

EGW

Notities

2015-3

Zendelingen

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
jul-aug-sep 2015**

Inhoud:

3^e kwartaal 2015 – Zendelingen

Les	week	onderwerp	blz.
1.	27 juni-3 juli	Het zendingskarakter van God	3
2.	4 juli – 10 juli	Abraham, de eerste zendeling	9
3.	11 juli – 17 juli	De onwaarschijnlijke zendeling	14
4.	18 juli – 24 juli	Het verhaal van Jona	20
5.	25 juli – 31 juli	Bannelingen als zendelingen	26
6.	01 aug – 07 aug	Esther en Mordechai	33
7.	08 aug – 14 aug	Jezus, de Heer van de Zending	38
8.	15 aug – 21 aug	Interculturele zending	44
9.	22 aug – 28 aug	Petrus en de heidenen	50
10.	29 aug – 04 sept	Filippus als zendeling	56
11.	05 sept -11 sept	Paulus, achtergrond en roeping	61
12.	12 sept – 18 sept	Paulus: Zending en boodschap	68
13.	19 sept – 25 sept	Moet de hele wereld het horen?	73

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Het zendingskarakter van God

Sabbatmiddag 27 juni

Een stem zei: "Jezus, Die op de troon zit, heeft de mens zo liefgehad dat Hij Zijn leven als een offer heeft gegeven om hem uit de macht van Satan te verlossen en hem op te heffen tot Zijn troon. Hij die boven alle machten is, Hij die het meeste invloed heeft in de hemel en op aarde, Hij aan wie iedere ziel dank verschuldigd is voor iedere gunst die hij heeft ontvangen, had een zachtmoedige en nederige gezindheid en was heilig, onschuldig en onbesmet in Zijn leven.

Hij was gehoorzaam aan al de geboden van Zijn Vader. Het kwaad heeft heel de aarde gevuld en heel al haar bewoners verontreinigd. De hoge plaatsen van de machten der aarde zijn verontreinigd door corruptie en laag bij de grondse afgoderij, maar de tijd is aangebroken dat gerechtigheid de palmtak van zege en overwinning zal ontvangen. Zij die door de wereld als zwak en onwaardig werden gezien, zij die machteloos waren tegen de wreedheden van de mensen, zullen tot overwinnaars en meer dan overwinnaars worden gekroond. (Openbaring 7:9-17 aangehaald).

Zij bevinden zich voor de troon en verheugen zich in de heerlijkheden van eeuwig daglicht, niet als een verstrooid, zwak gezelschap dat lijdt onder de satanische woede van een opstandige wereld die de gevoelens, de leer en de raad van demonen tot uitdrukking brengt.—*Selected Messages*, Book 3, p. 429.

"En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer." Openbaring 21:1. Het vuur dat de goddelozen verteert, reinigt de aarde. Ieder spoor van vloek wordt weggevaagd. Geen eeuwig brandende hel zal aan de verlostten worden voorgehouden als de afschuwelijke gevolgen van zonde. Er blijft slechts één herinnering over: onze Verlosser zal altijd de tekenen van Zijn kruisiging dragen. Op Zijn gewonde hoofd, Zijn handen en voeten, zijn de sporen van het wrede werk dat zonde heeft bewerkt.—*The Story of Redemption*, p. 430.

Zondag 28 juni: God schiep man en vrouw

Toen Adam uit de hand van de Schepper kwam, droeg hij in zijn lichamelijke, verstandelijke en geestelijke natuur een gelijkenis met zijn Maker. "God schiep de mens naar Zijn beeld" (Genesis 1:27), en het was Zijn bedoeling dat, hoe langer de mens leefde, des te sterker hij dit beeld zou openbaren – des te krachtiger de heerlijkheid van de Schepper weerkaatsen. Al zijn talenten konden zich ontwikkelen; hun omvang en hun kracht zouden aanhoudend toenemen. Groot en omvangrijk was het terrein waarop die vermogens zich konden oefenen; heerlijk het gebied dat open lag voor hun onderzoekingen. De verborgenheden van het zichtbare heelal – de "wonderwerken van de Volmaakte in kennis" (Job 37:16) nodigden de mens tot onderzoek. Een omgang met zijn Schepper van aangezicht tot aangezicht, van hart tot hart was zijn bijzondere voorrecht. Was hij trouw gebleven aan God, dan had hij dit in alle eeuwigheid behouden. Door de eeuwen der eeuwigheid heen zou hij aanhoudend nieuwe schatten van kennis hebben verkregen, nieuwe bronnen van geluk hebben ontdekt en een steeds helderder begrip van de wijsheid, de macht en de liefde Gods hebben verkregen. Steeds vollediger zou hij aan de bedoeling van zijn schepping hebben beantwoord, steeds meer zou hij de heerlijkheid van de Schepper hebben weerkaatst.

Maar door ongehoorzaamheid werd dit alles verbeurd. Door de zonde werd de goddelijke gelijkenis bezoedeld en nagenoeg uitgewist. 's Mensen lichaamskrachten werden verzwakt, zijn verstandelijke vermogen werd minder, zijn geestelijke inzicht verduisterd. Hij werd de dood onderworpen. Nochtans werd de mens niet zonder hoop gelaten. Dankzij de oneindige liefde en genade was er een verlossingsplan ontworpen en werd de mens in zijn leven een proeftijd toegestaan. Om in de mens het beeld van zijn Maker te herstellen, hem terug te brengen tot de volmaaktheid waarin hij was geschapen, de ontwikkeling van lichaam, verstand en ziel te bevorderen, opdat het goddelijke doel in zijn schepping verwerkelijkt zou worden – zie daar het werk der verlossing. Dit is het doel van de opvoeding, het heerlijke doel van het leven. – *Karaktervorming 15.*

Het mechanisme van het menselijke lichaam kan niet volledig begrepen worden; het houdt mysteries in zich, die de meest intelligente mens verbaasd doet staan. Het is niet de werking van een mechanisme, dat, eenmaal in gang gezet, zijn werk voortzet, dat de pols slaat en ademtocht na ademtocht volgt. In God leven wij en bewegen wij en zijn wij. De hartslag, elke zenuw en spier in het levende organisme, werkt harmonieus door de macht van een altijd aanwezige God. – *De weg tot gezondheid 243*

Adam was als koning gekroond in Eden. Hem was heerschappij gegeven over ieder levend wezen dat God had geschapen. De Here zegende Adam en Eva met intelligentie die Hij niet had gegeven aan de dieren. Hij maakte Adam tot rechtmatige koning over al de werken van Zijn handen. De mens, geschapen naar het goddelijke beeld, kon de heerlijke werken van God in de natuur overdenken en waarderen.

Adam en Eva konden Gods bekwaamheid en heerlijkheid nagaan in iedere grasspriet en in iedere struik en bloem. De natuurlijke schoonheid die hen omringde, weerkaatste als in een spiegel de wijsheid, uitmuntendheid en liefde van hun hemelse Vader. En hun liederen van genegenheid en lof stegen melodieus en eerbiedig op naar de hemel, harmoniërend met de liederen van de verheven engelen en met de vrolijke vogels die hun muziek zonder enige zorg zongen. Er was nergens ziekte, bederf of dood. Leven, leven was in alles waar het oog op rustte. De atmosfeer was doordrongen met leven. Leven was in ieder blad, in iedere bloem en in iedere boom.—*The Review and Herald*, February 24, 1874 par. 6, 7.

Maandag, 29 juni: Vrije wil

De mens was het kroonstuk van Gods schepping, gemaakt naar het beeld van God en bestemd om bij God te passen, maar Satan heeft zijn best gedaan om dat beeld van God in de mens uit te wissen en zijn eigen beeld op hem te drukken. De mens is heel dierbaar voor God, want hij werd naar Zijn beeld geschapen. Dit feit zou ons moeten doordringen van de belangrijkheid om te onderwijzen dat het lichaam bestemd is om God te vertegenwoordigen in de wereld en om door voorschrift en voorbeeld te onderwijzen dat de zonde van het toegeven aan eetlust of een andere zondige gewoonte het lichaam verontreinigt.—*Lift Him Up*, p. 48.

God dwingt ons niet om Hem lief te hebben en Zijn wet te gehoorzamen. Hij heeft onuitsprekelijke liefde voor de mens geopenbaard in het verlossingsplan. Hij heeft de schatten van Zijn wijsheid uitgestort en de kostbaarste gave van de hemel

gegeven opdat wij ertoe gebracht zouden worden Hem lief te hebben en in overeenstemming met Zijn wil te leven. Als wij zulke liefde weigeren, en niet toestaan dat Hij over ons heerst, dan werken wij aan onze eigen ondergang en uiteindelijk zullen wij een eeuwig verlies lijden.

God verlangt naar de gewillige dienst vanuit ons hart. Hij heeft ons denkvermogen gegeven, met talenten van bekwaamheid en met middelen en invloed, dat uitgeoefend moet worden ten gunste van de mensheid, opdat wij Zijn geest zouden openbaren aan de wereld. Kostbare mogelijkheden en voorrechten worden binnen ons bereik gebracht en als wij ze verwaarlozen, beroven we anderen, we bedriegen onze eigen zielen en onteren onze Maker.—*Counsels on Stewardship*, p. 127.

De wet van liefde is de grondslag van Gods bestuur, en het geluk van alle denkende wezens hangt af van hun instemming met haar grote beginselen van gerechtigheid. God verlangt van al Zijn schepselen een liefdedienst – een dienst die voortkomt uit een waardering van zijn karakter. Hij schept geen behagen in gedwongen gehoorzaamheid; en allen geeft Hij de vrijheid om te kiezen, zodat ze uit vrije wil Hem kunnen dienen.

Zolang alle geschapen wezens deze liefdeband erkennen, was er in Gods heil een volmaakte harmonie. Het hemelse heer vond zijn vreugde in het vervullen van de bedoeling van zijn Schepper. Het openbaarde vol blijdschap zijn heerlijkheid en verkondigde zijn lof. En omdat liefde tot God de boventoon voerde, was naastenliefde vertrouwensvol en onzelfzuchtig. Er was geen wanklank die de hemelse harmonie verstoorde. – *Patriarchen en Profeten 10*

Niemand zal buiten het bereik van verzoeking worden geplaatst, want in ieders karakter zijn er zwakke kanten, die onder druk gevaar lopen te bezwijken. Zij die de naam van Christus belijden zouden niet, zoals de eigengerechtigde Farizeeër, met veel genoegen hun eigen goede daden moeten opsommen, maar iedereen zou de noodzaak moeten beseffen van het sterk houden van de morele natuur door voortdurende waakzaamheid. Zij zouden als trouwe wachters de vesting van de ziel moeten bewaken, nooit denkende dat zij ook maar voor een moment hun waakzaamheid kunnen laten verslappen. Hun enige veiligheid is in ernstig gebed en levend geloof.—*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 575.

Dinsdag 30 juni: De zondeval

Onze eerste ouders kozen ervoor de woorden te geloven van, naar zij meenden, de slang, hoewel hij hen geen teken van zijn liefde had gegeven. Hij had niets gedaan voor hun geluk en bestwil, terwijl God hen alles had gegeven wat goed was om te eten en aangenaam om te zien. Overal, zover het oog reikte, was overvloed en schoonheid, maar toch werd Eva door de slang misleid om te denken dat er iets was achtergehouden dat hen net zo wijs zou maken als God. In plaats van te geloven en te vertrouwen in God, wantrouwde zij helaas Zijn goedheid en koesterde zij de woorden van Satan.

Hun misdaad staat hen in zijn ware en verschrikkelijke karakter nu duidelijk voor ogen. Adam berispte de dwaasheid van Eva in het afdwalen van hem en het misleid worden door Satan. Zij vleiden zich allebei met de gedachte dat God, die hen alles had gegeven om hen gelukkig te maken, misschien hun ongehoorzaamheid toch nog

zou verontschuldigen vanwege zijn grote liefde voor hen en dat hun straf toch niet zo vreselijk zou zijn.

Satan verkneukelde zich in zijn succes. Hij had nu de vrouw verzocht om God te wantrouwen, zijn wijsheid te betwijfelen en had naar een manier gezocht en gevonden om door te dringen tot in het diepst van Zijn volmaakte plannen. En door haar had hij ook de val van Adam bewerkstelligd, die door zijn liefde voor Eva Gods gebod ongehoorzaam was en samen met haar viel.

Het nieuws van de val van de mens verspreidde zich in de hemel – elke harp zweeg. De engelen namen hun kronen van hun hoofden af in verdriet. Heel de hemel was in beroering. De engelen waren treurig vanwege de lage ondankbaarheid van de mens als dank voor de rijke weldaden waarin God had voorzien. Er werd een bijeenkomst gehouden om te besluiten wat er met het schuldige paar moest worden gedaan. De engelen vreesden dat zij hun hand zouden uitstrekken en van de boom des levens zouden eten en zo een leven in zonde zouden voortzetten.

Het was Satans plan geweest om Adam en Eva ertoe te brengen God ongehoorzaam te zijn en zijn afkeur te ontvangen, hopende dat ze dan van de boom des levens zouden eten en in zonde leven. Maar God zei dat Hij de overtreders uit de hof weg zou sturen. Engelen kregen onmiddellijk het bevel om de weg naar de boom des levens te bewaken, zodat zij er niet bij konden komen. Toen Adam en Eva het geluid van Gods majestueuze nadering hoorden, trachtten zij zich te verbergen voor Zijn onderzoek, in Wie zij zich verheugden toen zij Hem in hun onschuld en heiligheid ontmoetten...

Vanaf die tijd zou de mensheid geteisterd worden door Satans verzoeken. Adam was bestemd om een leven te leiden van voortdurend zwoegen en zorg in plaats van het gelukkige, opgewekte werk dat hij tot nu toe had genoten. Hij zei tegen Adam: "Dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren." Genesis 3:18, 19, HSV. God houdt hen opnieuw de dood als straf voor en zegt dat zij die moeten ondergaan. Heilige engelen werden uitgezonden om het ongehoorzame paar uit de hof te drijven, terwijl andere engelen de weg naar de boom des levens bewaakten. Ieder van deze machtige engelen had een glinsterend zwaard in zijn rechterhand...

In vernedering en onuitsprekelijke droefheid verlieten Adam en Eva de prachtige tuin waar zij zo gelukkig waren geweest totdat zij het gebod van God hadden overtreden.—*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 43–45.

Woensdag 1 juli: Gods initiatief om ons te redden

Toen ze nog onschuldig waren, hadden ze vol blijdschap de nadering van hun Schepper verwelkomd; maar nu vluchtten ze bevreesd, en probeerden een schuilplaats te vinden in het donkerste deel van de hof. Maar de Here riep Adam, en zei tot hem: "Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten?"

Adam kon zijn zonde niet ontkennen of verontschuldigen; maar in plaats van berouw te tonen, trachtte hij de schuld te werpen op zijn vrouw, en dus in feite op God zelf: "De vrouw die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom

gegeven en toen heb ik gegeten.” Hij, die uit liefde voor Eva bewust verkozen had de gunst van God, zijn tehuis in het paradijs, en een eeuwig leven van blijdschap prijs te geven, was nu in staat om na zijn val zijn metgezellin, en zelfs de Schepper verantwoordelijk te stellen voor de overtreding. Zo verschrikkelijk is de macht van de zonde. – *Patriarchen en Profeten blz. 32*

Tegen de tijd van het Loofhuttenfeest reisde Hij snel en in stilte naar Jeruzalem. Toen zijn broers er bij Hem op aandrongen dat Hij Zich in het openbaar als de Messias zou vertonen, luidde zijn antwoord: “Mijn tijd is nog niet gekomen.” Onopgemerkt ging Hij naar Jeruzalem en onaangekondigd kwam Hij de stad binnen, zonder door de menigte te worden geëerd. Op zijn laatste reis was dit echter niet het geval. Voor een poos verliet Hij Jeruzalem vanwege de boosaardigheid van de priesters en de rabbi's. Maar nu keerde Hij terug en reisde op de meest openlijke wijze langs een omweg, terwijl Hij zijn komst liet aankondigen zoals Hij nooit eerder had gedaan. Hij was op weg naar de plaats van zijn grote offerande en hierop moest de aandacht van het volk worden gericht.

“Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden,” Zoals de ogen van heel Israël gericht waren op de opgerichte slang, het symbool dat aangewezen was voor hun genezing, moesten aller ogen gericht worden op Christus, het offer dat aan de wereld redding zou brengen. – *Jezus, de wens der eeuwen blz. 403*

“Ik leg mijn leven af om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen.” Hoewel Hij als lid van het menselijke geslacht sterfelijk was, was Hij als God de bron van leven voor de wereld. Hij had aan de dood weerstand kunnen bieden en had kunnen weigeren Zich daardoor te laten overheersen. Maar Hij legde vrijwillig zijn leven af, om leven en onsterfelijkheid aan het licht te brengen. Hij heeft de zonden van de wereld gedragen, de vloek van de zonde verdragen, zijn leven gegeven als offer zodat de mensen niet de eeuwige dood zouden sterven. – *Jezus de wens der eeuwen blz. 402.*

Christus had Zich vanwege onze schuld ver van ons kunnen verwijderen. Maar in plaats van Zich verder van ons te verwijderen, kwam Hij en woonde Hij onder ons, vol van de volheid van de Godheid, om één met ons te zijn, opdat wij door Zijn genade de volmaaktheid zouden bereiken. Door te sterven in schande en lijden betaalde Hij de losprijs voor de mens. Wat een zelfopofferende liefde is dit! Hij kwam van de hoogste voortreffelijkheid, Zijn goddelijkheid bekleed met menselijkheid, stap voor stap afdalend tot de aller-diepste vernedering. Niets kan de diepte van deze liefde meten. Christus heeft ons getoond hoeveel God kan liefhebben en onze Verlosser kan lijden om ons volmaakte herstel zeker te stellen. Hij verlangt ernaar dat Zijn kinderen Zijn karakter openbaren en Zijn invloed uitoefenen, opdat de gedachten van andere mensen in overeenstemming worden gebracht met Zijn gedachten.— *The Upward Look, p. 191.*

Donderdag 2 juli: Beeldspraak over zending

“Gij zijt het zout der aarde,” zei Jezus. Trek u niet uit de wereld terug om aan vervolging te ontkomen. U moet onder de mensen blijven, zodat Gods liefde zal zijn als zout, om de wereld te bewaren voor het verderf.

Mensen, die gehoor geven aan de invloed van de Heilige Geest zijn de kanalen waardoor Gods zegen stroomt. Als zij, die God dienen, van de aarde zouden worden weggenomen en zijn Geest Zich van de mensen zou terugtrekken, zou deze wereld worden prijsgegeven aan verwoesting en troosteloosheid, de vruchten van Satans heerschappij. Hoewel de goddelozen het zich niet bewust zijn, hebben zij de zegeningen van dit leven te danken aan de tegenwoordigheid op aarde van Gods volk, dat zij verachten en verdrukken. Als iemand echter alleen in naam christen is, is hij als zout dat smakeloos geworden is. Zo iemand heeft geen invloed ten goede op de wereld. Door het onjuist voorstellen van God zijn zulke mensen erger dan ongelovigen.

“Gij zijt het licht der wereld.” De joden meenden de zegeningen van de zaligheid te beperken tot hun eigen volk, maar Christus liet hen zien dat zaligheid is als de zonneschijn. Deze behoort heel de wereld toe. Bijbelse godsdienst moet niet beperkt worden tussen de kaften van een boek of binnen de muren van een kerk. Ze moeten niet alleen maar zo nu en dan naar voren gebracht worden tot eigen voordeel om dan weer zorgvuldig opgeborgen te worden. Ze moet het dagelijkse leven heiligen en zich openbaren in elke zakelijke transactie en alle maatschappelijke betrekkingen.

Ware karaktervorming vindt niet van buitenaf plaats en wordt niet aangedaan. Ze straalt van binnenuit. Als wij anderen de weg der gerechtigheid willen wijzen, moeten de beginselen van gerechtigheid in ons leven zijn opgesloten. Onze geloofsbelijdenis verkondigt misschien de theorie van de godsdienst, maar onze daadwerkelijke vroomheid verkondigt het woord der waarheid. Een beginselvast leven, een heilige levenswandel, onwankelbare onkreukbaarheid, een werkzame, weldoende geest, een goddelijk voorbeeld, dit zijn de middelen waardoor licht aan de wereld wordt gebracht. – *Jezus, de wens der eeuwen blz. 247.*

Het leven van Christus is het model voor ieder van ons. Het is aan ons om Zijn voorbeeld van zelfverloochening, zelfopoffering en onbaatzuchtige weldadigheid na te volgen. Zijn hele leven is een eeuwige demonstratie van Zijn grote liefde en neerbuigende minzaamheid om de zondige mensen te redden. “Heb elkaar lief zoals ik u heb liefgehad,” zegt Christus. Hoe zal ons leven van zelfverloochening, offervaardigheid en weldadigheid de vergelijking met het leven van Christus doorstaan? “Gij zijt,” zegt Christus tegen Zijn discipelen, “het licht der wereld.” “Gij zijt het zout der aarde.” Als dit ons voorrecht en onze plicht is en wij mensen van duisternis en ongeloof zijn, wat hebben we dan een vreselijke verantwoordelijkheid op ons genomen! Wij kunnen kanalen van licht zijn of van duisternis. Als wij nagelaten hebben om het licht te gebruiken wat God ons heeft gegeven en niet vooruit zijn gegaan in kennis en ware heiligheid terwijl het licht ons de weg heeft gewezen, staan we schuldig en in duisternis naar de mate waarin we nagelaten hebben het licht en de waarheid te gebruiken.— *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 248.

Vrijdag 3 juli: Voor verdere bestudering

Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 148, 149.

2. Abraham, de eerste zendeling

Sabbatmiddag 4 juli

Mozes zag hoe Jezus' discipelen uittrokken om zijn evangelie aan de wereld te verkondigen. Hij zag dat God het zaad van Abraham niet had verworpen, al had het "Israël naar het vlees" niet beantwoord aan Gods bestemming, en in zijn ongeloof nagelaten het licht der wereld te zijn; al had het Gods barmhartigheid versmaad en zijn zegeningen verbeurd; het heerlijk voornemen, waarvoor Hij Israël had willen gebruiken, zou toch vervuld worden. Allen die in Christus kinderen des geloofs zouden worden, zouden tot het zaad van Abraham gerekend worden; evenals Abraham moesten ze waken en aan de wereld Gods wet en het evangelie van zijn Zoon verkondigen. Mozes zag hoe het licht van het evangelie door Jezus' discipelen scheen op hen die "in duisternis" zaten, en hoe duizenden uit de heidenen zouden komen tot zijn heerlijkheid. En door dit te zien verheugde hij zich over de toename en de voorspoed van Israël. – *Patriarchen en Profeten blz. 428, 429.*

Dikwijls schenen de Israëlieten niet in staat of wilden ze niet Gods bedoeling met de heidenen begrijpen. Toch waren ze juist hiervoor tot een bijzonder volk gemaakt, en als een onafhankelijke natie geplaatst tussen de volken der aarde. hun vader Abraham, die voor het eerst de verbondsbelofte had gekregen, was opgeroepen om uit zijn familie te gaan naar andere streken, om een lichtdrager voor de heidenen te kunnen zijn. Hoewel de belofte aan hem inhield dat zijn nageslacht even talrijk zou zijn als het zand aan de oever van de zee, zou hij niet om zelfzuchtige redenen de grondlegger van een grote natie worden in het land Kanaän. Gods verbond met hem omvatte alle volken op aarde. "Ik zal u zegenen," had de Here gezegd, "en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden." Genesis 12:2, 3. – *Profeten en Koningen 226*

... Abraham geloofde God. Hoe weten we dat hij geloofde? Zijn werken getuigen van het karakter van zijn geloof, en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend.

Wij hebben nu in onze tijd het geloof van Abraham nodig om de duisternis die zich rond ons samentrekt en het zonlicht van Gods liefde buitensluit en die onze geestelijke groei belemmert, te verlichten. Ons geloof zou rijk moeten zijn aan goede werken, want geloof zonder werken is dood. Iedere plicht die wordt uitgevoerd, ieder offer dat gebracht wordt in de naam van Jezus, brengt een zeer grote beloning. Juist in het doen van onze plicht, spreekt God en geeft Hij Zijn zegen.—*Signs of the Times*, May 19, 1898.

Zondag 4 juli: De roeping van Abraham

God koos Abraham uit als Zijn boodschapper, om via hem licht aan de wereld te geven. Het woord van God kwam tot hem, niet met het aanbod van mooie vooruitzichten voor dit leven: een hoog inkomen, grote waardering en wereldse eer. "Ga uit uw land... naar het land dat Ik u wijzen zal." Dat was Gods boodschap aan Abraham. De aartsvader gehoorzaamde, "en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou." (Hebreeën 11:8). Hij ging als lichtdrager van God, om Zijn naam op aarde levend te houden. Hij liet zijn land, zijn huis, zijn familie, en al het aangename wat bij zijn aardse leven hoorde, achter, om een pelgrim en een vreemdeling te

zijn... Voordat God hem kon gebruiken, moest Abraham losgemaakt worden van zijn vroegere banden, zodat hij niet onder de invloed van mensen zou staan, of op mensen zou vertrouwen. Nu hij zich met God verbonden had, moest deze man voortaan onder vreemden verkeren. Hij moest een buitengewoon karakter krijgen, dat anders zou zijn dan de rest van de wereld. Hij kon wat hij deed zelfs niet aan zijn vrienden uitleggen, want dat waren afgodendienaars. Geestelijke dingen moeten geestelijk onderscheiden worden. Daarom konden zijn familie en vrienden niet begrijpen, wat en waarom hij deze dingen deed. – *Christus weerspiegelen blz. 323*

... Telkens wanneer er een speciaal werk gedaan moest worden, heeft God mannen gehad die gereed stonden om te voldoen aan de vereisten. In ieder tijdperk wanneer de goddelijke stem vroeg: Wie zal er voor ons gaan? is het antwoord gekomen: "Hier ben ik, zend mij." In vroegere tijden heeft de Here Zich verbonden met arbeiders met verschillende talenten. Abraham, Izaak, Jakob, Mozes met zijn nederigheid en wijsheid en Jozua met zijn verschillende bekwaamheden, werden allen ingezet in dienst van God. De muziek van Miriam, de moed en godsvrucht van Deborah, de zusterlijke liefde van Ruth, de gehoorzaamheid en trouw van Samuël, waren allen noodzakelijk. God gebruikte Elia met zijn strenge karaktereigenschappen op Zijn aangewezen tijd om het oordeel over Izebel uit te voeren.

God zal Zijn Geest niet geven aan hen die geen gebruik maken van de hemelse gave. Maar zij die van het eigen ik worden weggetrokken en ernaar streven anderen te verlichten, te bemoedigen en te zegenen, zullen steeds meer bekwaamheid en energie ter beschikking hebben. Hoe meer licht zij geven, hoe meer zij ontvangen.— *Southern Watchman*, Oct. 31, 1905.

Maandag 6 juli: Het getuigenis van Abraham voor de koningen

Toen Lot zich vestigde in Sodom, was het verderf nog niet algemeen, en in zijn barmhartigheid liet God stralen van licht schijnen te midden van de zedelijke duisternis. Toen Abraham de gevangenen bevrijdde uit de macht der Elamieten, werd de aandacht van het volk gericht op het ware geloof. Abraham was geen vreemde voor de inwoners van Sodom, en zijn dienen van de onzichtbare God was aanleiding tot spot geweest onder hen; maar zijn overwinning over een veel machtiger leger, en zijn belangeloze afstand van de gevangenen en de buit wekte verbazing en bewondering. Hoewel men zijn doorzicht en moed loofde, kon niemand ontkomen aan de overtuiging dat een goddelijke macht hem had doen overwinnen. En zijn edele en onzelfzuchtige geest, zo geheel verschillend van de op zichzelf gerichte inwoners van Sodom, was tevens een bewijs van de hoger staande godsdienst, die hij door zijn moed en trouw had hoog gehouden.

Melchisedek had, toen hij Abraham zegende, Jehova erkend als de Bron van zijn kracht en als Degene die hem de overwinning had geschonken: "Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd." God sprak tot het volk door zijn voorzienigheid, maar de laatste stralen van licht werden verworpen, zoals reeds vroeger het geval was geweest. – *Patriarchen en Profeten blz. 129*

De waarde van beleefdheid wordt niet genoeg gewaardeerd. Velen die vriendelijk van natuur zijn schieten tekort in vriendelijkheid in de omgang. Velen die respect afdwingen door hun oprechtheid en eerlijkheid schieten jammer genoeg tekort in

opgewektheid. Dit gebrek bederft hun eigen blijdschap en doet afbreuk aan hun dienst voor anderen. Veel van de aangenaamste en meest behulpzame ervaringen worden, vaak door ondoordachtheid en onvriendelijkheid te niet gedaan.

De Heilige Schrift geeft ons opvallende voorbeelden van de beoefening van ware beleefdheid. Abraham was een man van God. Wanneer hij zijn tent opzette richtte hij ook meteen zijn altaar op om te offeren en vroeg aan God om bij hem te blijven. Abraham was een beleefde man. Zijn leven wordt niet ontsierd door zelfzucht, dat zo afschuwelijk is in ieder karakter en zo aanstootgevend in de ogen van God. Let op zijn handelwijze toen hij op het punt stond om van Lot te scheiden. Hoewel Lot zijn neef was en veel jonger dan hijzelf en de eerste keus van het land Abraham toebehoorde, bracht beleefdheid hem ertoe dit recht op te geven en Lot toe te staan dat deel van het land te kiezen wat hem het beste leek. Zie hoe hij de drie reizigers verwelkomt op het heetst van de dag en zich haast om te voorzien in hun behoeften. Zie hem opnieuw wanneer hij bezig is met de zakelijke onderhandeling met de zonen van Heth om een begraafplaats voor Sara te kopen. Hij vergeet niet om beleefd te zijn in zijn verdriet. Hij buigt voor hen, ook al is hij Gods edelman. Abraham wist wat ware beleefdheid was en wat de plicht van iedere man tegenover zijn medemens was.

Wij zouden onszelf moeten vergeten, en naar mogelijkheden moeten zoeken om anderen aan te moedigen en op te wekken en hun zorgen en lasten te verlichten door handelingen van zachte vriendelijkheid en kleine daden van liefde. Deze attente vriendelijkheid, die in onze gezinnen begint, reikt ook tot buiten het gezin en draagt bij aan de totale levensvreugde.—*My Life Today*, p. 192.

Dinsdag 7 juli: Voorbeeld van geloof

Abrahams onvoorwaardelijke gehoorzaamheid is één van de treffendste voorbeelden van geloof en vertrouwen op God, dat in het heilig Verslag te vinden is. Slechts met de enkele belofte, dat zijn nakomelingen Kanaän zouden bezitten, en zonder het geringste zichtbare bewijs, volgde hij waar God hem leiden zou. Hij voldeed volledig en oprecht aan de eisen die aan hem gesteld werden, en was vol vertrouwen dat God Zijn Woord zou houden. De aartsvader ging overal heen, waar de Heer een taak voor hem had. Hij trok zonder angst door de woestijn, hij reisde door landen die afgoden dienden, en hij had maar één gedachte: "God heeft gesproken. Ik gehoorzaam zijn stem. Hij zal me leiden. Hij zal me beschermen."

Gods boodschappers vandaag hebben net zo'n geloof en net zulk vertrouwen nodig als Abraham. Maar velen die de Heer zou kunnen gebruiken, komen niet in beweging, om die ene Stem méér dan alle andere stemmen te gehoorzamen en te volgen... De Heer zou veel meer voor Zijn dienaren kunnen doen, als zij Hem helemaal waren toegewijd, en de dienst aan Hem hoger zouden achten dan alle familiebanden en alle ander aards gezelschap. – *Christus weerspiegelen blz. 323*

Medearbeiders, wij moeten Jezus, de kostbare Jezus, meer volledig in onze harten laten wonen als wij succes willen hebben om Hem te presenteren aan de mensen. Wij hebben grote behoefte aan de hemelse invloed, de Heilige Geest van God, om kracht en doeltreffendheid aan ons werk te geven. Het is nodig dat wij onze harten voor Christus openen. Wij hebben veel sterker geloof en vuriger toewijding nodig. Het is nodig dat wij sterven voor het eigen ik en in onze geest en ons hart een aanbeddende liefde voor onze Heiland koesteren. Wanneer we de Here met heel ons

hart zoeken, zullen we Hem vinden en onze harten zullen helemaal gloeien met Zijn liefde. Het eigen ik zal totaal onbelangrijk worden en Jezus zal alles in allen zijn voor de ziel.

Christus biedt ons die dorstig zijn het water des levens aan, opdat wij vrij mogen drinken en als we dat doen dan hebben we Christus binnen in ons als een bron van water die opspringt tot eeuwig leven. Dan zullen onze woorden doordrenkt zijn en zullen we gereed zijn om aan anderen water te geven.

Wij moeten dichter bij God komen. Wij moeten arbeiders met Hem zijn anders zullen zwakheid en fouten gezien worden in alles wat we ondernemen. Als het aan ons zou worden overgelaten om de belangen van Gods zaak op onze manier te behartigen, dan zouden wij niet veel hoeven te verwachten, maar als het eigen ik verborgen is in Christus zal al ons werk in God tot stand komen. Laten wij geloof in God hebben bij iedere stap. Laten we niet ongelovig zijn, maar gelovig, terwijl wij onze eigen zwakheid beseffen.

Indien wij God op Zijn woord vertrouwen, zullen wij Zijn redding ervaren. Het evangelie dat wij aanbieden om zielen te redden moet hetzelfde evangelie dat onze eigen zielen redt. Wij moeten het woord van God aannemen. Wij moeten het woord eten, het woord leven; het is het vlees en bloed van de Zoon van God. Wij moeten Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken –door geloof Zijn geestelijke mogelijkheden ontvangen.

Wij moeten licht en zegeningen ontvangen, opdat wij iets zouden hebben om uit te delen. Het is het voorrecht van iedere arbeider om eerst met God te spreken in de binnenkamer van gebed en dan als Gods woordvoerder met de mensen te spreken. Mannen en vrouwen die met God communiceren, bij wie Christus woont, maken zelfs de atmosfeer om hen heen heilig, omdat zij samenwerken met heilige engelen. Zo'n getuigenis is nodig in deze tijd. Wij hebben de verzachtende kracht van God nodig, de kracht om samen met Christus mensen tot Hem te trekken.—*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 51, 52.

Woensdag 8 juli: Abraham de vreemdeling

Het was Christus die door Melchisedek, de priester van de Allerhoogste, sprak. Melchisedek was niet Christus, maar hij was de stem van God in de wereld, de vertegenwoordiger van de Vader. En door alle generaties in het verleden heeft Christus gesproken. Christus heeft Zijn volk geleid en is het licht der wereld geweest. Toen God Abraham koos als de vertegenwoordiger van Zijn waarheid, nam Hij hem weg uit zijn land, en weg van zijn familie en zonderde hem af. Hij wilde hem vormen naar zijn eigen model. Hij wilde hem onderwijzen volgens zijn eigen plan. Hij zou niet van hetzelfde soort zijn als de leraren van deze wereld. Hem zou worden geleerd hoe hij zijn kinderen en zijn gezin zou gebieden om de weg des Heren te bewaren en gerechtigheid te betrachten en te oordelen. Dit is het werk dat God wil dat wij zullen doen. Hij wil dat wij begrijpen hoe we onze gezinnen moeten besturen, hoe we onze kinderen moeten beheersen en hoe we onze gezinnen moeten gebieden om de weg des Heren te bewaren.—*Selected Messages*, Book 1, p. 409.

Liefde voor zielen die verloren gaan inspireerde het gebed van Abraham. Terwijl hij de zonden van die verdorven stad verafschuwde, verlangde hij ernaar dat zondaars gered zouden worden. Zijn diepe belangstelling voor Sodom laat de

bezorgdheid zien die wij zouden moeten voelen voor onboetvaardige mensen. Wij moeten haat voor de zonde koesteren, maar medelijden en liefde voor de zondaar.

Overall om ons heen gaan zielen ten onder, net zo hopeloos, net zo verschrikkelijk als dat wat Sodom overkwam. Iedere dag gaat de proeftijd van sommigen voorbij. Iedere uur raken sommigen buiten het bereik van genade. En waar zijn de waarschuwende en biddende stemmen die de zondaar smeken om weg te vluchten van deze vreselijke ondergang?—*Conflict and Courage*, p. 51.

De toets voor Abraham was de zwaarste die een mens kon ondergaan. Als hij hierin had gefaald, zou hij nooit zijn opgeschreven als de vader van de gelovigen...

De les werd gegeven om in alle volgende eeuwen te schijnen, opdat wij zouden leren dat er niets is wat te kostbaar is om aan God te geven. Pas wanneer we iedere gave zien als van de Here, die gebruikt moet worden in Zijn dienst, kunnen we ons verzekeren van de hemelse zegen. Geef de aan u toevertrouwde bezittingen terug aan God, dan zal er meer aan u worden toevertrouwd. Houd uw bezittingen voor uzelf en u zult geen beloning ontvangen in dit leven en de beloning van het toekomstige leven verliezen.—*Our High Calling*, p. 191.

Donderdag 9 juli: Abraham, een zendeling in zijn eigen gezin

Op de aangewezen plaats bouwden ze het altaar en legden het hout daarop. Toen maakte Abraham met bevende stem aan zijn zoon Gods boodschap bekend. Vol ontzetting en verbazing vernam Isaak wat zijn lot zou zijn, maar hij bood geen weerstand. Hij had gemakkelijk kunnen ontkomen, als hij dat had gewild; de bedroefde oude man, uitgeput door de strijd van deze drie verschrikkelijke dagen, had geen weerstand kunnen bieden aan de wil van de krachtige jongeling. Maar van jongs af was Isaak gewend geweest zonder meer te gehoorzamen, en toen het plan van God hem werd meegedeeld, onderwierp hij zich bereidwillig. Hij deelde het geloof van Abraham, en voelde zich geëerd dat hij zijn leven mocht geven als een offer voor God. teder probeerde hij het verdriet van zijn vader te verlichten en moedigde hem aan, de koorden die hem aan het altaar bonden, aan te trekken...

Op de berg Moria vernieuwde God zijn verbond, en bevestigde met een nieuwe eed de zegen aan Abraham en aan zijn zaad tot in verre geslachten: "Ik zweer bij mijzelf, luidt het woord des Heren: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poorten zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt." – *Patriarchen en Profeten blz. 123, 124*

Ouders moeten zichzelf bij de opvoeding op een speciale manier als onderwijzend personeel van God beschouwen. Zo kunnen ze hun kinderen leren de weg van de Here te bewaren zoals Abraham deed. Ouders hebben het nodig de Schriften ijverig te onderzoeken. Zo ontdekken ze wat de weg van de Heer is en kunnen die aan hun gezin leren. Micha zegt: "En wat vraagt de Here van u, .. recht te doen en getrouwheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God." (Micha 6:8). Ouders, willen jullie onderwijzer zijn dan moeten jullie eerst leerling zijn. Wij moeten voortdurend licht verzamelen uit de uitspraken van God, en dit kostbare licht bij de

opvoeding door voorschrift en voorbeeld aan kinderen doorgeven. – *Het Bijbels gezin blz. 149*

Ouders, houd in gedachten dat uw tehuis een oefenschool is waarin uw kinderen worden klaargemaakt voor het tehuis hierboven. Weiger hun liever alles dan hun de vorming te onthouden die zij moeten ontvangen in hun eerste jaren. Sta geen humeurigheid of nukken toe. Leer uw kinderen vriendelijk en geduldig te zijn. Leer hen bedachtzaam te zijn voor anderen. Zo bereidt u hen voor op een hogere dienst in godsdienstige zaken.

Het gezin moet een voorbereidende school zijn waar kinderen en jonge mensen geschikt gemaakt worden voor de dienst van de Meester, geschikt gemaakt om de hogere school in het koninkrijk van God te volgen. – *Hoe leid ik mijn kind blz. 20*

Abraham is een edel voorbeeld van een getrouwe huisvader en hij heeft ons een voorbeeld gegeven van de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid die iedereen verschuldigd is. Hij die de rechtvaardige zegent, zei over Abraham: "Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, zijn zonen en zijn huis na hem." (Genesis 18:19). Zij zullen de weg des Heren bewaren door gerechtigheid en recht te doen. Hij zal geen woorden van huichelarij of misleiding spreken. Er zal geen beschaming zijn van heilig vertrouwen...

Net zo zeker als we samenwerken zoals Abraham deed, zo zeker zullen wij de lof van de Hemel ontvangen. Abraham was op een duidelijke manier uitgekozen om in de weg van de Here te wandelen, terwijl hij zijn huis bestuurde door de gezamenlijke invloeden van gezag en genegenheid. De Heilige heeft ons regels gegeven om te gehoorzamen, waarvan het onmogelijk is om zonder te zondigen vanaf te wijken. Wij zijn gekocht voor een prijs. Geloof en werken moeten ons volkomen maken in Christus. Zo zullen wij de weg des Heren bewaren. Wanneer het hart zachtmoedig en nederig is kan God indruk maken op de ziel. Het woord van God is onze raadsman. Laat ons gehoorzaam zijn aan Zijn onderwijzing.— *The Upward Look*, p. 249.

Vrijdag 10 juli: Voor verdere studie

Our High Calling, p. 191

3. De onwaarschijnlijke zendeling

Sabbatmiddag 11 juli

... Om dezelfde reden werd in de tijd van Elisa voorbijgegaan aan de melaatsen in Israël. Maar Naäman, een heidens edelman, was getrouw geweest aan wat hij meende dat recht was en hij had een grote behoefte aan hulp gevoeld. Hij was in een toestand waarin hij de gaven van Gods genade kon ontvangen. Hij werd niet alleen gereinigd van zijn melaatsheid, maar ook gezegend met een kennis van de ware God.

Wat wij in Gods ogen zijn, hangt niet af van de hoeveelheid licht die wij ontvangen hebben, maar van de wijze waarop we datgene wat wij hebben, gebruiken. Op deze wijze bevinden zelfs de heidenen die het goede kiezen, voor zover zij dat kunnen onderscheiden, zich in een gunstiger positie dan zij die het grote licht ontvangen hebben en belijden God te dienen, maar die geen acht slaan op het

licht, en hun belijdenis tegenspreken door hun dagelijkse leven. — *Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 24 – Is dit niet de zoon van de timmerman?*

We weten niet op welk gebied onze kinderen eenmaal zullen werken en dienen. Het kan zijn dat zij hun leven zullen doorbrengen in de kring van het gezin; wellicht brengen zij hun leven door in het gewone leven van alledag, of gaan ze als leraars van het evangelie naar heidenlanden; maar allen zijn geroepen om zendelingen te zijn van God, dienaars van barmhartigheid voor de wereld. Ze moeten een opleiding ontvangen die hen zal helpen naast Christus te staan in onzelfzuchtig dienen.

De ouders van dat Hebreeuwse meisje wisten niet, toen ze haar over God vertelden, welke bestemming haar wachtte. Maar ze waren trouw aan hun roeping; en in het huis van de overste van het Syrische leger getuigde hun kind van de God, die ze had leren eren. — *Profeten en Koningen, hfdst 20 – Naaman*

Het werk dat Christus deed door de melaatse te reinigen van zijn verschrikkelijke ziekte, is een illustratie van Zijn werk om de ziel te reinigen van de zonde. De man die tot Jezus kwam, was "vol melaatsheid." (Luc.5:12) Het dodelijk vergif ervan had het gehele lichaam doortrokken. De discipelen trachtten hun Meester ervan te weerhouden hem aan te raken, want hij die een melaatse aanraakte, werd zelf onrein. Maar door Zijn hand op de melaatse te leggen werd Jezus niet bezoedeld. Zijn aanraking deelde levengevende kracht mee. De melaatsheid werd weggenomen. Zo is het met de melaatsheid der zonde, - diepgeworteld, dodelijk, en onmogelijk om gereinigd te worden door menselijke kracht. "Het gehele hoofd is ziek, het gehele hart vol krankheid ; van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren." (Jes.1:5,6) Maar Jezus Die gekomen is om in de menselijke natuur te leven, wordt daardoor niet besmet. Zijn aanwezigheid heeft een genezende kracht voor de zondaar. Een ieder die Hem zal te voet vallen, terwijl hij in het geloof zegt : "Here, indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen", zal het antwoord horen: "Ik wil, word rein." (Matth.8:2,3)

Bij sommige gevallen van genezing schonk Jezus niet terstond de zegen waarom gevraagd werd. Maar in geval van melaatsheid was nauwelijks het verzoek gedaan, of het werd ingewilligd. Wanneer we bidden om aardse zegeningen, kan het antwoord op ons gebed soms op zich laten wachten, of misschien geeft God iets anders dan datgene waarom we vragen, maar dat gebeurt niet wanneer we bidden om verlossing van zonden. Het is Zijn wil ons te reinigen van zonden, ons tot Zijn kinderen te maken en ons in staat te stellen een heilig leven te leiden Christus "heeft Zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader." (Gal.1:4)

"En dit is de vrijmoedigheid die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar Zijn wil, ons verhoort. En indien wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben die wij van Hem hebben gebeden." (1 Joh.5:14,15) — *Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 27 – Gij kunt mij reinigen*

Zondag 12 juli: Door tijd op de proef gestelde medeleven

God stuurt beproevingen om te toetsen wie trouw zal blijven staan onder verleidingen. Hij brengt allen in dat toetsingsproces om te zien of zij zullen vettrouwen op een kracht boven en buiten zichzelf. Iedereen heeft onbekende

karaktertrekken de aan het licht moeten komen door beproevingen. God laat toe dat zij die zelf genoegzaam zijn door pijnlijke ervaringen gaan opdat ze hun eigen hulpeloosheid mogen beseffen.

Wanneer beproevingen tot ons komen, wanneer we voor ons niet een toename in vooruitgang zien, maar een druk die om offer vraagt van allen, hoe zullen we Satans influisteringen verdragen als wij een zware tijd moeten doormaken? Als we naar zijn suggesties luisteren, zal ongeloof in God in ons naar boven komen. Op zulke momenten moeten we ... de bewijzen van de zegeningen van de hemel verzamelen, de tekens van het goede en zeggen: "Heer, wij geloven in U, in Uw dienstknechten en in Uw werk. We zullen vertrouwen hebben in U." — *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 210.

Onthoud wanneer beproevingen komen, dat zij voor een goede reden tot ons zijn gestuurd ... Wanneer beproevingen en verdrukkingen tot u komen, weet dat zij zijn gestuurd zodat u van de Heer der heerlijkheid vernieuwende kracht en meer nederigheid mag ontvangen, en dat Hij u veilig zal zegenen en ondersteunen en overeind houden. Leg in geloof en met de hoop "die niet beschaamd maakt" beslag op de beloften van God.

O, hoe goed is de Heer voor ons allen en hoe veilig mogen we op Hem vertrouwen! Hij noemt ons Zijn kleine kinderen. Laten we daarom tot Hem komen als onze liefdevolle Vader. Het is Zijn verlangen dat de felle stralen van Zijn gerechtigheid vanaf onze gezichten, uit onze woorden en daden weerspiegeld zullen worden. Als we van elkaar houden zoals Christus van ons gehouden heeft, zullen de scheidsmuren die ons van God en van elkaar scheiden neergehaald worden en vele obstakels die de stroom van de Heilige Geest van hart tot hart tegenhouden, zullen worden verwijderd ... Vertrouw Hem met geheel uw hart Hij zal u en uw lasten dragen. — *My Life Today*, p. 185.

Ik vestig uw aandacht op deze zegeningen uit de weldadige hand van God. Laat de frisse heerlijkheid van elke nieuwe morgen lof in uw hart wekken voor deze tekenen van Zijn liefdevolle zorg. Terwijl onze vriendelijke hemelse Vader ons echter zoveel dingen heeft gegeven om ons geluk te bevorderen, heeft Hij ons ook verhuide zegeningen gegeven. Hij kent de behoeften van de gevallen mens, en terwijl hij ons aan de ene kant voordelen heeft gegeven, zijn er aan de andere kant ook ongemakken, die bedoeld zijn ons te stimuleren onze capaciteiten, die Hij ons heeft gegeven, te gebruiken. Hierdoor worden geduldige vlijt, doorzettingsvermogen en moed ontwikkeld.

Er zijn verkeerde dingen die de mens kan afzwakken, maar nooit uit de weg kan ruimen. Hij moet obstakels overwinnen en de omstandigheden beheersen in plaats van er door beheerst te worden. Hij heeft de mogelijkheid zijn talenten te gebruiken om uit verwarring orde en harmonie voort te brengen. Bij dit werk kan hij goddelijke hulp ontvangen als hij hierom vraagt. Hij wordt niet aan zichzelf overgelaten om uit eigen kracht te strijden tegen verleidingen en verzoeking. Het vermogen om hulp te bieden is gegeven aan Eén die machtig is. Jezus verliet de hemel, en leed en stierf in een wereld die door zonde was ontaard, opdat Hij de mens kon leren hoe hij de aanvechtingen van het leven moet doorstaan en de verleidingen kan overwinnen. Hij is ons voorbeeld. — *Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, p. 254,255*

Maandag 13 juli: Een onwaarschijnlijke getuige

U bent het zout der aarde. Matt 5:13. Door deze woorden van Christus krijgen we een idee welke waarde de menselijke invloed heeft. Het moet werken met de invloed van Christus, om te verheffen waar Christus verheft, om correcte principes mede te delen en de vooruitgang van het verderf van de wereld een halt toe te roepen. Het moet de genade doorgeven die alleen Christus kan geven. Het moet verheffen, smaak geven aan de levens en karakters van anderen door de kracht van een rein voorbeeld, verenigd met oprecht geloof en liefde. Gods volk moet een hervormende, conserverende kracht in de wereld zijn. Zij moeten de vernietigende, verderfelijke invloed van het kwaad tegenwerken ...

Het werk van het volk van God in de wereld moet het kwade weerstaan, om de mensheid te verheffen, te reinigen en veredelen. De principes van vriendelijkheid en liefde en goedheid moeten elke vezel van zelfzucht die de maatschappij en de gemeente doordringt, ontwortelen.

.. Als mannen en vrouwen hun harten willen openstellen voor de hemelse invloed van waarheid en liefde, zullen deze principes weer stromen, als stromen in de woestijn, iedereen verkwikken en er de oorzaak van zijn dat er frisheid verschijnt waar nu droogte en dood heerst. De invloed van dezen die de weg van de Heer bewaren zal zo verreichend zijn als de eeuwigheid. Zij zullen met zich een opgewektheid van hemelse vrede meedragen als ene blijvende, verfrissende, verlichtende kracht. —*God's Amazing Grace*, p. 124.

Niet alleen vanaf de kansel worden de harten der mensen geraakt door de goddelijke waarheid. Er is een ander arbeidsveld, misschien nederiger, maar even veelbelovend. Dat vinden we in de huizen van de nederiger en in de villa's van de groten; aan de gastvrije tafel en in de bijeenkomsten voor onschuldig onderling genoeg.

Als discipelen van Christus mogen we ons niet in de wereld begeven alleen uit liefde voor plezier, om ons met hen te verenigen in hun dwaasheid. Zulke omgang kan alleen maar uitlopen op nadeel. We mogen aan zonde nooit onze goedkeuring hechten door onze woorden of daden, ons zwijgen of onze aanwezigheid.

Waar we ook heengaan, we moeten Jezus met ons meenemen, en aan anderen de onschatbare waarde van onze Heiland openbaren. Maar zij die trachten hun godsdienst te bewaren door die te verbergen tussen de stenen muren, laten kostbare gelegenheden om goed te kunnen doen, aan zich voorbijgaan. Door de omgang in het dagelijks leven met anderen komt het christendom in aanraking met de wereld. Ieder die hemels licht heeft ontvangen moet het pad opklaren van hen die het Licht des levens niet kennen.

We moeten allen getuigen van Jezus worden. Maatschappelijke invloed, geheiligd door de genade van Christus, moet gebruikt worden tot het winnen van zielen voor de Heiland. Laat de wereld zien dat wij niet zelfzuchtig in beslag genomen worden door onze eigen belangen, maar dat wij ernaar verlangen dat anderen zullen delen in onze zegeningen en voorrechten. Laat hun zien, dat onze godsdienst ons niet ongevoelig of uitgerekend maakt. Laten allen die belijden Christus gevonden te hebben, dienen zoals Hij dat deed voor het welzijn van de mensen. —*Jezus, de Wens de reeuwen*, hfdst 15 – *Op het bruiloftsfeest*.

Dinsdag 14 juli: Elisa, de profeet

De jonge jaren van de profeet Elisa bracht hij door in de rust van het leven op het platteland, met het onderricht van God en de natuur en de discipline van nuttig werk. In een tijd van bijna algemene afvalligheid behoorde het gezin van zijn vader tot het getal, dat de knieën niet voor Baäl had gebogen. In hun huis werd God geëerd, en was trouw aan de plicht de regel voor het dagelijks leven.

Als zoon van een rijke boer was Elisa het werk gaan doen wat zijn hand vond. Hoewel hij de capaciteiten van een leider bezat, werd hij geoefend in de gewone plichten van het leven. Om met wijsheid aanwijzingen te kunnen geven, moest hij leren te gehoorzamen. Door trouw te zijn in kleine dingen werd hij voorbereid op grotere verantwoordelijkheid. Elisa had een zachtmoedige en nederige geest, maar hij was ook energiek en standvastig. Hij koesterde liefde en vreze voor God. En door de nederige routine van het dagelijks zwoegen verkreeg hij een sterke wil en een edel karakter, terwijl hij toenam in genade en kennis van God. In de samenwerking met zijn vader bij het werk thuis leerde hij ook Gods medearbeider te zijn. —*Christus weerspiegelen, 18 november.*

Terwijl de tijd voorbijging en Elia werd voorbereid om ten hemel te varen, werd Elisa voorbereid zijn opvolger te worden. En opnieuw werden zijn geloof en zijn vastberadenheid op de proef gesteld. Terwijl hij Elia op zijn dienstreizen vergezelde en wist dat de verandering spoedig zou plaatsvinden, vroeg de profeet hem op elke plaats om terug te keren. "Blijf toch hier", zei Elia, "want de Here heeft mij naar Bethel gezonden". Maar bij zijn vroegere arbeid, toen hij achter de ploeg had gelopen, had Elisa geleerd nooit te versagen of de moed te verliezen; en nu hij op een ander arbeidsterrein zijn hand aan de ploeg had gezet, liet hij zich niet van zijn doel afbrengen. Steeds wanneer hij gevraagd werd terug te keren, luidde zijn antwoord: "Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten". 2 Kon. 2:2.

"Zo gingen zij beiden verder.... tot zij beiden aan de Jordaan stilstonden. Daarop nam Elia zijn mantel, bond hem samen en sloeg op het water; en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat zij beiden door het droge overstaken. En zodra zij overgestoken waren zei Elia tot Elisa: Doe een wens. Wat zal ik voor u doen, eer ik van u word weggenomen? En Elisa zei: Zo moge dan een dubbel deel van uw geest op mij zijn. En Elia zei: Gij hebt een moeilijke zaak gewenst. Indien gij mij zult zien terwijl ik van u wordt weggenomen, dan zal het aldus geschieden. Maar indien niet, dan zal het niet geschieden. En terwijl zij voortgingen, al wandelende en sprekende, zie een vurige wagen en vurige paarden! en die maakten scheiding tussen hen beiden. Alzo voer Elia in een storm ten hemel....

Van toen af stond Elisa in de plaats van Elia. En hij, die zich trouw had betoond in het minste, bewees ook trouw te zijn in het vele....

Die les geldt voor iedereen. Niemand kan weten wat Gods doel met Zijn discipline kan zijn; maar allen kunnen ervan verzekerd zijn dat getrouwheid in kleine dingen een bewijs is van een geschiktheid voor zwaardere verantwoordelijkheden. Elke levensdaad is een openbaring van het karakter en alleen hij die in kleine dingen bewijst te zijn "een arbeider die zich niet behoeft te schamen" (2 Tim. 2:15), zal door God met grotere verantwoordelijkheden worden geëerd. —*Karaktervorming, hfdst 7 – Uit het leven van grote mannen*

Woensdag 15 juli: De genezing van Naäman

Naaman, de Syriër, raadpleegde de profeet van God over hoe hij genezen zou kunnen worden van een weerzinwekkende ziekte, melaatsheid. Hij kreeg de opdracht te gaan en zeven keer in de Jordaan te gaan baden. Waarom heeft hij niet meteen de aanwijzingen van Elisa, de profeet van God opgevolgd? Waarom weigerde hij te doen wat de profeet hem had opgedragen? Hij ging mopperend terug naar zijn dienaren. Hartstochtelijk in zijn woede over de vernedering en teleurstelling, weigerde hij de nederige weg te gaan die de profeet van God had uitgestippeld. "Ik dacht," zei hij, "hij zal zeker naar buiten komen en daar gaan staan en de naam van de Here, zijn God, aanroepen en zijn hand over de plek heen en weer bewegen en zo de melaatsheid wegnemen. Zijn de Abana en de Parpar, de rivieren van Damascus, niet beter dan alle wateren van Israel? Zou ik mij daarin niet kunnen baden en rein worden? Daarop wendde hij zich om en ging heen in Grimmigheid"(2 Koningen 5:11,12).

Zijn dienstknecht zei: "Mijn vader, had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?" Ja deze grote man oordeelde dat het beneden zijn waardigheid was om zich te gaan wassen in die kleine rivier de Jordaan. De rivieren di hij noemde en wenste waren mooi omlijnd door bomen en boomgaarden en afgodsbeelden waren opgesteld in de boomgaarden. Velen gingen naar deze rivieren om hun afgoden te aanbidden, daarom zou dat hem geen vernedering hebben gekost. Maar als hij de aanwijzingen van de profeet zou opvolgen zou dat zijn trotse en grootse geest krenken. Gewillige gehoorzaamheid zou hem het verlangde resultaat hebben gebracht. Hij ging, wies zich en werd rein. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 309.

Tegenwoordig zijn er in ieder land mensen die van harte oprecht zijn en op wie het licht van de hemel valt. Als ze getrouw volgen wat ze zien als hun plicht, zullen ze meer licht ontvangen, tot ze, evenals Naäman, zullen moeten erkennen, dat er op heel de aarde geen God is buiten de levende God, de Schepper.

Iedere oprechte ziel, die in diepe duisternis wandelt, van licht beroofd", krijgt de uitnodiging: "Hij vertrouwde op de naam des Heren en steunde op zijn God." (Jes. 50: 10). — *Profeten en Koningen, hfdst 20 - Naäman*

De liefde van Christus in het hart is wat nodig is. Zelf moet nodig worden gekruisigd. Wanneer zelf ondergaat in Christus, springt ware liefde spontaan naar voeren. Het is niet een emotie of een impuls, maar eenbesluit van een geheilde wil. Het bestaat niet in gevoelens, maar in de verandering van het gehele hart, ziel en karakter, die doodgaan voor de eigen ik en levend voor God. Onze Heer en Heiland vraagt dat we onszelf geven aan hem. Overgave van de eigen ik aan God is alles wat Hij eist, onszelf aan hem geven zodat we kunnen gebruikt worden zoals Hij het voor ogen heeft. Totdat we op dat punt van overgave komen, zullen we niet nergens gelukkig, bruikbaar en succesvol kunnen werken. — Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentaries*, vol. 6, p. 1100.

Donderdag 16 juli: Een nieuwe gelovige

Door de wedergeboorte wordt het hart in harmonie met God en in overeenstemming met Gods wet gebracht. Wanneer deze ingrijpende verandering

zich heeft voorgedaan in het leven van de zondaar, is hij overgegaan van de dood tot het leven, van zonde tot heiligheid, van overtreding en opstandigheid tot gehoorzaamheid en trouw. Er is een eind gekomen aan het oude leven van vervreemding van God. Het nieuwe leven van verzoening, geloof en liefde is begonnen. Dan is "de gerechtigheid der wet vervuld in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest" (Romeinen 8:4). Dan zal de ziel zeggen: "Hoe lief heb ik uw wet! Zij is mijn overdenking de ganse dag." (Psalm 119:97).

"De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalm 19:8). Zonder kennis van de wet hebben mensen geen juist inzicht in de reinheid en heiligheid van God of beseffen ze hun eigen schuld en onreinheid niet. Zij hebben geen juist zondebesef en denken dat ze geen berouw hoeven te hebben. Daar ze hun hopeloze toestand als overtreders van Gods wet niet inzien, beseffen zij ook niet dat ze het verzoenend bloed van Christus nodig hebben. De hoop op de zaligheid wordt aangenomen zonder een totale vernieuwing van het denken of zonder een grondige verandering van levenswijze. Zo zijn er talloze oppervlakkige bekeringen en worden er veel mensen aan de gemeente toegevoegd die nooit met Christus verbonden zijn geweest. —*De Grote Strijd (1888), hfdst 27 – opwekkingen in de eindtijd*

De goedheid en het geduld van God, Zijn zelfopofferende liefde voor de zondige mens, moet allen, die Zijn genade waarnemen, tot het tonen van diezelfde genade, tot het rijkelijk geven van sympathie aan anderen. De wonderlijke voorbeeld van het leven van Christus, de eindeloze tederheid waarmee Hij de gevoelens van de verdrukke zielen tegemoet trad, wenende met hen die weenden, blijzijd met allen die zich verheugden in Zijn liefde, moet een diepe invloed hebben op het karakter van allen die van God houden en Zijn geboden bewaren.

Zij zullen sympathiek zijn en niet mokkend, maar vrijgevig. Door vriendelijke woorden en daden zullen zij trachten het pad juist gemakkelijk te maken voor de vermoeide voeten als zij ernaar verlangen dat het pad voor hun voeten gemakkelijk zal worden gemaakt. Terwijl wij dagelijks en elk uur de zegen van God ontvangen, kunnen we niet minder dankbaarheid tonen dan een vriendelijk en onzelfzuchtig interesse hebben in hen voor wie Christus gestorven is. Hebben we zegeningen? Ja, we hebben die. Well, zegt Christus, deel die uit aan anderen, niet aan een paar bevoorrechten, maar aan allen met wie we in aanraking komen. —*Our High Calling*, p. 183.

Vrijdag 17 juli: Voor verder bestudering

The Desire of Ages, pp. 262–265.

Testimonies for the Church, vol. 7, p. 211.

4. Het verhaal van Jona

Sabbatmiddag 18 juli

Jezus leerde dat de godsdienst van de Bijbel niet bestond uit zelfzuchtige exclusiviteit, persoonlijk plezier, maar door het doen van liefdevolle daden, in het brengen van het beste aan anderen, in oprechte goedheid Zijn leven was vrij van alle trots en uiterlijk vertoon.

Jezus was de Majesteit des hemels, de glorierijke Koning, en toch was Hij in Zijn menselijke leven geduldig, aardig, beleefd, welwillend, vol van liefde voor kinderen, en vol medelijden en medeleven met de getergden, de verzochten, en de onderdrukten. Van Zichzelf zei Hij: "De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid," (Lukas: 4, 18,19). – *That I May Know Him*, p. 100

De Heer maakt geen onderscheid tussen mensen en plaatsen. Zijn werk is één groot geheel. Zijn waarheid moet verkondigd worden aan elke natie, verwanten, anderstaligen, en de mensen; en als nieuwe gebieden worden betreden en mensen de waarheid accepteren, moeten huizen van aanbidding en scholen worden opgetrokken, en andere benodigde voorzieningen geleverd....

Het werk van de Heer moet in nieuwe gebieden succesvol voltooid worden. En Gods plannen moeten worden gevolgd, niet de neigingen van degenen, die voor een groep waarover zij leiding hebben, elk mogelijk voordeel verzamelen, terwijl de volslagen armoede van andere delen van de wijngaard van de Heer worden vergeten. - *Gospel Workers*, p. 456

De kerk is het door God aangewezen instrument om mee te werken aan de redding van de mensheid. Zij werd ingesteld voor dienstbaarheid en haar zending is het evangelie aan de wereld te verkondigen. Van meet af aan is het Gods bedoeling geweest dat Zijn gemeente Zijn volheid en Zijn algenoegzaamheid naar de wereld zou uitstralen. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen naar Zijn wonderbaar licht, moeten Zijn heerlijkheid laten zien. De gemeente is de schatkamer van de rijkdommen van Christus' genade; en door de gemeente zal ten slotte de laatste en volle uitstorting van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan "de overheden en machten in de hemelse gewesten", Efeziërs 3:10. – *Van Jeruzalem Tot Rome*, p. 9.

Zondag 19 juli: De profeet en zijn zwakte

De pen van inspiratie, trouw aan haar taak, vertelt ons van de zonden die Noah, Lot, Mozes, Abraham, David, en Solomon overkwamen en dat zelfs Elia's sterke geest bezweek onder de verleiding gedurende zijn angstaanjagende proces. Jona's ongehoorzaamheid en Israëls afgoderij zijn getrouw vastgelegd. Peters ontkenning van Christus, de heftige onenigheid van Paul en Barnabas, de tekortkomingen en zwakheden van de profeten en apostelen, zijn allen blootgelegd door de Heilige Geest, die de sluier van het menselijk hart opent. Vóór ons liggen de levens van de gelovigen, met al hun fouten en dwaasheden, die bedoeld zijn als een les voor alle generaties na hen. Als zij zonder zwakheid geweest waren dan zouden zij meer dan menselijk zijn geweest, en onze zondige aard zou wanhopig zijn om ooit een dergelijk punt van excellentie te bereiken. Maar door te zien waar zij worstelden en vielen, waar zij weer opstonden en overwonnen door de genade van God, worden wij aangemoedigd en geleid om de belemmeringen die in onze natuurlijke manier van doen aanwezig zijn, weg te nemen.—*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 12.

U moet niet ontmoedigd geraken. De bange zal sterk gemaakt worden; de wanhopige zal hoopvol gestemd worden. God heeft een tedere zorg voor Zijn volk. Zijn oor staat open voor hun geroep. Ik heb geen angst voor Gods doel. Hij zorgt voor Zijn eigen doel. Het is onze plicht om ons aandeel in het leven te vervullen, leef... bescheiden aan de voet van het kruis, en leef een gelovig, heilig leven voor Hem. Terwijl we dit doen zullen wij niet worden beschaamd, maar zullen onze zielen toevertrouwd zijn aan God met heilige vrijmoedigheid.

God heeft ons verlost van zorgen; Hij heeft ons bevrijd.... Onze vijanden mogen zegevieren. Ze mogen in leugens spreken, en hun belasterende tong zorgt voor beschuldiging, misleiding, bedrog, toch zullen wij niet worden geraakt. Wij weten in wie wij geloven. We hebben niet tevergeefs gelopen, noch tevergeefs gearbeid. Jezus kent ons.... Een dag van de afrekening komt en allen zullen worden beoordeeld naar de daden die bij leven zijn verricht....

Het is waar dat de wereld donker is. De oppositie zal sterk groeien. De lichtvaardigen en smaders worden moediger en verharder in hun ongerechtigheid. Echter, ondanks dit alles, zullen we niet geraakt worden. We zijn niet onzeker geworden. Nee, nee. Mijn hart is vasthoudend, vertrouwend in God. We hebben een volkomen Heiland. Wij verheugen ons in Zijn rijke volheid. Ik verlang om meer toegewijd te zijn aan God, meer gewijd aan Hem. Deze wereld is te donker voor mij. Jezus zei dat Hij zou weggaan en woningen voor ons zou voorbereiden, dat waar Hij is wij ook mogen zijn. Prijs God hiervoor. Mijn hart springt op van vreugde bij dit verheugende vooruitzicht. —*Reflecting Christ*, p. 351.

Maandag 20 juli: Een van de eerste zendelingen

Ninevé, hoe slecht ook geworden, was niet geheel overgegeven aan het kwaad. Hij die "alle mensenkinderen aanschouwde" (Psalm 33:13)... zag velen in die stad die naar iets beters en hoger reikten God openbaarde zich aan hen op een niet mis te verstane wijze, om hen, indien mogelijk, tot bekering te leiden.

Het instrument dat voor dit werk gekozen werd, was de profeet Jona Als de profeet zonder aarzelen had gehoorzaamd, zou hij zijn gespaard voor vele bittere ervaringen, en zou overvloedig gezegend zijn. Maar zelfs in het uur van Jona's wanhoop heeft de Heer hem niet verlaten. Door middel van een reeks beproevingen en vreemde lotgevallen, moest de profeet zijn vertrouwen in God en in Zijn oneindige macht om te redden, nieuw leven ingeblazen worden....

Nogmaals kreeg de dienaar van God de opdracht om Ninevé te waarschuwen.... Toen Jona de stad binnentrok, begon hij meteen de boodschap te prediken: "Nog veertig dagen, en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd!" Hij ging van straat tot straat, de waarschuwing verkondigend.

De boodschap was niet tevergeefs. De boodschap die door de straten van de goddeloze stad weerklonk, ging van mond tot mond tot alle inwoners de alarmerende aankondiging hadden vernomen. Gods Geest maakte dat de boodschap doordrong in ieders hart, zodat velen beefden vanwege hun zonden en in diepe ootmoed zich bekeerden.... Hun ondergang werd afgewend, de God van Israël werd verheven en geëerd in heel de heidenwereld en men had eerbied voor Zijn wet. Pas vele jaren later zou Ninevé ten prooi vallen aan de omringende volkeren, omdat zij God vergaten en zichzelf roemden....

De les voor Gods boodschappers vandaag is: de steden van de naties hebben een grote behoefte aan kennis van de kenmerken en doelen van de ware God zoals de

Ninevieten van oude hadden.... De enige stad die zal blijven bestaan is de stad waarvan bouwer en de maker God is Heer Jezus roept mensen op om met geheiligde ambitie te streven de onsterfelijke erfenis veilig te stellen. —*Conflict and Courage*, p. 230.

Laat niemand veronderstellen dat omdat ze als instrument gebruikt zijn door de Heer, ze uitverkoren zijn. De Heer gebruikt mensen en eert hen door hen Zijn wijsheid te geven, zo lang ze trouw zijn aan Hem, en zichzelf niet de glorie toe-eigenen. Degenen die zich afwenden van de handen van de Heer en denken zelf in staat te zijn om leiding te geven aan de werken, zijn niet geleid door Zijn Geest, maar door "een andere geest." Satan stapt in en verandert leiders. Dan komen de onbetrouwbaarheid en subtiliteit van de listige slang. — *The Upward Look*, p. 135.

Dinsdag, 21 juli: In de buik van de grote vis

"En Hij, diep zuchtend in Zijn geest, zei: Waartoe begeert dit geslacht een teken?" "Het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona." Zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de vis was, zo zou Christus dezelfde tijd in "het hart der aarde zijn." (Matth.12:40)

En zoals de prediking van Jona een teken was voor de Ninevieten, zo was de prediking van Christus een teken voor de mensen in Zijn tijd. Maar welk een tegenstelling hoe het woord ontvangen werd! De mensen van de grote heidense stad beefden, toen zij de waarschuwing van God hoorden. Koningen en edelen vernederden zich; de hooggeplaatsten en de nederigen riepen samen tot de God des hemels, en Hij schonk hun Zijn genade. "De mannen van Ninevé zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht", had Christus gezegd, "en het veroordelen ; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en zie, meer, dan Jona is hier." (Matth.12:41)

.... De Joodse leiders keken met harteloze onverschilligheid naar het lijden der mensheid. In vele gevallen, waren hun zelfzucht en onderdrukking de oorzaak geweest van het lijden dat door Christus verlicht werd. Op deze wijze werden Zijn wonderen hen tot een berisping.

Datgene wat de Joden ertoe bracht het werk van de Heiland te verwerpen, was het hoogste getuigenis van Zijn goddelijk karakter. De grootste betekenis van Zijn wonderen zien we in het feit, dat zij tot zegen waren voor het mensdom. Het hoogste bewijs, dat Hij van God kwam, is dat Zijn leven het karakter van God openbaarde. Hij deed de werken van God en sprak de woorden van God. Zulk een leven is het grootste van alle wonderen. —Jezus, De Wens der Eeuwen, p. 336

Laat God werken, en laat de menselijke gezant ootmoedig voor Hem wandelen, waken, wachten, bidden, op zoek naar Jezus elk moment, geleid en gecontroleerd door de kostbare Geest die licht en leven is.

De mensen willen een teken, zoals in de dagen van Christus. Toen vertelde de Heer hen dat hen geen teken wordt gegeven. Het teken dat zich moet manifesteren nu en altijd is de werking van de Heilige Geest op de het verstand van de leraar, om het Woord zo indrukwekkend als mogelijk te laten zijn. Het Woord van God is niet een dode, droge theorie, maar geest en leven. Satan wil niets liever dan gedachten uit de buurt van het Woord houden, om voor gevoelens iets te laten zoeken en te verwachten buiten het Woord. Zij moeten hun aandacht niet laten richten door

dromen en visioenen. Als zij het eeuwige leven willen hebben, moeten ze het vlees eten en het bloed drinken van de Zoon van God. —*Selected Messages*, Book 2, p. 95

De boodschap die wij moeten uitdragen is niet een die we moeten schromen te verkondigen. Haar aanbevelingen zijn er niet om te verbergen, haar oorsprong en opzet geheim te houden. Als degenen die plechtige geloften aan God hebben gedaan, en die opdracht hebben gekregen als de boodschappers van Christus, als rentmeesters van de geheimenissen van genade, zijn wij verplicht getrouw de hele richtlijn van God te verklaren.

We moeten de speciale waarheden, die ons hebben gescheiden van de wereld, en die ons maakten tot wat we zijn niet minder prominent maken, want zij zijn beladen met eeuwige belangen. God heeft ons licht gegeven over de dingen die nu plaatsvinden, en met pen en stem moeten we de waarheid aan de wereld verkondigen. Maar het is alleen het leven van Christus in de ziel en het actieve principe van liefde meegedeeld door de Heilige Geest, die onze woorden vruchtbaar maken. De liefde van Christus is de kracht en de macht van elke boodschap voor God die ooit van menselijke lippen kwam. —*Gospel Workers*, p. 288.

Woensdag, 22 juli: De Ninevé-generatie

Zoals de prediking van Jona een teken was voor de Ninevieten, was Christus' prediking een teken voor Zijn generatie. Maar welk een tegenstelling bij het horen van het woord! Toch bleef de Heiland doorwerken, ondanks onverschilligheid en minachting, tot Hij Zijn zending had volbracht.

De les geldt voor Gods boodschappers in onze tijd, waarin de steden der volkeren een even grote behoefte hebben aan het kennen van de eigenschappen en plannen als het geval was met de Ninevieten. Christus' gezanten moeten mensen wijzen op een betere wereld, die grotendeels uit het oog verloren is. Volgens de leer van de Heilige Schrift is de enige stad die blijft bestaan, de stad waarvan God de Ontwerper en de Bouwmeester is. Met het geloofsoog kan men de poort van de hemel zien, bestraald door Gods heerlijkheid.

Door zijn dienstknechten roept de Here Jezus de mensen op met geheiligde eerezucht te streven naar het bezit van de onverderfelijke erfenis. Hij dringt bij hun erop aan schatten weg te leggen bij Gods troon. —*Profeten en Koningen*, p. 171, 172.

Met onfeilbare juistheid houdt de Oneindige aantekening van de volkeren. Zolang Zijn genade wordt aangeboden, met oproepen tot bekering, blijft dit verslag open; maar als de maat die God heeft gesteld, vol is, volgt de voltrekking van zijn toorn. Het verslag wordt gesloten. Goddelijk geduld eindigt. Genade wordt niet langer voor hen aangeboden. —*Profeten en Koningen*, p. 223

We waren teleurgesteld, maar niet ontmoedigd. Wij besloten ons geduldig over te geven aan het zuiveringsproces dat God voor ons nodig achtte en hoopvol en geduldig te wachten op de Verlosser om zijn beproefde en getrouwe volgelingen te verlossen.

We waren volstrekt overtuigd dat de prediking van de vastgestelde tijd van God kwam. Daardoor doorzocht men de Bijbel vol ijver, om waarheden te ontdekken die men eerder niet had gezien. Jona werd door God in de straten van Ninevé gestuurd

om te verkondigen dat binnen veertig dagen de stad zou worden omvergeworpen; maar God aanvaardde de vernedering van de Ninevieten en verlengde hun proeftijd. Echter de boodschap die Jona verkondigde kwam van God, en Ninevé was getest volgens Zijn wil. De wereld keek naar onze hoop als een waanidee, en onze teleurstelling als een daaruit voortvloeiende mislukking....

We vonden overal de spotters van wie Peter zei dat zij zouden komen in de laatste dagen, hun eigen begeerten achterna lopend, zeggend: "waar is de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaders in ruste zijn, zijn alle dingen gebleven zoals ze vanaf het begin van de schepping waren." Maar degenen die hadden uitgekeken naar de komst van de Heer verkeerden niet in armoede. Zij hadden waardevolle kennis opgedaan tijdens de zoektocht in het woord. Het reddingsplan was duidelijker voor hen geworden. Elke dag ontdekten ze nieuwe schoonheden op de heilige pagina's, met een doorlopende prachtige harmonie, de ene schrift een andere uitleggend, en geen woord tevergeefs gebruikend. — *Testimonies for the Church*, pp. 56, 57

Donderdag, 23 juli: De jammerklacht van Jona

God heeft door ontelbare dingen in de hemel en op de aarde ons hart aan Zich gebonden. Door middel van de natuur, door middel van de diepste en tederste liefdesbanden, die mensen maar kennen, heeft Hij Zichzelf aan ons willen tonen. Toch geeft dit alles nog maar een gebrekkig beeld van Zijn liefde. Ondanks al die blijken van liefde heeft de vijand van het goede, de geest van de mensen verblind, met als gevolg, dat zij bang zijn geworden voor God; zij zijn gaan denken dat Hij streng en onverbiddelijk is. Satan heeft de mens ertoe gebracht te geloven dat God Iemand is, Die vooral met harde hand het recht handhaaft, Die een strenge rechter en een onverbiddelijk, veeleisende schuldeiser is.

Hij heeft de Schepper afgeschilderd als Iemand, Die zoekt naar de fouten en tekortkomingen van de mens om hem daarna te kunnen straffen. Om die donkere schaduw weg te nemen en aan de wereld de oneindige liefde van God te laten zien, kwam Jezus wonen onder de mensen. De Zoon van God verliet de hemel om te laten zien wie de Vader is. "Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die aan de boezem des Vaders is, Die heeft Hem doen kennen." (Johannes 1:18) " ... en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren." (Mattheüs 11:27)

Jezus beschreef Zijn aardse opdracht als volgt: "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht. Dat was Zijn werk. Hij trok rond als weldoener en genas mensen, die door de Satan werden gevangen gehouden. Er waren hele dorpen, waar geen gekreun meer van een zieke werd gehoord, nadat Hij er geweest was en alle zieken genezen had. Zijn werk liet duidelijk Zijn hemelse opdracht zien, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid." (Lucas 4:18).

Dat was Zijn werk. Hij trok rond als weldoener en genas mensen, die door de Satan werden gevangen gehouden. Er waren hele dorpen, waar geen gekreun meer van een zieke werd gehoord, nadat Hij er geweest was en alle zieken genezen had. Zijn werk liet duidelijk Zijn hemelse opdracht zien.

Uit elke daad, die Hij verrichtte, bleek Zijn liefde, Zijn ontferming en Zijn medelijden. Vol medeleven ging Zijn hart uit naar de mensen. Hij nam de menselijke natuur aan, om de mens in zijn noden te kunnen bereiken. De armste en de

eenvoudigste mensen waren niet bang om naar Hem toe te gaan. Zelfs kleine kinderen voelden zich tot Hem aangetrokken. Zij klommen graag op Zijn knieën om te kijken in Zijn peinzende, maar van liefde stralende gezicht. — *Schreden naar Christus*, p. 3.

.... Hoe weinig van de medelijdende tederheid van Christus wordt echter door Zijn belijdende volgelingen aan de dag gelegd! Wanneer iemand zondigt, vinden anderen maar al te vaak dat zij de zaak zo slecht mogelijk moeten afschilderen. Zij die misschien op een ander gebied aan nog grovere zonden schuldig zijn, behandelen hun geloofsgenoot wreed en hard. Zonden die begaan zijn door onnadenkendheid of uit onwetendheid of zwakheid, worden opgeblazen tot bewust overdachte zonden. Als zij iemand zien afdwalen, vouwen sommigen hun handen en zeggen: "Heb ik het niet gezegd, ik wist wel dat hij niet te vertrouwen was." Zo nemen zij de houding aan van Satan, want zij zijn blij dat hun slechte gedachten juist blijken te zijn.

Wij moeten er rekening mee houden te maken te krijgen met grote onvolmaaktheden bij hen die jong en onervaren zijn, en wij zullen die moeten verdragen. Christus heeft ons gevraagd om zulke mensen in een geest van zachtmoedigheid op de goede weg terug te brengen, en Hij houdt ons verantwoordelijk voor een handelwijze die hen verder ontmoedigt, wanhopig maakt en naar de ondergang leidt. Tenzij wij dagelijks de kostbare plant van de liefde verzorgen, lopen wij gevaar bekrompen, onsympathiek, tweeslachtig en kritisch te worden, en onszelf rechtvaardig te vinden, terwijl wij veraf zijn van het ontvangen van Gods goedkeuring. Sommigen zijn onbeleefd, nors en ruw. Zij zijn als kastanjes, zij steken als ze aangeraakt worden. Zulke lieden doen onnoemelijk veel kwaad door onze liefhebbende Verlosser verkeerd voor te stellen.

Wij moeten een hogere standaard bereiken, anders zijn wij onwaardig om christen genoemd te worden. Wij moeten de geest ontwikkelen waarmee Christus Zich inzette om de zondaars te redden. Zij zijn Hem even dierbaar als wij dat zijn Als wij deze zaak in het juiste licht zouden zien, hoe zou dan onze ijver toenemen en onze oprechte, zelfverloochende inzet zich vermenigvuldigen, zodat wij dichterbij hen zouden komen te staan die onze hulp, onze gebeden, onze sympathie en onze liefde zo nodig hebben! — *Getuigenissen voor de Kerk*, vol. 5, p. 492, 49.

Vrijdag, 24 Juli: Voor verdere bestudering

Lift Him Up, p. 37.

5. Bannelingen als zendelingen

Sabbatmiddag 25 Juli

In de Bijbel wordt de erfenis van de verlost "een vaderland" genoemd. (Hebreeën 11:14-16). Daar leidt de hemelse Herder zijn kudde naar de rivier met "het water des levens". De "boom des levens" geeft elke maand zijn vrucht en de bladeren van de boom zijn "tot genezing der volkeren". De rivieren stromen altijd en hun water is helder als kristal. Op hun oevers staan bomen die zorgen voor schaduw op het pad van de verlost.

De uitgestrekte vlakten gaan over in prachtige heuvels en de bergen van God verheffen hun hoge toppen. Op deze weidse vlakten en op de oevers van deze stromen van levend water zullen Gods kinderen, die zo lang als pelgrims hebben rondgezworven, eeuwig wonen. — *Het Grote Conflict*, pp. 605

Als pelgrims, die als vreemden uitzien naar Gods hemelse zaken en de vreugde die ons in het vooruitzicht is gesteld, zoeken wij ernaar een stad wiens bouwer en maker God is en de voor ons bestemde voorzieningen te aanschouwen, de huizen die Jezus voor ons heeft voorbereid als Hij spreekt over het gezegende thuis, vergeten we de ergernissen en de onrustige zorgen van dit leven. We lijken beter te kunnen ademen in dit betere, hemelse vaderland. Wij zijn gekalmeerd, we zijn getroost; We zijn meer dan dit, we zijn verblijd in God. — *The Upward Look*, p. 15.

Door moedig het werk te blijven doen, wat moet worden verricht, en door dit met heel het hart te doen, brengt het werk plezier en succes. Aldus wordt God verheerlijkt....

Als u uw werk getrouw doet, zal uw geest gelijkgesteld worden aan de geest van Christus. Zoek door gebed en smeekbede de beloofde zegen. Vraag God om u waar inzicht te geven in het werk wat moet worden verricht. Laat uzelf niet weggetrokken of belemmerd worden door een tegengestelde invloed. Handel getrouw door uw steentje bij te dragen in het brengen van zegeningen over uw medemensen. Loof God voor het voorrecht om samen met Hem te werken. Als u met heel uw hart het werk doet, zult u een waarachtige omgang hebben met uw mede werkers. U zult Christus zien in uw broeders....

Tijd is goud. Er is een werk te doen, en in het doen van dit werk moeten we ons inzetten met heel ons hart. De plichten die God ons opdraagt moeten wij op een bepaalde manier doen, niet als een koude, sombere oefening, maar als een dienst van liefde. Verricht uw werk met uw hoogste kracht en sympathieën. En u zult ervaren dat Christus erin is. Zijn aanwezigheid zal het werk licht maken, en uw hart zal worden gevuld met vreugde. U zult in harmonie met God werken en met loyaliteit, liefde en trouw.

Wij behoren oprechte, eerlijke christenen zijn, getrouw de taken te doen die ons in handen zijn gegeven, en altijd kijkend naar Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof.

Onze beloning is niet afhankelijk van ons ogenschijnlijke succes maar van de geest waarmee ons werk wordt gedaan....

De kracht van het hele wezen moeten betrokken zijn in onbaatzuchtige dienst. Ieder talent moet worden ingezet. Verbeter de toekomst meer dan u het verleden heeft gedaan. ... want Christus verlangt naar zielen... — *Manuscript 20, 1905*.

Zondag, 26 juli: Ballingschap

Daniël was nog een jongeling toen hij als gevangene werd afgevoerd naar Babylon. Hij was ongeveer 15 of 16 jaar oud, want hij werd een kind genoemd, wat betekent dat hij nog jong was. Waarom weigerde Daniël te eten aan de luxueuze koninklijke tafel? Waarom weigerde hij wijn als drank, toen het op bevel van de koning voor hem neergezet werd? Hij wist dat het gebruik van wijn plezierig zou zijn en de voorkeur had boven water.

Daniël had kunnen betogen dat het aanzitten aan de koninklijke tafel en op bevel van de koning, er geen andere weg was dan volgen. Maar hij en zijn vrienden overlegden met elkaar. Zij beschouwden het gehele onderwerp vanuit de vraag hoe zij hun lichamelijke en mentale krachten konden bevorderen met het gebruik van wijn. Zij bestudeerden het onderwerp grondig. Zij besloten, dat de wijn op zichzelf een valstrik was. Zij waren bekend met de geschiedenis van Nadab en Abihu, vanuit de perkamentrollen. Bij deze mannen had het gebruik van wijn hun liefde hiervoor aangemoedigd. Zij dronken wijn voor hun heilige dienst in het heiligdom. Hun zinnen waren verward. Zij konden het verschil niet meer onderscheiden tussen het heilige en dagelijkse vuur...

Een tweede overweging van deze jonge gevangenen was dat de koning altijd een zegen vroeg voor zijn maaltijden en dit vroeg aan zijn afgoden. Hij zette een deel van zijn maaltijd en ook van zijn wijn apart om te presenteren aan de door hem aanbeden afgoden. Deze daad werd geheel gewijd aan de heidense god volgens hun geloofstradities.

Om aan zo'n tafel van verafgoding te zitten, wat Daniël en zijn vrienden verachtten, zou een schande zijn voor de hemelse God. Deze vier kinderen besloten dat zij niet aan de koningstafel wilden aanzitten, om van het aangeboden voedsel te eten en mee te doen met de wijn, wat allemaal opgedragen werd aan een aanbeden afgod. ... Er was geen sprake van arrogantie bij deze jongelingen, maar een gevestigde liefde voor waarheid en rechtvaardigheid. Ze kozen niet om apart te zijn, maar moesten wel, anders zou het hun manier van doen in de rechtbanken van Babylon aantasten. - *Manuscript 122*, March 10, 1897, "Daniël."

Wat als Daniël en zijn vrienden een compromis hadden gesloten met deze heidense officieren, en hadden gezwicht voor de druk door te eten en drinken met de Babyloniers, zoals gebruikelijk was?

Die ene keer afwijken van hun principe zou hun gevoel van wat goed en fout was, verzwakt hebben. Toegeven aan overmatige eetlust zou ten koste zijn gegaan van hun lichamelijke vitaliteit, heldere verstand, en spirituele kracht. Een verkeerde stap zou waarschijnlijk hebben geleid tot daarop volgende, totdat hun verbinding met de Hemel zou zijn verbroken, zij zouden zijn weggevaagd door verleiding....

Het leven van Daniël is een inspirerend voorbeeld van wat een geheiligd karakter inhoudt. Heiliging door de Bijbel heeft te maken met de hele mens.... Het is onmogelijk voor een ieder om te genieten van de zegen van de heiliging terwijl ze egoïstisch en gulzig zijn. - *Counsels on Health*, p. 66.

Maandag, 27 juli: Getuigenissen

Nebukadnezar voelde dat hij deze interpretatie als een goddelijke openbaring kon accepteren; want aan Daniël was elk detail van de droom geopenbaard. De plechtige waarheden die overgebracht werden door de uitleg van dit nachtelijke visioen maakten een diepe indruk op de vorstelijke geest, en in nederigheid en ontzag hij "viel op zijn gezicht, en aanbad." . . .

Nebukadnezar zag duidelijk het verschil tussen Gods wijsheid en de wijsheid van de meest geleerde mensen van zijn koninkrijk. — *The Youth's Instructor*, Sept. 8, 1903.

God werd via de Hebreeuwse bannelingen bekendgemaakt bij de heidenen in Babylon. Deze natie van afgoderij ontving een kennis van het koninkrijk dat God tot stand zou brengen, en door Zijn macht stand houden tegen alle macht en kracht van Satan.

Daniël en zijn kameraden, Ezra en Nehemia, en vele anderen waren getuigen van God tijdens hun gevangenschap. De Heer verspreidde hen over de koninkrijken der aarde zodat hun licht helder mocht schijnen te midden van de zwarte heidense duisternis van afgoderij. God openbaarde aan Daniël het licht van Zijn bedoelingen, die voor vele generaties verborgen waren geweest. Hij verkoos dat Daniël in visioenen het licht van Zijn waarheid zou zien, en dit licht zou weerspiegelen in het trotste koninkrijk van Babylon. De despotische koning werd in de gelegenheid gesteld het flitsende licht van Gods troon op te vangen. Nebukadnezar werd getoond dat de God des hemels heerser was over alle aardse vorsten en koningen. Zijn naam zou voortgaan als God over alle goden. God wenste dat Nebukadnezar zou begrijpen dat de heersers van aardse koninkrijken een hemelse Heerser hebben. Gods trouw door de drie gevangenen te redden uit de vlammen en hen te zuiveren, toonde Zijn ontzagwekkende macht.

Er scheen een groot licht vanaf Daniël en zijn vrienden. Er werd gesproken over de glorie van Zion, de stad van de Heer. Aldus zorgt de Heer ervoor dat er een spiritueel licht zal schijnen vanaf Zijn trouwe wakers in deze laatste dagen. Als de heiligen in het Oude Testament een dusdanige getuigenis van trouwheid uitdroegen, hoe te meer zouden Gods mensen nu, met de door de eeuwen heen vergaarde rijkdom van licht, voorwaarts schijnen, zoals de profetieën uit het Oude Testament hun verhulde glorie in de toekomst schenen. —*Letter 32*, 1899.

Deze trouwe Hebreeën bezaten grote natuurlijke bekwaamheden en intellectuele beschaving; zij bekleedden een hoge eervolle positie, maar al deze voordelen brachten hen er niet toe om God te vergeten. Al hun krachten waren ondergeschikt aan de heiligmakende invloed van goddelijke genade. Door hun godsvruchtige voorbeeld en hun standvastige trouw verkondigden zij de lof van Hem, die hen uit het duister tot Zijn wonderbaar licht had geroepen. Door hun wondere bevrijding werd ten aanschouwen van die grote menigte de macht en de majesteit van God tentoongesteld. Jezus zelf stond naast hen in de brandende oven en overtuigde door de heerlijkheid van zijn tegenwoordigheid de trotse koning van Babylon, dat Hij niemand anders dan de Zoon van God kon zijn. Het licht des hemels had geschinen door Daniël en zijn vrienden, tot al hun metgezellen het geloof begrepen, dat hun leven veredelde en hun karakter verfraaide. —*Ellen G. White Comments, in de ZDA Bijbelcommentaar, volume 4, pagina 274.*

Hij die met de waardige Hebreeën door de vurige oven wandelde, zal bij Zijn volgelingen zijn waar zij ook zijn. Zijn verdraagzame aanwezigheid zal troostend en tot steun zijn. In het midden van een moeilijke tijd, -- moeilijkheden zoals die er nooit zijn geweest sinds het bestaan van een natie – zullen Zijn uitverkorenen stand houden. Satan met al zijn slechte metgezellen kunnen de zwaksten van Gods geheiligden niet vernietigen. Engelen, die uitblinken in kracht zullen hen beschermen, en in hun naam zal Jehova zichzelf onthullen als een "God van goeden", tot het uiterste in staat om hen die Hem vertrouwen, te redden. —*Conflict and Courage*, p. 252.

Dinsdag 28 juli: Daniël in Perzië

God voorkwam niet dat de vijanden van Daniël hem in de leeuwenkuil joegen; Hij stond toe dat duivelse engelen en slechte mensen hun doel bereikten; maar dit maakte dat Hij de bevrijding van zijn dienaar meer zou kunnen markeren, en dat de verslagenheid van de vijanden van waarheid en rechtvaardigheid meer volkomen was.... Door de moed van deze ene man, die ervoor koos het recht te volgen in plaats van het beleid, moest Satan worden verslagen, en de naam God moest worden verheven en geëerd.

Daniël in de leeuwenkuil was de dezelfde Daniël die voor de koning stond als hoofd van de ministers van staat en als een profeet van de Allerhoogste. Een man wiens hart op God gericht is, zal dezelfde zijn in het uur van zijn grootste beproeving, als, wanneer hij welvarend is en het licht en de gunst van God en van de mens op hem gericht is....

De macht die dichtbij is om lichamelijke schade of leed te voorkomen, is ook dichtbij om van het grotere kwaad te redden, waardoor het mogelijk is voor de dienaar van God om zijn integriteit onder alle omstandigheden te behouden, en te laten zegevieren door goddelijke genade. —*Conflict and Courage*, p. 255.

Al spoedig werd hij [Daniël] verheven tot eerste minister van het koninkrijk. Tijdens de regering van opeenvolgende koningen, de ondergang van het rijk, en het opkomen van een wedijverende macht, waren zijn wijsheid en staatsmanschap zo groot, zijn tact, zijn hoffelijkheid en zijn oprechte goedheid des harten en zijn beginselvastheid zo volmaakt, dat zelfs zijn vijanden wel moesten erkennen dat "zij geen enkele grond voor een aanklacht of iets verkeers konden vinden, omdat hij getrouw was" Daniël 6:5.

Terwijl Daniël God aanhing met onwankelbare trouw, nam de kracht van de geest der profetie bezit van hem. Terwijl mensen hem eerden met de verantwoordelijkheden van het hof en de geheimen van het koninkrijk geëerd werd door mensen, eerde God hem door hem als Zijn gezant aan te stellen en zo werd hij onderwezen om de verborgenheden van de komende tijden te lezen. Heidense vorsten moesten, door hun omgang met de vertegenwoordiger des hemels, de God van Daniël wel erkennen. "In waarheid," riep Nebukadnezar uit, "uw God is de God der goden, en de Here der koningen, en Hij openbaart verborgenheden." En in zijn proclamatie "aan alle volken, natiën en talen die op heel de aarde wonen" verheerlijkte Darius "de God van Daniël" als "de levende God, Die blijft in eeuwigheid; zijn koninkrijk is onverderfelijk", Die "bevrijdt en redt, en doet tekenen en wonderen in hemel en op aarde., ..." Daniël 2: 47; 6:26-28.

Door hun wijsheid en rechtvaardigheid, door de zuiverheid en minzaamheid van hun dagelijks leven, door hun zorg voor de belangen van het volk – en dat waren dan afgodendienaars – bewezen Jozef en Daniël hun trouw aan de beginselen van hun vroegste opvoeding, trouw aan Hem Wiens vertegenwoordigers zij waren. Deze mannen werden, zowel in Egypte als in Babylon, door het gehele volk geëerd; en in hen zagen een heidens volk en al de volken met wie zij in aanraking kwamen, een voorbeeld van de liefde van Christus.

Wat een levenstaak was dit voor deze edele Hebreëen! Hoe weinig vermoedden zij van hun verheven bestemming, toen zij losgerukt werden van het ouderlijk huis!

Trouw en standvastig gaven zij zich over aan de goddelijke leiding, zodat God door hen Zijn doel kon bereiken. —*Karaktervorming*, pp 49-50.

Woensdag 29 Juli: Daniël en Gods eeuwig koninkrijk

Hebben wij niet als Daniël een grote noodzaak om God aan te roepen? Ik richt mij tot diegenen die geloven dat wij in de eindtijd van de aardse historie leven. Ik smeed u om de zorg voor onze kerken, onze scholen en onze instituten op u te nemen. Dat God, die Daniëls gebed verhoorde, onze gebeden zal verhoren wanneer wij berouwvol tot Hem komen. Onze noden zijn zo dringend, onze moeilijkheden zo groot, en we moeten dezelfde intense doelgerichtheid hebben, en in geloof onze lasten overdragen aan de grote Lastdrager. Het is noodzakelijk dat onze harten net zo diep geraakt worden als in de tijd dat Daniël bad. —*Conflict and Courage*, p. 256.

Toen Jozef werd geëerd door de Egyptenaren verhulde hij niet zijn trouw aan God. Elia, midden in een algehele afval, wilde niet het feit verbergen dat hij de God van de hemel diende. Het aantal profeten van Baäl bedroeg vierhonderd vijftig, het aantal van zijn priesters vierhonderd, en van zijn aanhangers waren er duizenden; toch probeerde Elia het niet te laten voorkomen alsof hij aan de populaire kant stond. Hij stond op grootse wijze alleen. De berg was vol mensen die vol opgewonden verwachting waren. De koning kwam met pracht en praal en de afgodendienaars, vol vertrouwen dat zij zouden triomferen, juichten hem toe.

God was echter uitermate onteerd. Eén man, maar dan ook maar één, verscheen om de eer van God te verdedigen. In duidelijke klanken, als van een bazuin, sprak Elia de uitgestrekte mensenmassa toe: "Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de HERE God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volg hem na." Het gevolg was, dat de Here God, die regeert in de hemel, in ere werd hersteld, en dat de aanbidders van Baäl werden gedood. Waar zijn vandaag de Elia's? —*Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p.429.

De prediking van het evangelie is het door God uitgekozen middel tot redding van zielen. Ons eerste werk bestaat echter hierin, dat we ons hart in harmonie brengen met God, en dan zijn wij voorbereid om ons voor anderen in te zetten. In vroeger dagen onderzochten onze oprechte werkers ernstig het eigen hart. Zij beraadslaagden met elkaar en verenigden zich in nederig en vurig gebed om goddelijke leiding. De ware zendingsgeest is onder predikanten en leraren in verval geraakt. Toch is de komst van Christus nu dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen. Iedere dag die voorbij gaat betekent een dag minder om de waarschuwendende boodschap aan de wereld te verkondigen. Het ware te wensen dat er vandaag meer oprechte voorspraak bij God, meer nederigheid, meer reinheid en een groter geloof was.

.... Het is een hoge maatstaf die het evangelie ons voorhoudt. De consequente christen is niet alleen een nieuwe, maar ook een edele schepping in Christus Jezus. Hij is een licht dat niet faalt in het wijzen van de weg naar de hemel en naar God aan anderen. Wie zijn leven van Christus krijgt, zal niet verlangen naar het oppervlakkige, onbevredigende amusement van de wereld. —*Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 76,77.

Donderdag 30 juli: Nog meer ballingen die zendelingen waren

Het was vernederend voor farao om zich af te keren van de tovenaars en wijze mannen van zijn koninkrijk en zich te wenden tot een Hebreeuwse slaaf. Maar zijn geleerde en wijze mannen lieten hem in de steek, en hij zal zich vernederen om de nederige diensten van een slaaf te aanvaarden als hij daarmee zijn onrustige geest kan ontlasten.

"Toen stuurde de farao boden en liet Jozef roepen. Zij haalden hem snel uit de kerker; men schoor hem, verwisselde zijn kleren, en hij kwam bij de farao. De farao zei tegen Jozef: Ik heb een droom gehad, en er is niemand die hem kan uitleggen, maar ik heb over u horen zeggen dat u, als u een droom hoort, hem kunt uitleggen. Jozef antwoordde de farao: Dat is niet aan mij, maar God zal antwoorden wat het welzijn van farao dient". (HSV, Gen. 41:14–16)

Het antwoord van Jozef aan de koning getuigde van zijn sterk geloof en nederig vertrouwen in God. Bescheiden doet hij afstand van alle eer en de indruk dat hij zou beschikken over een eigen superieure wijsheid om dromen te verklaren.

Hij vertelt de koning dat zijn wijsheid niet groter is dan van degenen die hij geconsulteerd heeft. "Dat is niet aan mij." God alleen kan deze mysteries verklaren. —*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 149, 150.

Er zijn slechts weinigen die beseffen welke invloed kleine dingen in het leven hebben op de vorming van het karakter. Niets waarmee we te maken hebben, is in werkelijkheid onbetekenend. De verschillende omstandigheden waarmee we dagelijks in aanraking komen, zijn bedoeld om onze trouw te toetsen en ons geschikt te maken voor meer vertrouwen. Door het vasthouden aan beginselen in de praktijk van het dagelijks leven, went de geest zich aan de eisen van de plicht boven het toegeven aan genot en impulsen. Een geest die zo geoefend is, aarzelt niet bij het kiezen tussen goed en kwaad; zo iemand is trouw aan de plicht omdat zij zich geoefend heeft aan gewoonten van trouw en waarheid. Door trouw te zijn in kleine dingen, krijgt men kracht om trouw te zijn in grote zaken.

Een oprecht karakter is van groter waarde dan fijn goud van Ofir. Niemand kan zonder een dergelijk karakter opklimmen tot een plaats van eer. Maar karakter is niet erfelijk. Men kan het niet kopen. Morele kwaliteiten en edele, verstandelijke eigenschappen zijn niet aan het toeval te danken. De kostbaarste gaven zijn waardeloos als men er geen voordeel van trekt. Het vormen van een edel karakter is het werk van een heel leven en moet het gevolg zijn van een ijverig en aanhoudend streven. God schenkt mogelijkheden; het succes is afhankelijk van het gebruik dat men ervan maakt.—*Patriarchen en Profeten, hfdst Jozef in Egypte*

Vrijdag, 31 juli: Voor verdere bestudering

Conflict and Courage, p. 253.

Patriarchs and Prophets, pp. 220–222.

6. Esther en Mordechai

Sabbatmiddag 1 augustus

Er moet een belangrijk werk worden gedaan in deze tijd en ouders moeten hun kinderen opleiden daar aandeel in te hebben. De woorden van Mordechai aan Esther hopen van toepassing zijn op mannen en jeugd van vandaag: "wie weet, of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt" (Esther 4:14). Jongeren moeten een vast karakter ontwikkelen opdat zij geschikt mogen zijn onbruikbaar. Daniël en Joseph waren jongeren van met vaste principes en God kon hen gebruiken om Zijn doel uit te voeren. Let op de geschiedenis en zie hoe God voor hen verwerkt heeft. Joseph onderging een ervaringen, ervaringen die zijn moed en oprechtheid het uiterste testten. Nadat hij was verkocht naar Egypte kwam hij eerst in de gunst en werden hem grote verantwoordelijkheden toevertrouwd, maar plotseling, zonder dat het zijn schuld was, werd hij valselyk beschuldigd en in de gevangenis gegooid. Maar hij raakte niet ontmoedigd. Hij vertrouwde in God en het doel van zijn hart, de reinheid van zijn motieven, kwamen aan het licht. Het oog van God rustte op hem, een goddelijke hand leidde hem en spoedig zien wij dat hij uit de gevangenis komt en zitting neemt op de troon van Egypte.

... De grootste talenten zijn van generlei waarde tenzij zij verbeterd worden. IJverige gewoonten en een sterk karakter worden verkregen door training. Een hoog moreel karakter en fijne mentale kwaliteiten ontstaan niet zomaar. God geeft gelegenheden, succes hangt af van het gebruik ervan. De openingen die de voorzienigheid geeft moeten snel ontdekt worden en terstond in gebruik worden genomen.

.... Ouders, als je kinderen te onderwijzen op God te dienen en goed te doen in de wereld, gebruik dan de Bijbel als lesboek. Het legt vallen van satan bloot. Het is de grote verheffer van het ras, de vermaner en de bestraffer van moreel kwaad, de detector die in staat stelt het onderscheid te maken tussen waarheid en leugen. Wat er ook onderwezen voor thuis of op school, de bijbel is daarvan de grootste onderwijzer. Als ze die plaats krijgt, wordt God geeerd, en het zal voor u werken wanneer u tot uw kinderen spreekt. Er is een rijke mijn van waarheid en schoonheid in dit heilige boek en ouders staan schuldig als zij het niet als iets interessants aan hun kinderen voorstellen. - *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 321.

God gebiedt Zijn volk om op een balans te vinden in de dienst aan Hem, omdat zij mogen werken zoals Christus deed. Deze laatste waarschuwingsboodschap moet gebracht worden aan de wereld en er zijn voortdurend opgeroepen voor mensen die er op uit willen gaan deze boodschap willen brengen naar de zendingsvelden die om hulp roepen. Er zijn sommigen die niet zelf naar deze velden gaan, maar zij kunnen met middelen helpen om dit werk te ondersteunen...

Laat uw licht schijnen, waar u ook bent. Reik bladen en pamfletten uit aan hen met wie u in contact komt, als u in de bus zit, op bezoek bent, met uw burens spreekt. Maar van elke gelegenheid gebruik om een woord spreken. De Heilige Geest zal het zaad laten ontkiemen sommige harten.

Als een volk moeten wij vriendelijkheid en beleefdheid ontwikkelen in onze omgang met de mensen die we ontmoeten. Laten wij vermijden om kortaf te zijn en ernaar streven de waarheid op een eenvoudige manier te presenteren. Deze waarheid betekent leven, eeuwig leven voor de ontvanger. Maar er daarom een

studie van om zo gemakkelijk en zo beleefd mogelijk te wisselen tussen onderwerpen van tijdelijke naar onderwerpen van geestelijke en eeuwige aard. Een uiterst beleefde kenmerkte het werk van de Heiland. Zoek naar de meest zachtaardige manier om uw missie te introduceren. Terwijl hij op weg bent of aan de kant zit mag u in sommige harten het zaad van waarheid planten. —*Counsels on Health*, p. 435.

Zondag 2 augustus: Esther in Perzië

Vashti weigerde de opdracht van koning te gehoorzamen, denkende dat wanneer hij tot zichzelf zou zijn gekomen, hij haar handelen zou goedkeuren. Maar de koning had onwijze adviseurs. Zij stelden dat hij daarmee macht zou geven aan vrouwen wat haar zou schaden.

Koning zijn koninklijke waardigheid behouden uit van gewoonten van matigheid, dan kan hij nooit deze opdracht geven. Maar zijn verstand was onder invloed van de wijn die hij zo vrijelijk verdronken had en hij was niet in staat om wijze te handelen.

Toen de opdracht van de koning kwam, voerde Vashti ze niet uit omdat ze dit dat de wijn rijkelijk had gevloeid en dat Ahasveros onder invloed was van de bedwelmende drank. Ter wille van haar man en van zichzelf besloot ze op haar plek te blijven aan het woord van de vrouwen van het Hof.

Er is geen twijfel mogelijk, dat de koning nadat hij naderhand de zaak had doordacht, van mening was dat Vashti eerder eer verdiende dan de manier waarop zij was verhandeld.

Geen enkele echtscheidingswet, die werden aangehaald door mannen die zich gedurende vele dagen hadden overgegeven aan wijndrinken, die niet in staat waren hun eetlust en te bedwingen, kon de goedkeuring ontvangen van de Koning der koningen. Deze mannen waren niet in staat om goed en eerbaar te redeneren. Zij konden de situatie niet overzien. —Ellen G. White's Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1139.

Jezus Zelf kocht de vrede nooit met een compromis. Zijn hart vloeide over van liefde voor het gehele mensdom, maar Hij was nooit toegevend tegenover hun zonden. Hij was te zeer hun Vriend om te zwijgen wanneer zij een richting insloegen die zou leiden tot verderf van hun zielen - de zielen die Hij gekocht had met Zijn eigen bloed. Hij arbeidde ervoor, dat de mens trouw zou zijn tegenover zichzelf, trouw tegenover zijn hoger en eeuwig belang. De dienstknechten van Christus zijn geroepen tot hetzelfde werk, en zij moeten er acht op slaan, dat zij niet, in hun pogingen tweedracht te vermijden, de waarheid verlaten. Zij moeten "najagen hetgeen de vrede en de onderlinge opbouwning bevordert" (Rom.14:19), maar ware vrede kan nooit tot stand gebracht worden door uit te gaan van een compromis. En niemand kan trouw zijn aan een beginsel zonder tegenstand op te wekken. Een christendom dat geestelijk is, zal bestreden worden door de kinderen der ongehoorzaamheid. Maar Jezus gebod Zijn discipelen: "Weest niet bevreesd voor hen die wèl het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden." (Matth.10:31) Zij die trouw zijn aan God, behoeven niet te vrezen voor de macht van mensen of de vijandschap van Satan. In Christus is hun eeuwig leven zeker. Hun enige vrees moet zijn, dat zij niet de waarheid opgeven en elders verraad plegen aan het vertrouwen waarmee God hen heeft geëerd. — Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst. De eerste evangelisten.

Maandag 3 augustus: Esther in het hof van de koning

Christus' boodschap aan de Samaritaanse vrouw, met wie Hij aan de Jakobsbron had gesproken, had vrucht gedragen. Nadat zij Zijn woorden had beluisterd, was zij naar de stad gegaan en had tot de mensen gezegd: "Komt mede en ziet een mens, die mij gezegd heeft alles wat ik gedaan heb; zou deze niet de Christus zijn?" Zij gingen met haar mee, zagen Jezus en geloofden in Hem. Zij waren verlangend om meer te horen en smeekten Hem te blijven. Hij bleef twee dagen bij hen, "en nog veel meer werden er gelovig om Zijn woord." (Joh. 4 : 29, 41) En toen de discipelen vanuit Jeruzalem verdreven waren, vonden sommigen van hen een veilig toevluchtsoord in Samaria. De Samaritanen verwelkomden de boodschappers van het evangelie, en de Joodse bekeerlingen verzamelden een kostelijke oogst onder degenen die tevoren hun bitterste vijanden waren geweest. —*Van Jeruzalem naar Rome, hfdst Het evangelie in Samaria*

Terwijl Jezus nog steeds bij de put zat, keek Hij uit over de korenvelden die zich voor Hem uitstrekten, het tere groen beroerd door het gouden zonlicht. Hij wees Zijn discipelen op het schouwspel en gebruikte het als een symbool : "Zegt gij niet: Nog vier maanden, dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u, slaat uw ogen op en beschouwt de velden, dat zij wit zijn om te oogsten". (Joh.4:35) En terwijl Hij sprak, keek Hij naar de groepjes mensen die naar de bron kwamen. Het zou nog vier maanden duren eer het groen geoogst kon worden, maar hier was een oogst die rijp was voor de maaier. —*Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst. Bij de Jakobsbron*

Bedenk in al uw werk dat u met Christus verbonden bent; dat u een deel van het grote verlossingsplan bent. De liefde van Christus zal als een genezende, levenbrengende stroom door uw leven gaan. Als u tracht anderen in de kring van Zijn liefde te trekken, laat dan zuiverheid van uw taal, en onbaatzuchtigheid van uw dienst en de blijdschap van uw gedrag, getuigenis zijn van de macht van Zijn genade. Geef de wereld een zo zuiver mogelijke en rechtvaardige representatie van Hem, zodat men Hem zal zien in Zijn schoonheid. —*De weg tot gezondheid, p. 80*

Dinsdag 4 augustus: Voor de tijd van nu

Esther, een jodin die de Almachtige vreesde, was koningin van het medo-Perzische koninkrijk. Mordechai was een naaste familielid. In hun hoge nood, besloten ze een verzoek voor hun volk aan Xerxes te richten. "Wie weet" zei Mordechai, "of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt" (Esther 4:14)?

De crisis die Esther doormaakte vroeg om een snelle, indringende actie, maar zowel zij als Mordechai beseften dat als God niet voor hun sou optreden, hun eigen pogingen op niets zouden uitlopen. Dus nam Esther de tijd om met God in gesprek te gaan, de bron van haar kracht. "Ga heen," zei ze tegen Mordechai, "vergader al de Joden die zich in Susan

bevinden, en vast om mijnentwil: ... Ook ik en mijn dienaressen zullen op dezelfde wijze vasten en dan zal ik tot de koning gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om" Esther 4:16).

An elk huisgezin en elke schol, aan elke ouder, onderwijzer en kind waarop het licht van get evangelie schijnt, komt dit moment van crisis die Esther de koningin

meemaakte op het meest kritieke moment van de geschiedenis van Israel. "Wie weet of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt."?"—*Conflict and Courage*, p. 244.

Dezelfde geest, die in vroegere eeuwen mensen ertoe leidde de ware gemeente te vervolgen, zal in de toekomst maken, dat een dergelijke vervolging zal worden ondernomen tegen degenen, die trouw zullen blijven aan Gods geboden.

Het staatsbesluit, dat ten slotte tegen het overblijfsel van Gods kerk zal worden uitgevaardigd, is te vergelijken met het bevel dat koning Ahasvéros uitvaardigde tegen alle Joden. Nu zien de vijanden van de ware gemeente in deze kleine groep gelovigen, die de Sabbat houden, een Mordechai aan de poort. Satan zal ergernis verwekken tegen deze minderheid, die weigert de algemeen aanvaarde gebruiken en de overgeleverde gewoonten aan te nemen... Bestuurders die hen vervolgen zullen met predikanten en leden van de kerken tegen hen samenspannen om hen te onderdrukken. Zij zullen proberen, bij monde en in geschriften, hen te overbluffen en te bedreigen of belachelijk te maken, om hun geloof klein te krijgen. Maar omdat zij niet beschikken over een 'zo zegt de Schrift' om de verdedigers van de Bijbelse Sabbat te weerstaan, zullen zij hun steun zoeken in verdrukkende maatregelen om hun tekorten te bedekken. Wetgevers zullen, om hun populariteit en hun gezag te behouden, bezwijken voor de eis om zondagswetten in te voeren. Maar degenen die God vrezen, kunnen een wet die artikel van de Decaloog schendt, niet aanvaarden. Dit is het slagveld, waar de laatste grote strijd zal worden gestreden, in de eeuwenoude strijd, die geleverd wordt tussen waarheid en dwaling.

De woorden, die Mordechai richtte tot Esther mogen nu worden toegepast op de volwassenen en de jeugd van vandaag —*Het geloof waardoor ik leef, 1 november*.

Gods liefde voor ons wordt dagelijkse bewezen, en toch zijn we niet opmerkzaam op Zijn gunsten en onverschillig voor Zijn oproepen. Hij zoekt ernaar om op ons Zijn Geest van tederheid te drukken, Zijn liefde en geduld, maar we merken de kenmerken van Zijn goedheid niet op en hebben weinig gevoel voor de lessen van liefde die Hij ons zo graag wil leren. Sommigen vergeten, net als Haman, Gods gunsten jegens hen, omdat er een Mordechai voor hen staat, die hen niet voldoende eert; omdat hun harten meer gevuld zijn met vijandigheid en haat dan met liefde – de geest van onze dierbare Verlosser, die Zijn kostbare leven gegeven heeft voor Zijn vijanden. We belijden dezelfde Vader te hebben, op weg zijn naar hetzelfde eeuwig tehuis, te genieten van hetzelfde plechtige geloof en te geloven in dezelfde toetsende boodschap, en toch zijn velen in strijd met elkaar als ruziezoekende kinderen.

Het is een kwaadaardige trots die plezier heeft in de ijdelheid van eigen werken, die opschept over eigen uitmuntende kwaliteiten, die ernaar zoekt om anderen minderwaardiger voor te stellen opdat hijzelf verhoogd wordt, zich voorwendend dat hij meer heerlijkheid ontvangt dan hij zelf bereid is te geven aan God. De discipelen van Christus zullen de instructie van de Meester gehoorzamen. Hij heeft ons geboden om elkaar lief te hebben zoals Hij ons heeft liefgehad. Godsdienst is gefundeerd op liefde tot God, die ons ook leidt naar liefde van onze naaste. Het is vol van dankbaarheid, nederigheid, geduld. Het is zelfopofferend, lankmoedig, genadig en

vergevingsgezind. Het heiligt het hele leven en de invloed die eruit voortkomt reikt door naar anderen.

Zij die God liefhebben, kunnen geen haat en nijd koesteren. Wanneer het hemelse principe van eeuwige liefde het hart vult, zal het naar anderen stromen, niet alleen omdat er gunsten worden ontvangen, maar omdat liefde het principe is waar het handelen uit voortkomt en wat het karakter vormt, de impulsen beheerst, de hartstochten controleert, vijandigheid onderdrukt en de aanhankelijkheden verhoogt en veredelt. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 222, 223.

Woensdag 5 augustus: Mordechai en Haman

Het decreet die uitgevaardigd werd tegen het volk van God zal hetzelfde zijn als die door Ahaveros uitgevaardigd werd tegen de joden in de tijd van Esther. Het Perzische edict kwam voort uit de kwaadaardige opzet van Haman tegenover Mordechai. Niet dat Mordechai hem enig kwaad had aangedaan, maar hij had geweigerd hem de eer te geven die alleen God toekwam. Het besluit van de koningen tegen de joden was gegrond op valse voorwendselen door wanbegrip over het speciale volk. Satan heeft een vals plan opgezet om hen die de ware kennis over God hadden bewaard, van de aardbodem te verdelgen. Maar zijn opzet werd verijdeld door een tegenmacht die over de mensenkinderen regeert. Engelen die uitmunten in kracht werden erop uit gestuurd om het volk van God te beschermen en het plan kwam op het hoofd van de beramers ervan terecht. De protestantse wereld vandaag ziet in het kleine groepje dat de sabbat eert een Mordechai in de poort. Zijn karakter en handelswijze die uitdrukking geven aan de wet van God, zijn een voortdurende aanklacht tegen hen die de vreze van de Heer afwerpen en Zijn sabbat vertreden. De onwelkome indringer moet met elk middel uit de weg geruimd worden.

Hetzelfde meesterbrein die samenspande tegen de trouwen in de oudheid zoekt er nog steeds naar de aarde te verlossen van hen die God vrezen en Zijn geboden bewaren. Satan zal woede op laten rijzen tegen de nederige minderheid die gewetensvol weigert de populaire gewoonten en tradities te aanvaarden. Mannen in hoge posities en van reputaties zullen zich voegen bij de wettelozen en de kwaadaardigen zullen samenspannen tegen het volk van God. Rijkdom, genialiteit, onderwijsniveau, zullen samenspannen om hen met afkeuring te overladen. Verdrukkende heersers, predikanten en gemeenteleden zullen samenzweren tegen hen. Met stem en pen, door roemen, bedreigingen en spot zullen zij ernaar zoeken om hun geloof te vernietigen. Door valse voorstellingen van zaken en boosaardige oproepen zullen zij de hartstochten van de mensen opwekken. Daar zij geen "Zo zegt de Here" zullen kunnen aanvoeren tegen de voorstanders van de Bijbelse sabbat, zullen zij zich verlaten op verdrukkende wetten om hun gebrek aan te vullen. Om zich niet impopulair te maken en zichzelf te verzekeren van bescherming, zullen wetgevers toegeven aan de oproep voor een zondagswet. Zij die God vrezen, kunnen een instelling die de voorschriften van de Decaloog overtreedt niet aanvaarden. Op dit strijdveld wordt het laatste grote conflict tussen waarheid en leugen uitgevochten. En we worden niet in twijfel gelaten over wat de zaak in kwestie zal zijn. Nu, zoals in de dagen van Mordechai, zal de Heer Zijn waarheid en Zijn volk recht verschaffen. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 450.

Donderdag 6 augustus: Toen enkele heidenen joden werden

De gebeurtenissen volgden elkaar in snel tempo op - de komst van Esther voor de koning, de opmerkelijke gunst die haar werd bewezen, de feestmaaltijd van de koning en de koningin met Haman als enige gast, de verontruste slaap van de koning, de openbare eer die aan Mordekai werd bewezen en de vernedering en val van Haman, bij het ontdekken van zijn goddeloze samenzwering, — alle delen van een bekende geschiedenis. God werkte op wonderbare wijze voor zijn berouwvol volk; en een tegenbesluit werd uitgevaardigd door de koning, waarin hen werd toegestaan te strijden voor hun leven, welk bericht "met de grootste spoed" naar alle delen van het rijk werd gebracht door snelle boden. "Aan de Joden was licht en vreugde, blijdschap en eer ten deel gevallen. Ook in alle gewesten en steden, overal waar het woord en de wet des konings aankwamen, was bij de Joden vreugde en blijdschap, maaltijd en feestdag, en velen uit de volken des lands werden Joden, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen." (Esther 8: 14,17) —*Profeten en Koningen, hfdst 49: In de dagen van koningin Esther*

God is een waakzame toeschouwer van de handelingen van de mensenkinderen. Niets gebeurt op aarde of in de hemel zonder dat de Schepper dat weet. Niets kan gebeuren zonder Zijn toestemming. Over hem, op wie het lot van de totale koninkrijk rust, wordt met een niet aflatende waakzaamheid gewaakt door Hem die "verlossing schenkt aan koningen," en aan Wie "de schilden der aarde" toebehoort. En de arme man wordt net zo teder beschermd als de koning op zijn troon.

God is voortdurend aan het werk voor het goede van Zijn schepselen ... talloze keren is God opgetreden om de dood te voorkomen, mannen, vrouwen en kinderen in veiligheid te brengen over wie satan had voorgenomen onheil te brengen...

Deze wereld is duidelijk door God gezegend. Mensen zijn de ontvangers van talloze genadegaven. Voorzienigheid waakt en beschermt hen. Over hen worden de meest uitgelezen gaven uit de hemelse schatkamers uitgestort.

God kent u bij naam. Hij kent elke gebeurtenis in uw leven.

God kent elke gedachte, elk doel, elk plan, elk motief ... Zoals de kunstenaar de kenmerken van een gezicht op het doek brengt, zo worden de kenmerken van elk individueel karakter overgebracht in de boeken van de hemel. God een volmaakte foto van het karakter van elk mens.

God wil dat u de goddelijke aanwezigheid erkent. Zijn vrede en troost en genade en vreugde zal de schaduwen des doods veranderen in fel morgenlicht en gezegende zonneshijn.... Een eerbiedig persoon zal erkennen dat het hart bewaart moet worden door de kracht van God. Dienstdoende engelen openen de ogen van het verstand en hart om de wonderlijke kanten van de goddelijke wet te zien, in de natuurlijke wereld en in de eeuwige dingen die door de Heilige Geest geopenbaard zijn. —*My Life Today*, p. 291.

Vrijdag 7 augustus: Voor verdere bestudering

Prophets and Kings, pp. 598–606.

7. Jezus, de Heer van de Zending

Sabbatmiddag 8 augustus

De hele hemel was met verbazing vervuld, toen deze liefde, zo breed, zo diep, zo rijk en vol, aan de mens die de genade van onze Heer Jezus Christus kende, werd aangeboden, dat ze zo onverschillig zo koud en onberoerd bleven.....

De oneindige schatten der waarheid zijn van eeuw tot eeuw opgestapeld. Geen voorstelling kan voldoende tot ons doordringen met de omvang, de rijkdom, van deze oneindige hulpbron. Zij wachten tot ze gevraagd worden door hen die ze waarderen. Deze juwelen der waarheid moeten bijeen vergaderd worden door Gods overblijvend volk, om deze aan de wereld te geven; maar zelfverzekerdheid en verstoktheid weigeren deze gezegende schatten. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Zulk een liefde kan niet afgemeten noch uitgedrukt worden. Johannes doet een oproep aan de wereld: "Welk een liefde heeft de Vader ons gegeven dat we zonen van God genoemd worden." Het is een liefde die onze kennis te boven gaat.

In de volheid van het offer, was niets achtergehouden. Jezus gaf Zichzelf. Gods doel was dat Zijn volk elkaar lief zou hebben zoals Christus ons liefheeft. Zij moeten zichzelf vormen en trainen voor deze liefde. Ze moeten deze liefde uitstralen in hun eigen karakter, om het te reflecteren naar de wereld. Een ieder moet dit als zijn werk zien..... De volheid van Christus moet aan de wereld getoond worden door hen die deelhebbers aan Zijn genade geworden zijn. Zij moeten voor Christus doen, wat Christus deed voor de Vader - Zijn karakter vertegenwoordigen. – *Review and Herald*, 23 dec, 1890.

De Here Jezus kwam naar onze wereld, niet om te tonen wat een God kon doen, maar wat een mens kan doen, die door geloof in Gods macht kan helpen in iedere moeilijkheid. De mens is, door genade, een deelhebber aan de goddelijke natuur, om iedere verzoeking die hij tegenkomt te overwinnen. De Heer eist nu dat iedere zoon en dochter van Adam door geloof in Jezus Christus, hem dient in de menselijke natuur die we nu hebben.

De Here Jezus heeft de kloof die de zonde gemaakt heeft overbrugd. Hij heeft de aarde met de hemel verbonden, en de eindige mens met de oneindige God. Jezus, de Verlosser van de wereld, kon de geboden alleen houden op dezelfde wijze waarop de mens die kan houden. "Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst." (2 Petrus 1:4)

We moeten het voorbeeld van Christus in praktijk brengen, met in onze gedachten Zijn Zoonchap en Zijn menselijkheid. Het was God niet die verzocht werd in de woestijn, noch een God die de tegenstand van de zondaren tegen Hem te verduren kreeg. Het was de Majesteit des Hemels die een mens werd – die zichzelf vernederde tot onze menselijke natuur.

We moeten God niet dienen alsof we geen mensen zijn, maar we moeten Hem dienen in de natuur die we hebben die verlost is door de Zoon van God; door de gerechtigheid van Christus zullen we begenadigd voor God staan, alsof we nooit gezondigd hebben. We zullen nooit sterkte krijgen als we ons afvragen wat we zouden doen als we engelen waren. We moeten ons in geloof op Jezus richten, en onze liefde tot God tonen door gehoorzaamheid aan Zijn geboden. – *Selected Messages*, Book 3, p. 140.

Zondag 9 augustus: Jezus in het Oude Testament

De komst van de Heiland was in het Paradijs voorzien. Toen Adam en Eva voor de eerste maal de belofte hoorden, zagen zij uit naar een spoedige vervulling. Vol vreugde verwelkomden ze hun eerste zoon in de hoop, dat hij de verlosser zou zijn. Maar de vervulling van de belofte liet op zich wachten. Degenen die de beloften het eerst hadden gehoord zijn gestorven zonder de vervulling ervan te zien. Van de dagen van Henoch werd de belofte herhaald door de patriarchen en profeten, zodat de hoop op Zijn komst levend bleef. Toch kwam Hij niet. De profetie van Daniël noemde de tijd van Zijn komst, maar niet iedereen begreep deze boodschap op de juiste wijze. Eeuw na eeuw ging voorbij. De stemmen van de profeten zwegen. De hand van de verdrukker rustte zwaar op Israël en velen waren geneigd uit te roepen: "De tijd verstrijkt, maar geen enkel gezicht komt uit." Ezech. 12:22.

Maar evenals de sterren in hun vaste kringloop, kennen Gods bedoelingen geen haast en geen uitstel. Door de zinnebeelden van de diepe duisternis en de rokende oven had God aan Abraham de slavernij van Israël in Egypte voorzien en Hij had meegedeeld dat zij vierhonderd jaar in dat land zouden vertoeven. "Daarna," zei Hij, "zullen zij met grote have uittrekken." Gen.15:14. Alle macht van Farao's trotse rijk streed hiertegen vergeefs. Op de aangegeven dag "gingen alle legerscharen des Heren uit het land Egypte." Ex. 12:41. Op dezelfde wijze was in Gods raad het tijdstip voor de komst van Christus vastgesteld. Toen de klok dat uur aanwees, werd Jezus in Bethlehem geboren. "Toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God Zijn Zoon uitgezonden." – *De Wens der Eeuwen*, p.22.

De Zon der Gerechtigheid barstte niet in pracht los op de wereld om de zinnen te bedwelmen met Zijn heerlijkheid. Er staat van Christus geschreven, "Zijn opgang is als de dageraad." Hos.6:3. Rustig en teer breekt de dageraad aan over de aarde, de duisternis verdrijvend en de wereld tot leven wekkend. Zo verrees de Zon der Gerechtigheid, "met genezing onder haar vleugelen." Mal. 4:2.

"Zie Mijn Knecht, die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in wien Ik een welbehagen heb." Jes. 42:1. "Want Gij zijt voor de geringe een sterkte geweest, Een sterkte voor de arme toen hij benauwd was, Een schuilplaats tegen een stortbui, Een schaduw tegen de hitte." Jes. 25:4. – *De Weg tot Gezondheid*, p.23.

Van de Messias werd verder voorzien: "Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht; en op zijn wetsonderricht zullen de kustlanden wachten. "Gods Zoon zou een "grote heerlijke onderwijzing" geven. Jes. 42:4.21. Hij zou de belangrijkheid en de bindende eisen van de wet niet wegnemen, maar deze juist verheffen. Tegelijkertijd zou Hij Gods wetten bevrijden van de veeleisende lasten die door de mens daaraan werden verbonden, en waardoor velen ontmoedigd werden in het dienen van God op aanvaardbare wijze.

Van de zending van de Heiland had God gezegd: "Ik, de Here heb u geroepen in gerechtigheid, uw hand gevat, u behoed en u gesteld tot een verbond voor het volk, tot een licht der natiën; om blinde ogen te openen, om gevangenen uit de kerker te leiden, uit de gevangenis wie in duisternis gezeten zijn. Ik ben de Here, dat is mijn naam, en mijn eer zal Ik aan geen ander geven noch mijn lof aan de gesneden beelden. Het vroegere, zie, het is gekomen, en nieuwe dingen kondig Ik u aan: voordat ze uitspruiten, doe Ik ze u horen." Jes. 42: 6-9. — *Profeten en Koningen*, pp 425,426.

Maandag 10 augustus: De Wens der Eeuwen

Het opdragen van de eerst geborene had zijn oorsprong in de vroegste tijden. God had beloofd de Eerstgeborene des hemels te geven om de zondaar te redden. Deze gave werd in ieder gezin erkend door het opdragen van de oudste zoon. Hij moest als priester worden gewijd, als vertegenwoordiger van Christus onder de mensen.....Zo kreeg de wet van het opdragen van de eerstgeborene een bijzondere betekenis. Terwijl hij diende als gedenkteken aan Gods wonderbaarlijke bevrijding van het volk Israël, wees hij op een grotere bevrijding door de eniggeboren Zoon van God. Zoals het bloed aan de deurposten de eerstgeborene in Israël had beschermd, zo heeft het bloed van Christus macht de hele wereld te behouden.....

De priester verrichtte de gebruikelijke plechtigheid. Hij nam het kind in de armen en hield het omhoog voor het altaar. Nadat hij het aan de moeder had teruggegeven, schreef hij de naam "JEZUS" op de rol van de eerstgeborenen. Terwijl de baby in zijn armen lag, had hij er geen vermoeden van dat het de Majesteit des hemels, de Koning der heerlijkheid was.....

De naam van dit kind, ingeschreven op de rol van Israël, maakte Hem bekend als onze broeder, de hoop van het gevallen mensdom. Het kind waarvoor het losgeld werd betaald was Hij, die de losprijs zou betalen voor de zonden der wereld. Hij was de ware Hogepriester over het huis Gods, het hoofd van "een priesterschap dat op geen ander kan overgaan," de middelaar aan de "rechterhand van de Majesteit in de hoge." Hebr. 10:21; 7:24; 1:3. – *De Wens der Eeuwen*, pp.32, 35, 36.

Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. (Joh.20:21). Wij moeten dit als een duidelijk getuigenis uitdragen, zoals deze waarheid gevonden werd in Jezus, zoals Christus en de apostelen dit deden. Vertrouwend op de kracht van de Heilige Geest, moeten we getuigen van de genade, de goedheid en de liefde van een gekruisigde en opgestane Redder, om zo medewerkers te zijn, door wie de duisternis uit menig gedachte zal verdwijnen en er zal dankzegging en lofprijzing uit menig hart opstijgen tot God....

Wanneer de leden van de kerk van God hun bestemde werk doen in het behoeftige terrein bij huis en ver weg, in vervulling van de evangelie-opdracht, zal de hele wereld spoedig gewaarschuwd zijn, en zal de Heer Jezus terugkomen tot deze aarde met kracht en grote glorie.

God wil Zijn werk doen, als wij Hem voorzien van de instrumenten. – *Sons and Daughters of God*, p. 466.

De opdracht van de Heiland aan de discipelen omvat al de gelovigen tot het einde van de tijd. Allen aan wie de hemelse inspiratie gekomen is, moeten vertrouwen putten uit het evangelie. Allen die het leven van Christus ontvangen zijn gewijd tot het werk voor de redding van hun medemens.

Voor dit werk is de kerk gevestigd en allen die deze heilige taak op zich nemen zijn daarbij borg om medewerkers met Christus te zijn. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p.466.

Dinsdag 11 augustus: De zending aan de joden

Voordat Christus ten hemel voer, gaf hij Zijn discipelen hun opdracht. Hij vertelde hun dat zij de uitvoerders moesten zijn van Zijn testament, waarbij Hij aan de wereld

de schatten van het eeuwige leven deed toekomen. Hij zeide tot hen: Gij zijt getuigen geweest van Mijn leven van opoffering ten bate van de wereld. Gij hebt Mijn moeiten voor Israël gezien. En al wilde Mijn volk niet tot Mij komen opdat zij zouden leven, al deden de priesters en oversten met Mij naar hun goeddunken, ofschoon zij Mij hebben verworpen, zo zal hun toch nog een andere gelegenheid geboden worden om de Zoon van God aan te nemen. Gij hebt gezien dat Ik allen die met belijdenis van hun zonden tot Mij komen, gaarne aanneem. Aan u Mijn discipelen, geef Ik deze genadeboodschap. Gij moet het brengen aan joden zowel als aan heidenen, – aan Israël het eerst en daarna aan alle naties, talen en volkeren. Allen die geloven, zullen tot één gemeente worden vergaderd.

De evangelieboodschap is de grote zendingsoorkonde van Christus koninkrijk. De discipelen moeten met toewijding arbeiden om zielen te winnen, aan allen de uitnodiging van genade brengend. Ze moesten niet wachten tot het volk naar hen toekwam; ze moesten zelf met hun boodschap naar de mensen gaan. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.20,21.

De gemeente is Gods middel voor de verkondiging van de waarheid, door Hem bekrachtigd om een bijzonder werk te doen. Als ze trouw is aan Hem, gehoorzaam aan al Zijn geboden, zal de volheid van Gods genade bij haar wonen. Als ze werkelijk trouw is en de God van Israël de eer geeft die Hem toekomt, zal geen macht ter wereld voor haar kunnen bestaan.

IJver voor God en Zijn zaak motiveerde de discipelen om met grote kracht van het evangelie te getuigen. Behoord niet een zelfde ijver onze harten in vuur en vlam te zetten om met krachtige overtuiging het verhaal van de reddende liefde te vertellen en te spreken van Christus, Die gekruisigd is? Het is het voorrecht van elke Christen om niet alleen uit te zien naar de komst van de Heiland, maar deze te verhaasten. – *Maranatha*, p.128.

Het licht van de glorie van God moet op ons vallen. wij hebben de heilige zalving vanuit de hoge nodig. Hoe intelligent, hoe geleerd een mens ook kan zijn, hij is niet bekwaam om les te geven tenzij hij een sterke band heeft met de God van Israël. Hij die in verbinding staat met de hemel zal het werk van Christus doen. Door het geloof in God zal hij de macht hebben om de mensheid te bewegen. Hij zal zoeken naar de verloren schapen van het huis van Israël. Als goddelijke kracht niet samengaat met menselijke inspanning, zou ik geen strohalm geven voor alles wat de grootste man kon doen. De Heilige Geest ontbreekt in ons werk. – *Review and Herald*, 18 februari, 1890.

Woensdag 12 augustus: Zending aan de Heidenen

Jezus wilde graag de diepe verborgenheden der waarheid, die eeuwen lang verborgen waren geweest, openbaar maken: dat de heidenen medeërfgenenamen van de joden zouden zijn, en “medegenoten van de belofte in Christus Jezus.” Ef.3:6. De discipelen hadden moeite deze waarheid te bevatten en de goddelijke leraar gaf hun tal van lessen. Toen Hij het geloof van de hoofdman in Kafarnaüm beloonde en het evangelie predikte aan de inwoners van Sichar, had Hij reeds bewijzen gegeven dat Hij het niet eens was met de onverdraagzaamheid van de joden. De Samaritanen wisten echter al iets van God, en de hoofdman had bewezen dat hij vriendelijk was voor Israël. Nu had Jezus de discipelen in aanraking gebracht met een heidin, die

volgens hen evenmin als anderen van haar volk kon verwachten dat Hij haar een gunst zou bewijzen. Hij had een voorbeeld gegeven, hoe zo iemand behandeld moest worden. De discipelen hadden gemeend dat Hij te vrijgevig was met het uitdelen van zijn genadegaven. Hij wilde hen tonen dat zijn liefde niet beperkt was tot enig ras of volk.

Toen Hij zei: "Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls," sprak Hij de waarheid, en in zijn werk voor de Kakanese vrouw vervulde Hij zijn zending. Deze vrouw was één van de verloren schapen die Israël had moeten redden. Het werk dat hen was toebedeeld hadden zij veronachtzaamd en dat deed Jezus nu.

Deze daad opende de geest van de discipelen meer voor het werk dat hun onder de heidenen te wachten stond. Zij zagen de mensen die gebukt onder een gebied buiten Judea. Zij zagen mensen onder een verdriet, dat de meer begunstigden niet kenden. Onder degenen die zij verachten waren mensen die verlangen naar hulp van de machtige Heelmeester, die hunkerden naar het licht van de waarheid, dat zo overvloedig aan de joden was gegeven.

Toen de joden zich later nog hardnekkiger afwendden van de discipelen, omdat deze zeiden dat Jezus de Verlosser der wereld is; toen de scheidsmuur tussen jood en heiden was neergehaald door de dood van Christus, hadden deze en soortgelijke lessen die wezen op het evangeliewerk zonder zich te storen aan gewoonten of nationaliteit, een machtige invloed op Christus' vertegenwoordigers bij hun werk. – *De Wens der Eeuwen*, p.330.

Donderdag 13 augustus: De Grote Opdracht

Wij zouden even oprecht om de Heilige Geest moeten bidden als de discipelen baden op Pinksteren. Als zij het toen nodig hadden, dan hebben wij het vandaag meer nodig. Morele duisternis bedekt de aarde als een doodskleed. Allerlei valse leerstellingen, ketterijen en Satanisch bedrog misleiden het verstand van de mensen. Zonder de Geest en de kracht van God zullen wij tevergeefs werken om de waarheid te verkondigen.

Door na te denken over Christus, door geloof in Hem te oefenen, door zelf Zijn reddende genade te ervaren, worden wij geschikt om Hem aan de wereld te brengen. Als wij van Hem hebben geleerd, dan zal Jezus ons thema zijn; Zijn liefde, die op het altaar van ons hart brandt, zal het hart van de mensen bereiken. De waarheid zal gebracht worden, niet als een koude, levenloze theorie, maar in de kracht van de Geest. – *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel 5, p. 131.

Zoals Christus Zijn discipelen uitzond, zo zend Hij tegenwoordig de leden van Zijn gemeente uit. De macht die beschikbaar was voor de apostelen, is ook voor hen beschikbaar. Als ze God tot hun sterkte willen maken, zal Hij met hen samenwerken, en hun arbeid zal niet tevergeefs zijn. Laat hen beseffen, dat het werk waaraan ze bezig zijn, een werk is waarop God Zijn zegel heeft geplaatst....

Christus heeft aan de gemeente een heilige taak gegeven. Elk lid moet een kanaal zijn waardoor God aan de wereld de schatten van Zijn genade, de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, kan mededelen. De Heiland verlangt niets liever dan vertegenwoordigers te vinden die aan de wereld Zijn geest en Zijn karakter bekend willen maken.

Er is niets dat de wereld meer nodig heeft dan de openbaring van de liefde van de Heiland door de mens. Heel de hemel wacht op mannen en vrouwen waardoor God de macht van het christendom kan bekendmaken.

De kerk is Gods middel voor de verkondiging der waarheid, door Hem bekrachtigt om een bijzonder werk te doen. Als ze trouw is aan Hem, gehoorzaam aan al Zijn geboden, zal de uitnemendheid van Gods genade in haar wonen. Als ze waarachtig is in haar trouw en de God van Israël de eer geeft die Hem toekomt, zal geen macht ter wereld voor haar kunnen bestaan. – *Jeruzalem naar Rome*, p.436.

Christus werkers moeten Zijn aanwijzingen onvoorwaardelijk opvolgen. Het is Gods werk en als wij een zegen voor anderen willen zijn, moeten wij Zijn plannen volgen, We mogen ons niet in het middelpunt plaatsen en geen eer aannemen. Als wij plannen maken naar ons eigen inzicht, zal de Here ons met onze eigen fouten laten zitten. Maar als wij in het nauw komen nadat wij Zijn aanwijzingen hebben opgevolgd, zal Hij ons bevrijden. We mogen niet moedeloos opgeven, maar in elk noodgeval hulp zoeken bij Hem, die oneindige hulpbronnen tot Zijn beschikking heeft. Vaak zullen wij omgeven zijn door moeilijke omstandigheden en dan moeten wij al ons vertrouwen op God stellen. Hij zal iedereen die moeilijkheden heeft wanneer hij probeert Gods weg te gaan, bewaren. – *Wens der Eeuwen*, p.303.

Vrijdag, 14 augustus: Voor verdere bestudering

The Work for Today – *Evangelism*, pp. 701,702.

Testimonies for the Church, vol.4 pp.540,541.

8. Interculturele zending

Sabbatmiddag 15 augustus

Weinigen beseffen de volle betekenis van de woorden die Christus sprak toen Hij zich in de synagoge te Nazareth als de gezalfde bekend maakte. Hij zei dat Hij gekomen was om te troosten, te zegenen, en de terneergebogenen en zondaren te behouden; en toen Hij zag dat hoogmoed en ongeloof de harten van Zijn toehoorders beheersten, herinnerde Hij hen er aan dat God in het verleden Zich van Zijn uitverkoren volk had afgekeerd vanwege hun ongeloof en hardnekkigheid, en Zich in heidense landen had geopenbaard aan diegenen die het licht des heils niet hadden verworpen. De weduwe in Sarepta en Naäman de Syriër hadden geleefd overeenkomstig het licht dat zij hadden; vandaar dat zij rechtvaardiger werden gerekend dan Gods uitverkoren volk dat Hem afvallig was geworden, en dat aan genot en wereldse eer hun beginsel had opgeofferd.

Christus verhaalde de joden in Nazareth een verschrikkelijke waarheid toen Hij verklaarde dat er als gevolg van afvalligheid van Israël geen veiligheid voor de trouwe bode van God zou zijn. Zij zouden hem niet waarderen, noch zijn werken op prijs stellen. Terwijl de joodse leiders voorgaven grote ijver voor de eer van God en voor het welzijn van Israël te bezitten, waren zij de vijanden van beide. Door voorschrift en voorbeeld voerden zij het volk verder en verder van de gehoorzaamheid jegens God af, daarheen waar Hij hen, zodra zich problemen zouden voordoen, niet zou kunnen helpen. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 303.

Van Christus methode van werken kunnen we menige kostbare les leren. Hij volgde niet altijd één methode; Hij zocht op verschillende manieren de attentie van de menigte te krijgen en als Hij hierin succes boekte, verkondigde Hij de waarheid van het evangelie aan hen. Zijn voornaamste werk was het verkondigen aan de behoeftigen, zij die het nodig hadden, en de onwetenden, op eenvoudige wijze opende Hij voor hen de zegeningen die ze konden ontvangen, en zo ontstond er in hun ziel een honger naar de waarheid, het brood des levens.

Het leven van Christus is een voorbeeld voor al Zijn volgelingen, tonende aan hen die geleerd hebben de weg des levens aan anderen te leren, de plicht, wat het betekent te geloven in het woord van God. Er zijn nu velen in de schaduw van de dood die het nodig hebben om geïnformeerd te worden in de waarheid van het evangelie. Bijna de gehele wereld ligt in zonde. Aan iedere gelovige in Christus, worden woorden van hoop gegeven voor hen die in duisternis zitten. – *Counsels on Health*, p.387.

Zondag 16 augustus: De Samaritaanse vrouw

Christus boodschap aan de Samaritaanse vrouw, met wie Hij aan de Jacobsbron had gesproken, had vrucht gedragen. Nadat zij Zijn woorden had beluisterd, was zij naar de stad gegaan en had tot de mensen gezegd: "Komt mede en ziet een mens die mij gezegd heeft alles wat ik gedaan heb; zou deze niet de Christus zijn?" Zij gingen met haar mee, zagen Jezus en geloofden in Hem. Zij waren verlangend om meer te horen en smeekten Hem te blijven. Hij bleef twee dagen bij hen, "en nog veel meer werden er gelovig om Zijn woord." (Joh. 4:29,41.)

En toen de discipelen uit Jeruzalem verderven waren vonden sommigen van hen een veilig toevluchtsoord in Samaria. De Samaritanen verwelkomden de boodschappers van het evangelie, en de joodse bekeerlingen verzamelden een kostelijke oogst onder degenen die tevoren hun bitterste vijanden waren geweest. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p.78.

Christus wachtte niet tot er grote groepen mensen bijeen waren. Vele van de grootste waarheden die Hij uitgesproken heeft waren aan enkelingen gericht. Luister naar Zijn wondervolle woorden aan die vrouw van Samaria. Hij zat daar bij de Jacobs bron toen de vrouw kwam om water te putten. Tot haar verbazing vroeg Hij een gunst van haar: "Geef Mij te drinken," zei Hij. Hij verlangde naar een koele dronk, en hij wenste eveneens de weg te openen waarbij Hij haar het levende water kon geven.

Hoeveel interesse openbaarde Hij in deze ene vrouw! Hoe ernstig en welsprekend waren Zijn woorden! Zij raakten het hart van de luisteraar, en ze vergat haar boodschap bij de bron, ging ze naar de stad en sprak tot haar vrienden, "Komt mede en ziet een mens die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn?" (zie Joh. 4:7-30)

Het resultaat van het werk van Jezus, toen Hij daar zat, vermoeid en hongerig, bij de bron, was een wijd verspreide zegen. De ene ziel die Hij probeerde te helpen werd een middel om anderen te trekken en hen te brengen tot de Heiland. Dit is altijd de manier zoals het werk van God voorwaarts gaat op deze aarde. Laat uw licht schijnen, en andere lichten zullen beginnen te gloeien. – *Gospel Workers*, pp. 194,195.

U mag stijgen naar de hoogten tot welke de Heilige Geest u roept. Ware godsdienst betekent het woord uitleven in uw gewone leven. Uw belijdenis is van geen enkele betekenis zonder de praktijk van de daden van het woord. "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij." (Luk. 9:23) Dit is de houding van discipelschap. Zie Mijn Knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. (Math. 12:18)

Dank God dat er een werk wordt gedaan buiten de kerk. De kerk is niet goed opgeleid om buiten haar eigen volk te werken. Vele zielen buiten de kerk zouden verlicht zijn geworden en een grote hoeveelheid licht der waarheid zou in de kerk gebracht zijn, als ieder kerklid in ieder land, die met hart en ziel en stem belijdt dat hij gewerkt zou hebben om zielen te winnen ter bevordering van het licht der waarheid. Alles bij elkaar genomen is er te weinig werk gedaan door de kerkleden, voor hen die het licht nodig hebben, voor hen die buiten de kerk van de Zevende Dags Adventisten staan. De Heer verklaart: "Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam zullen de heidenen hopen. (Math. 12:20,21). Zij die met Christus samenwerken zullen zich realiseren dat al deze beloften vervuld zijn in hun eigen ervaring. De Heer heeft voor iedere ziel een plicht uitgestippeld. In het oordeel zal niemand enig excuus kunnen aandragen als hij zijn plicht niet heeft gedaan. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 127.

Maandag 17 augustus: De Romeinse legerofficier

De hoofdman die wenste dat Christus zou komen om zijn dienstknecht te genezen voelde zich onwaardig dat Jezus onder zijn dak zou komen; zijn geloof in de kracht van Christus was zo sterk dat hij tot Hem kwam om Hem alleen maar te vragen, "spreek slechts één woord en mijn knecht zal herstellen." Toen Jezus dit hoorde, verwonderde Hij Zich, en zei tot degenen die Hem volgden: "Voorwaar, zeg Ik u, bij niemand in Israël heb Ik zo'n groot geloof gevonden. En Ik zeg u, dat er velen zullen komen van oost en west, en zullen aanliggen met Abraham, Izaäk en Jacob in het Koninkrijk der hemelen: maar de kinderen van het Koninkrijk zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis; daar zal het geween zijn en het tandengeknars." En Jezus zei tot de hoofdman: "Ga heen, u geschiede naar uw geloof." En de knecht genas, juist op dat uur. (Math. 8:8-13)

Hier verhoogde Jezus het geloof in contrast met de twijfel. Hij toonde dat de kinderen van Israël zouden struikelen vanwege hun ongeloof, wat zou leiden tot het verwerpen van groot licht en dit zou resulteren in hun veroordeling en val. Thomas verklaarde dat hij niet zou geloven, tenzij hij zijn vinger in de wonden van de spijkers zou zetten en zijn hand zou steken in de zijde van zijn Heer. Christus gaf hem het bewijs dat hij wenste, maar dan berispte Hij zijn ongeloof: "Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven. – *Testimonies for the Church*, vol.4, p. 233.

Tijdens zijn aardse bediening begon Christus de scheidsmuur tussen jood en heiden af te breken en verlossing voor het gehele mensdom te prediken. Ofschoon hij een jood was, ging Hij openlijk met de Samaritanen om, zich niet storend aan de farizeese gewoonten van de joden ten opzichte van dit verachte volk. Hij sliep in hun huizen, at aan hun tafels en leerde in hun straten.

De Heiland verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontsluiten betreffende het wegbreken van de "tussenmuur, die scheiding maakte" tussen Israël en de andere naties, – de waarheid, dat "de heidenen mede-erfgenamen zijn" met de joden en "medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." (Ef.2:14;3:6) Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard, toen Hij het geloof van de hoofdman over honderd te Kapernaüm beloonde en ook toen Hij het evangelie aan de inwoners van Sichar predikte. Nog duidelijker kwam dit naar voren tijdens Zijn bezoek aan Phenicië, toen Hij de dochter van de Kanaänitische vrouw genas. Deze ervaringen droegen ertoe bij dat de discipelen gingen begrijpen, dat er onder degenen die door velen als onwaardig om verlost te worden werden beschouwd, vele zielen waren die hunkerden naar het licht van de waarheid.

Aldus trachtte Christus Zijn discipelen van de waarheid te overtuigen, dat er in het Koninkrijk Gods geen grenzen, geen rassen of standen en geen adelstand bestaan; dat zij naar alle volkeren moesten uitgaan om de boodschap van een liefdevolle Heiland te brengen. Maar pas later begrepen zij ten volle dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen heeft bepaald, opdat ze God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." (Hand.17:26,27) – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.15,16.

Dinsdag 18 augustus: Omgaan met demonen

Jezus kende de toestand van deze vrouw. Hij wist dat zij er naar verlangde Hem te spreken en hij plaatste Zich op haar weg. Door haar te helpen in haar leed kon Hij een duidelijk beeld geven van de les die Hij wilde onderwijzen. Om deze reden had Hij Zijn discipelen naar deze streek gebracht. Hij wilde dat zij zouden zien hoeveel onwetendheid er bestond in de steden en dorpen vlak bij het land Israël.

De mensen die alle mogelijke kansen hadden gehad de waarheid te begrijpen kenden de noden van anderen rondom hen niet. Er werd niets ondernomen om mensen die in het duister leefden te helpen. De scheidsmuur die door de joodse trots was opgericht, weerhield zelfs de discipelen om medeleven te tonen met de heiden wereld. Deze scheidsmuren zouden echter afgebroken worden.

Christus gaf niet dadelijk antwoord op de smeekbede van de vrouw. Hij behandelde dit lid van een veracht volk zoals de joden dat zouden hebben gedaan. Het was zijn bedoeling dat zijn discipelen onder de indruk zouden komen van de koude, harteloze wijze waarop de joden een dergelijk geval behandelden. Daarom ontving Hij eerst de vrouw op deze wijze en toonde later het medeleven dat Hij van hen in zulke gevallen verwachtte, door aan haar smeekbede gehoor te geven....

De vrouw drong nog ernstiger aan terwijl zij zich voor de voeten van Jezus boog en schreiend uitriep: "Here, help mij!" Jezus wees ogenschijnlijk nog steeds haar smeekbede af, in overeenstemming met het harteloze vooroordeel van de joden en antwoorde: "Het is niet goed het brood der kinderen te nemen en het de honden voor te werpen." In feite wilde dit zeggen dat het niet juist was de zegeningen, bestemd voor het begenadigde volk van God, te geven aan vreemdelingen en aan hen, die uitgesloten waren van Israël. Een minder ernstige zoeker zou hier volkomen ontmoedigd zij geworden. Maar de vrouw beseftte dat haar kans was gekomen. Achter de schijnbare weigering van Jezus zag zij een medelijden, dat Hij niet kon

verbergen. " Zeker, Here," antwoorde zij, "ook de honden eten immers van de kruimels die van de tafel van hun meesters vallen."

....Hier ontmoet Christus een lid van een ongelukkig en veracht volk, dat niet het voorrecht heeft gehad te leven in het licht van Gods woord. Toch geeft zij zich dadelijk over aan de goddelijke invloed van Christus en stelt onvoorwaardelijk vertrouwen in zijn vermogen om haar te geven wat zij vraagt. Zij smeekt om de kruimels die van de tafel van de Meester vallen. Als zij het voorrecht van een hond mag delen, wil zij wel als een hond behandeld worden. Zij kent geen nationaal of godsdienstig vooroordeel of trots waardoor haar gedrag wordt beïnvloed. Dadelijk erkent zij Jezus als de Verlosser, die in staat is te doen wat zij van Hem vraagt.

De Heiland is voldaan. Hij heeft haar geloof in Hem op de proef gesteld. Door zijn handelwijze met haar heeft Hij laten zien dat zij, die beschouwd is als een uitgeworpene van Israël, niet langer een vreemdelinge is, maar een kind van Gods gezin. Als kind heeft zij het recht te delen in de gaven van haar Vader. Christus willigt nu haar verzoek in en eindigt met een les voor de discipelen. Met een blik vol medelijden en liefde zegt Hij tot de vrouw: "O vrouw, groot is uw geloof, u geschiede gelijk gij wenst." – *Wens der eeuwen*, pp. 328,329.

Woensdag 19 augustus: Tien melaatsen

Ieder mens is naar lichaam, geest en ziel het eigendom van God. Christus is gestorven om allen te verlossen. Voor God is niets erger dan dat mensen, door hun godsdienstige dweepzucht lijden brengen over hen, die met het bloed van de Heiland zijn gekocht.....

De lofbetuiging van de Heiland, over de barmhartige Samaritaan en de dankbare blijdschap van die melaatse, een Samaritaan, die als enige van de tien terugkeerde om Christus te bedanken, hadden grote betekenis voor de discipelen. De les drong diep tot hen door. In zijn opdracht aan hen, kort voor zijn hemelvaart, noemde Jezus Samaria behalve Jeruzalem en Judea als de plaatsen waarheen ze eerst het evangelie moesten brengen. Zijn onderricht had hen gereed gemaakt aan deze opdracht gehoor te geven. Toen zij in de naam van de Meester naar Samaria gingen, vonden zij de mensen daar gereed om hen te ontvangen. De Samaritanen hadden gehoord hoe Jezus hen preeste en kenden zijn werken van barmhartigheid voor de mensen van hun volk. Zij zagen dat Hij, ondanks hun ruwe behandeling alleen gedachten van liefde jegens hen koesterde en hun harten werden gewonnen. Na zijn hemelvaart heetten zij de boodschappers van de Heiland welkom en de discipelen vergaderden een rijke oogst onder hen, die vroeger hun bitterste vijanden waren geweest. – *Wens der Eeuwen*, pp.405,406.

De lessen die opgetekend staan betreffende de tien melaatsen, moet in ieder hart een zeer ernstig verlangen doen ontwaken met de wens om de bestaande ondankbaarheid te veranderen in één van lofprijzing en dankzegging. Laat het belijdende volk van God stoppen met murmureren en klagen. Laten we bedenken wie de eerste grote Gever van al onze zegeningen is. We zijn gevoed en gekleed en ondersteund in het leven, en zouden we niet onszelf opvoeden en onze kinderen, om met dankbaarheid gehoorzaam te zijn aan onze hemelse Vader?

Hebben we geen reden om te spreken van Gods goedheid en te vertellen van Zijn kracht? Als vrienden goed voor ons zijn beschouwen we dit als een voorrecht om hun te danken voor hun vriendelijkheid. O, hoeveel te meer zouden we het als een

vreugde tellen om dank terug te geven aan de Vriend die ons iedere goede en perfecte gave gegeven geeft. Laat ons dan, in iedere kerk, een dankzegging ontwikkelen tot God. Laat ons onze lippen leren om God te prijzen in de familiekring.... Laat onze gaven en offers onze dankbaarheid verklaren voor de gunsten die we dagelijks ontvangen. In alles moeten we onze vreugde van de Heer tonen en Gods boodschap van zijn reddende genade bekendmaken.

De harten van hen die de eigenschappen van Christus openbaren zullen gloeien van goddelijke liefde. Ze zijn beziel met een geest van dankbaarheid..... Verhoog Jezus. Verhoog Hem, de man van Calvarie, met de stem van gezang en gebed. Zoek ernstig het evangelie te verspreiden. Vertel het kostbare verhaal van Gods liefde voor de mensheid. In dit werk zult u bevrediging vinden dat reikt tot in het eeuwige leven. – *My Life Today*, p. 170.

Donderdag 20 augustus: De Grieken en Jezus

"Er waren enige Grieken onder hen die opgingen om op het feest te aanbidden; deze dan gingen tot Filippus die van Betsaida in Galilea was en vroegen hem en zeiden: Heer, wij zouden Jezus wel willen zien. Filippus ging en zei het tegen Andreas; Andreas en Filippus gingen en zeiden het aan Jezus."

In deze tijd scheen het alsof Christus' werk te gronde zou gaan.... Voor zijn discipelen was de zaak hopeloos. Maar Christus naderde de voleinding van zijn werk. De grote gebeurtenis die niet alleen het joodse volk, maar heel de wereld betrof, zou weldra plaatsvinden. Toen Christus het gretige verzoek hoorde: "Wij zouden Jezus wel willen zien,"

Waarin de hongerige kreet van de wereld gehoord werd, lichtte zijn gelaat op en Hij zei: "De ure is gekomen dat de Zoon des mensen moet verheerlijkt worden." In het verzoek van de Grieken zag Hij een belofte van de resultaten van zijn grote offer.

Deze kwamen uit het westen om de Heiland tegen het eind van zijn leven op te zoeken, zoals de wijzen bij het begin van zijn leven uit het oosten waren gekomen. Ten tijde van Christus' geboorte hadden de joden het zo druk met hun eierzuchtige plannen dat zij de tijd van zijn komst niet wisten.

De wijzen uit een heidens land kwamen met hun gaven naar de kribbe om de Heiland te aanbidden. Zo kwamen ook deze Grieken als vertegenwoordigers van de volken, stammen en naties der aarde om Jezus te zien. Op gelijke wijze zouden de mensen uit alle landen en tijden tot het kruis van de Heiland worden aangetrokken....

Het uur van Christus' verheerlijking was gekomen. Hij bevond zich in de schaduw van het kruis en de vraag van de Grieken toonde Hem dat Hij door zijn offer vele zonen en dochters tot God zou brengen.... Een ogenblik zag Hij in de toekomst en hoorde hoe in alle delen van de aarde werd verkondigd: "Zie het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt." (Joh. 1:29) In deze vreemdelingen zag Hij een belofte van een overvloedige oogst, als de scheidsmuur tussen jood en heiden zou neergeworpen worden en alle volken, talen, en naties de boodschap van zaligheid zouden horen. – *Wens der Eeuwen*, pp.515,516.

We hebben nu een kracht nodig die op ons komt en ons beweegt tot een ijverig en ernstig geloof. Dan gedoopt met de Heilige Geest, zal Christus, de hoop van glorie in ons gevormd zijn. Dan zullen we Christus tonen als het goddelijke voorwerp van ons geloof en onze liefde. We zullen spreken van Christus, we zullen bidden tot Christus en over Christus. We zullen Zijn heilige naam prijzen. We zullen Zijn

wonderen bekendmaken aan de mensen, Zijn zelfvernederings, Zijn zelfopoffering, Zijn lijden en Zijn kruisiging, Zijn opstanding en triomferende hemelvaart. Dit zijn de inspirerende thema's van het evangelie, voor het ontwaken van liefde en intense geestdrift in ieder hart. Hier zijn de schatten van wijsheid en kennis, een onuitputtelijke fontein. Hoe meer van deze ervaringen u zoekt, des te groter zal de waarde van uw leven zijn. – *Selected Messages*, boek 3, p. 186.

Vrijdag 21 augustus: Voor verdere bestudering

Wens der Eeuwen, p. 291.

9. Petrus en de heidenen

Sabbatmiddag 22 augustus

De sterke barrières van vooroordeel die opgebouwd zijn zullen even zeker neergehaald worden als de muren van Jericho voor de legers van Israël. Er moet een voortdurend geloof en vertrouwen zijn in de Aanvoerder van onze verlossing. We moeten zijn orders gehoorzamen. De muren van Jericho stortten in als een resultaat van gehoorzaamheid aan de orders. – *Review and Herald*, 12 juli, 1887.

Het leven van een kerk berust op de interesse die haar leden openbaren aan hen die buiten de kudde zijn. Laat de kerk van God eraan denken dat Christus Zichzelf gaf als een offer om de wereld van de ondergang te redden. Ter wille van ons werd Hij arm, opdat wij door Zijn armoede in een positie van eeuwige rijkdom zullen komen. Zullen zij die God gezegend heeft met een kennis van de waarheid gierig worden in hun planning. Laat hen opstaan om tot besef te komen van hun oneindige verplichting en iedere daad van zelfzucht aan de kant zetten, zodat de Heer de Heilige Geest op hen kan uitstorten.

Zoekt de Here, terwijl Hij zich laat vinden; roept Hem aan terwijl Hij nabij is. Zij hebben geen reden om ongelovig te zijn en te klagen. Laten ze ophouden met het zoeken naar fouten en murmureren, en een geest ontwikkelen van dankbaarheid voor de ontvangen genade en zegeningen. Laat hen de Here prijzen met een ongeveinsde dankbaarheid voor het licht van Zijn Woord. – *This Day With God*, p.242.

Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig, dat eerst tot u het woord Gods werd gesproken, doch nu gij het verstoot en u het eeuwige leven niet waardig keurt, zie nu wenden wij ons tot de heidenen. Want zo heeft de Here ons geboden: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij tot heil zoudt zijn tot aan het uiterste der aarde."

Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich en verheerlijkten het woord des Heren; en allen die bestemd waren ten eeuwigen leven, kwamen tot geloof. Zij verheugden zich uitermate dat Christus hen als kinderen van God erkende, en met een dankbaar hart luisterden zij naar de tot hen gesproken woorden. Zij die geloofden deelden ijverig de evangelieboodschap aan anderen mede, en zo verbreidde het woord des Heren zich door het gehele land.

Eeuwen tevoren had de pen der inspiratie deze bijeen vergadering van de heidenen reeds beschreven, maar deze profetische mededelingen waren slechts

vaag begrepen. Hosea had gezegd: "Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt Mijn volk niet – zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God." En wederom: "Ik zal haar voor Mij zaaien in het land, en Mij ontfermen.... en zeggen: Gij zijt mijn volk," dat zal zeggen: "Mijn God!" Hos. 1:10; 2:23.

De Heiland Zelf voorzegde gedurende Zijn dienstwerk op aarde het verbreiden van het evangelie onder de heidenen. In de gelijkenis van de wijngaard verklaarde Hij aan de onboetvaardige joden: "Het koninkrijk Gods zal van u weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt." Math. 21:43. En na Zijn opstanding droeg Hij de discipelen op om uit te gaan

"in de gehele wereld," en "alle volken," te onderwijzen. Zij mochten niemand ongewaarschuwd laten, maar moesten "het evangelie aan de ganse schepping" verkondigen. Math. 28:19; Marc. 16:15. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.129,130.

Zondag 23 augustus: Petrus op Pinksteren

De eigengereide joodse leiders voorbijgaande, koos de Meester – Werker eenvoudige, ongeletterde mannen om de waarheden die de wereld zouden beroeren, te verkondigen. Hij besloot deze mannen op te leiden en voor te bereiden tot de leiders van Zijn gemeente. Zij moesten op hun beurt anderen onderrichten en hen uitzenden met de evangelieboodschap. Opdat zij in hun werk zouden slagen, werd hun de kracht van de Heilige Geest geschonken. Niet door menselijke macht of menselijke wijsheid zou het evangelie worden verkondigd, maar door de kracht van God...

Bij het aanstellen van de twaalf werd de eerste stap ondernomen voor de organisatie van de gemeente, die na Christus' hemelvaart Zijn werk op aarde moest voortzetten. Over deze aanstelling luidt het verslag: "En Hij ging de berg op en riep tot Zich, wie hij wilde, en zij kwamen tot Hem. En hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat hij hen zou uitzenden om te prediken." Marc.3:14,14.

Let op deze ontroerende gebeurtenis. Zie de Majesteit des Hemels omringt door de twaalf, die Hij heeft uitverkoren. Hij staat op het punt hen voor hun werk te bestemmen. Door deze zwakke afgevaardigden, door Zijn woord en Geest, is Hij van plan verlossing binnen ieders bereik te brengen.

God en de engelen sloegen deze gebeurtenis met blijdschap en vreugdebetoon gade. De Vader wist dat van deze mannen het hemelse licht zou uitstralen; dat de woorden, door hen gesproken als zij van Zijn Zoon getuigden, van geslacht tot geslacht weerklink zouden vinden tot aan het einde der tijden.

De discipelen moesten als Christus' getuigen uitgaan om aan de wereld bekend te maken wat zij van Hem gezien en gehoord hadden. Hun taak was de belangrijkste waartoe menselijke wezens ooit werden geroepen, slechts ondergeschikt aan de taak van Christus zelf. Zij moesten met God samenwerken tot redding van de mensheid. Zoals in het Oude Testament de twaalf aardsvaders de vertegenwoordigers van Israël waren, zo zijn de twaalf apostelen de vertegenwoordigers van de evangelische gemeente. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 14,15.

Petrus verwees niet naar de leringen van Christus om Zijn stelling te staven, want hij wist dat het vooroordeel van zijn toehoorders zo groot was, dat zijn woorden over

dit onderwerp geen enkel effect zouden hebben. In de plaats daarvan sprak hij tot hen over David, die door de joden als één van de patriarchen van hun natie werd beschouwd. "David zegt van Hem: Ik zag de Here te allen tijde voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet wankelen zou. Daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verblijd, ja, ook mijn vlees zal nog een schuilplaats vinden in hope, omdat mijn ziel niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch uw Heilige ontbinding doen zien."

"Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aardsvader David, dat hij en gestorven en begraven is en zijn graf is bij ons tot op deze dag." "Hij heeft gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch Zijn vlees ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn." – *Van Jeruzalem tot Rome*, p, 30.

Maandag 24 augustus: De bekering van Cornelius, deel 1

Dit visioen hield voor Petrus zowel een berisping als een onderwijzing in. Het openbaarde hem Gods bedoeling, dat door de dood van Christus de heidenen mede-erfgenamen met de joden aan de heilsgoederen zouden worden gemaakt. Tot nu toe had geen van de discipelen het evangelie aan de heidenen gepredikt.

De scheidsmuur, die door de dood van Christus was neergehaald bestond naar hun mening nog altijd, en hun werk had zich tot de joden beperkt, omdat zij de heidenen beschouwden als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Nu zocht de Here Petrus de wereld omvattende uitbreiding van het goddelijk plan te doen begrijpen.

Vele heidenen hadden met belangstelling naar de prediking van Petrus en de andere apostelen geluisterd, en vele Griekse joden waren gelovigen in Christus geworden, maar de bekering van Cornelius was onder de heidenen de eerste van belang.

De gemeente van Christus stond aan het begin van een volkomen nieuwe arbeidsperiode. De deur die veel joodse bekeerlingen voor de heidenen hadden toegesloten, moest nu worden geopend. En de heidenen die het evangelie aannamen, moesten als gelijkgerechtigden met de joden worden beschouwd zonder genoodzaakt te worden zich aan de besnijdenis te houden.

Hoe zorgzaam ging de Here te werk om het vooroordeel tegen de heidenen, dat zich door joodse opvoeding zo diep had geworteld in Petrus' geest, te overwinnen! Door het visioen van het laken en zijn inhoud zocht God de apostel van zijn vooroordeel te bevrijden en hem van de belangrijke waarheid te overtuigen dat er in de hemel geen aanzien des persoons is, dat joden en Grieken voor God gelijk zijn en, dat de heidenen door Christus mogen delen in de zegeningen en voorrechten van het evangelie. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.103,104.

In het tiende hoofdstuk van Handelingen hebben we nog een voorbeeld van de dienst van de hemelse engelen, resulterend in de bekering van Cornelius en zijn gezelschap. lees deze hoofdstukken (8-10) en schenk daaraan bijzondere aandacht. Daarin zien wij dat de hemel veel dichterbij is bij de christen die bezig is met het zielenreddend werk dan velen menen. We moeten daaruit ook de les leren van Gods waardering voor elk menselijk wezen; dat iedereen zijn medemens moet behandelen als één van Gods werktuigen voor het volvoeren van Zijn werk op aarde.

Het is voor iedereen in dit leven een wondere gunst om door God te worden aanbevolen zoals met Cornelius het geval was. Wat was de reden voor deze goedkeuring? "Uw gebeden en uw aalmoezen zijn voor God in gedachtenis gekomen.

Bidden en het geven van aalmoezen heeft op zichzelf geen waarde om de zondaar bij God aan te bevelen; alleen de genade van Christus kan door Zijn verzoenend offer het hart vernieuwen en onze dienst voor God aanvaardbaar maken. Deze genade was werkzaam geweest in het hart van Cornelius. De Geest van Christus had tot zijn hart gesproken; Jezus had hem getrokken en hij had hieraan gehoor gegeven. Zijn gebeden en aalmoezen waren hem niet afgedwongen of van hem geëist; zij vormden niet de prijs die hij zocht te betalen om zich te verzekeren van de hemel, maar waren de vrucht van liefde en dank aan God. – *Ellen G. White, in de Z.D.A. Bijbelcommentaar*, vol 6, pp.442,443.

Dinsdag 25 augustus: De bekering van Cornelius, deel 2

God kiest als Zijn afgevaardigden onder de mensen geen engelen die nooit gevallen zijn, maar menselijke wezens, mensen met dezelfde zwakheden als degenen die zij willen redden. Christus kwam als mens om met de mensen contact te krijgen. Een goddelijk-menselijke Heiland was nodig om de wereld de zaligheid te brengen. En aan mannen en vrouwen is het heilige pand toevertrouwd om "de onnaspeurlijke rijkdom van Christus" (Ef. 3:8) bekend te maken.

In Zijn wijsheid brengt de Here diegenen die naar waarheid zoeken in aanraking met medemensen die de waarheid kennen. Het is Gods bedoeling dat zij die het licht ontvangen hebben, het voor anderen in duisternis zullen laten schijnen. De mens die zijn kracht put uit de grote Bron van wijsheid, is het instrument, het kanaal, waardoor het evangelie zijn herscheppende macht op geest en hart uitoefent. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p.102.

Cornelius kende het evangelie zoals dat in het leven en sterven van Christus geopenbaard was, niet; en God zond hem een boodschap direct uit de hemel; door een andere boodschap wees Hij de apostel Petrus om hem te bezoeken en te onderrichten. Cornelius was niet verbonden aan de Joodse kerk, en hij zou door de rabbi's als heiden onrein zijn geacht; maar God las de oprechtheid van zijn hart en zond hem boodschappers van Zijn troon om hem te verenigen met Zijn dienstknecht op aarde om deze Romeinse officier met het evangelie bekend te maken.

Zo is ook vandaag God nog doende om zielen te zoeken onder rijken zowel als de armen. Er zijn velen zoals Cornelius, mannen die Hij aan Zijn kerk wenst te verbinden. Hun sympathieën gaan uit naar het volk van God. Maar de banden die hen aan de wereld binden, houden hen stevig vast. Het vereist morele moed van deze mannen om hun positie te stellen naast minderen. Speciale pogingen moeten ondernomen worden voor deze zielen, die in zo'n groot gevaar verkeren door hun verantwoordelijkheden en hun betrekkingen. – *De weg tot gezondheid*, pp.175,176.

Door zijn liefde en gehoorzaamheid aan God, was Cornelius nader tot Hem gebracht en was hij voorbereid om de Heiland te ontvangen als Hij aan hem geopenbaard zou worden. Veroordeling volgt op het verwerpen van het gegeven licht. De hoofdman was een man van een adellijke familie en had een hoge positie

met vertrouwen en eer; maar deze omstandigheden hadden geen invloed op de eigenschappen van zijn karakter.

Ware goedheid verenigd met grootheid maakten hem tot een man van morele waarde. Zijn invloed was gunstig voor allen waarmee hij in contact gebracht werd.

Hij geloofde in de ene God, de Schepper van hemel en aarde. Hij eerbiedigde Hem, erkende Zijn autoriteit, en zocht Zijn raad in al de zaken van zijn leven. Hij was gelovig in zijn huiselijke plichten alsook in zijn officiële plichten, en hij had een altaar voor God opgericht in zijn familie. Hij durfde niet zijn plannen ten uitvoer te brengen, om de last van zijn zware verantwoording te dragen zonder de hulp van God; daarom bad hij veel en ernstig voor die hulp. Geloof tekende zijn werken, en God schonk hem aandacht voor de zuiverheid van zijn acties, en zijn vrijheden, en kwam dicht bij hem in woord en Geest. – *The Story of Redemption*, pp. 282,283.

Woensdag 26 augustus: Het visioen van Petrus

Christus kwam, om zowel de Samaritanen als de joden, te redden. Bij Hem is er geen kaste of favoriet volk. Hij kwam om de zonden van de wereld weg te nemen. Hij doet dit gewillig voor iedereen, jood of heiden, en dit moeten wij voor onszelf doen voordat we de hemel kunnen betreden. We moeten Hem onze zonde weg laten nemen, omdat in Hem geen zonde is. Hij is onze zondendrager. — *This Day With God*, p.301.

Petrus predikte Jezus aan dit gezelschap attente toehoorders; Zijn leven, dienst, wonderen, verraad, kruisiging, opstanding, en hemelvaart, en Zijn werk in de hemel, als de Plaatsvervanger en Advocaat van de mens, om te pleiten namens de zondaar. Toen de apostel sprak, gloeide zijn hart met de Geest van Gods waarheid die hij bracht aan het volk. Zijn hoorders waren verrukt door de leer die ze hoorden, want hun harten waren voorbereid om de waarheid te ontvangen. De apostel werd onderbroken door het neerdalen van de Heilige Geest, zoals op de dag van Pinkster. "En degenen van de besnijdenis die geloofden waren verbaast, en velen kwamen met Petrus, omdat op de heidenen evenzo de gave van de Heilige Geest uitgegoten was. Want ze hoorden hen spreken in tongen en God verheerlijken. Toen antwoorde Petrus, kan enig mens het water verbieden, dat dezen niet gedoopt zouden worden, terwijl ze net als wij de Heilige Geest ontvangen hebben? En hij beval hen gedoopt te worden in de naam van de Heer. daarna baden ze hem nog enige dagen te blijven." – *The Story of Redemption*, p.289.

Donderdag, 27 augustus: Het Jeruzalem-decreet

Petrus legde hun de hele zaak uit, hij herhaalde zijn belevenissen met betrekking tot het visioen, en beriep zich er op dat hem daardoor werd gemaand niet langer het onderscheid tussen besnedenen en onbesnedenen in acht te nemen, noch op de heidenen neer te zien als op onreinen. Hij vertelde hun van het bevel dat hem werd gegeven om naar de heidenen te gaan, van de komst van de boodschappers, van zijn reis naar Caesaréa en van de ontmoeting met Cornelius. Hij verhaalde het belangrijkste van zijn onderhoud met de hoofdmans, hoe deze hem had verteld van het visioen en de daarbij gegeven opdracht om Petrus te ontbieden.

"En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons. En ik herinnerde mij het woord des Heren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Indien nu God hen op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het

geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?"

Toen de broeders deze verklaring hoorden, zwegen ze. Overtuigd dat Petrus' handelswijze geheel in overeenstemming was met Gods plan en dat hun vooroordeel en hun eenzijdigheid volslagen in tegenstelling waren met de geest van het evangelie, verheerlijkten ze God, zeggende: "Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken."

Op deze wijze was het vooroordeel zonder tegenspraak uit de weg geruimd. De apartheid die op het gebruik van eeuwen was gegrond, had afgedaan, en de weg voor de verkondiging van het evangelie aan de heidenen was opengesteld. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.107,108.

De heidenen en in het bijzonder de Grieken, waren buitengewoon losbandig, en het gevaar bestond dat sommigen die nog onbekeerd van hart waren, een geloofsbelijdenis zouden afleggen zonder afstand te doen van hun slechte gewoonten. De joodse christenen konden de zedeloosheid die door de heidenen niet als misdaad werd beschouwd, niet dulden. Daartegenover vonden de joden het hoogst billijk dat de besnijdenis en het nakomen van de ceremoniële wet de heidense bekeerlingen als proefneming voor hun oprechtheid en vroomheid moest worden opgelegd.

Dit, geloofden zij, zou de aansluiting bij de gemeente voorkomen van degenen die het geloof zonder oprechte

bekering des harten aanvaardden, en die naderhand door zedeloosheid en buitensporigheid oorzaak van schande zouden kunnen worden.

De behandeling van de verschillende punten die alle deel uitmaakten van de ene hoofdkwestie, scheen de vergadering voor onoverkomelijke moeilijkheden te plaatsen. Maar in werkelijkheid had de Heilige Geest deze kwestie, waarvan de bloei, zo niet het gehele bestaan van de christelijke gemeente afhankelijk scheen te zijn, reeds opgelost.

"En toen daarover veel verschil van mening rees, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van de aanvang af mij onder u heeft verkoren, opdat door mijn mond de heidenen het woord van het evangelie zouden horen en geloven." Hij beredeneerde dat de Heilige Geest de betwiste zaak had beslecht door met gelijke kracht op de onbesneden heidenen en de besneden joden neer te dalen....

Petrus gaf de duidelijke verklaring weer van deze woorden, die hem bijna onmiddellijk daarop, in de uitnodiging om naar de hoofdman te gaan en hem in het geloof van Christus te onderwijzen, werd gegeven. Deze boodschap laat zien dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar dat Hij allen die Hem vrezen aanneemt. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 142,143.

Vrijdag 28 augustus: Voor verdere bestudering

The story of Redemption, pp. 245,246.

Lessen leven alle dag, pp. 65,66.

10. Filippus als zendeling

Sabbatmiddag 29 augustus

Als discipelen van Christus, als arbeiders samen met Hem, moet er een verenigde actie zijn onder alle arbeiders. Sommige worden bekeerd naar de waarheid op een bepaalde manier, terwijl anderen het beste worden bereikt door een heel andere methode. Dus zullen de arbeiders handelen, sommige in één lijn, anderen op een andere manier, maar allen kunnen eensgezind mengen. Aan ieder mens werd zijn werk gegeven.

Degenen die kritiek hebben op hun collega's, openen een deur via welke de vijand zal binnenkomen. Wat kan triester zijn dan om te zien hoe broeders elkaar tegenwerken door uiting van achterdocht en twijfels over elkaars oprechtheid?

Er is ruimte genoeg voor iedereen om hun talenten door God gegeven te gebruiken. Allemaal werken zij met dat ene object om geloof te inspireren in de woorden van inspiratie. Laat dus iedereen hun spraak en werk rechtzetten zodat het in harmonie kan zijn met degenen die met hetzelfde doel als zijzelf werken.

Het prachtige evangelie, Gods boodschap van verlossende liefde, moet aan de mensen worden gebracht, en dat de liefde moet worden onthuld in de harten van de arbeiders. Het thema van reddende genade is een tegengif voor een harde geest. De liefde van Christus in het hart zal worden uitgedrukt in serieuze werk voor de zaligheid van de zondaars. — *This Day With God*, p.297

Moeten we wachten tot de vervulling van de profetieën van het einde voordat we iets over ze zeggen? Van welke waarde zullen onze woorden dan zijn? Zullen we wachten totdat Gods oordeel op de overtreders valt voordat we hen vertellen hoe ze te vermijden? Waar is ons geloof in het woord van God? Moeten we dingen die voorspeld zijn zien gebeuren voordat we zullen geloven wat Hij heeft verteld? In heldere, duidelijke stralen is licht tot ons gekomen, en laten ons zien dat de grote dag des Heren dichtbij is, "zelfs achter de deur." Laten we lezen en begrijpen voordat het te laat is.

Wij moeten gewijde kanalen zijn, waardoor de hemelse leven naar anderen zal stromen. De Heilige Geest zou de gehele gemeente aansporen en doordringen om harten te zuiveren en tot een hechte eenheid maken. Degenen die begraven zijn met Christus in doopsel moeten stijgen tot de nieuwheid van het leven, en een levende vertegenwoordiging van het leven van Christus geven. Aan ons is een heilige opdracht gegeven. De opdracht is aan ons gegeven: "Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. ²⁰En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" Mattheüs 28: 19, 20, marge. U bent aan het werk gewijd om het evangelie van de zaligheid bekend te maken. De Hemelse perfectie moet uw kracht worden. — *Testimonies for the Church*, vol.9, 20

Zondag, 30 augustus: Filippus, de evangelist

We moet ons werk zuiver en getrouw doen hoewel er niemand in de wereld is om te zeggen, "Het is goed gedaan." Ons leven moet simpelweg zijn waarvoor God het heeft ontwerpen-getrouw zijn in goede woorden, in vriendelijk en doordachte daden,

in de uiting van zachtmoedigheid, reinheid en liefde. Zo vertegenwoordigen wij Christus in de wereld De zwoegende mensen, die zich nu eerst en vooral in het grote werk van het redden van zielen bevinden, zijn degenen die door God geëerd zullen worden. Houd het oog op Christus gericht. —*Evangelism*, p. 630

Jezus had getoond, waaruit gerechtigheid bestaat en had gewezen op God als de bron daarvan. Nu richtte Hij Zich op praktische plichten. Bij het geven van aalmoezen, bij het bidden, bij het vasten, zei Hij, mag niets gedaan worden om de aandacht te trekken of om eigen lof te verkrijgen. Geef in oprechtheid, ter wille van de lijdende armen. Laat in het gebed de ziel in gemeenschap komen met God. Ga bij het vasten niet met gebogen hoofd en met een hart dat vol is van gedachten aan uzelf. Het hart van de Farizeeër is een woeste, onvruchtbare bodem, waarin het zaad van goddelijk leven niet kan groeien. Hij die zich zonder het minste voorbehoud aan God overgeeft, zal Hem op de meest aanvaardbare wijze dienen. Want door gemeenschap met God worden mensen zijn medewerkers om Zijn karakter aan de mensen te tonen. —*De Wens der Eeuwen, hfdst 31: De bergrede*, p. 198.

De ware minister van Christus moet worden omringd door een sfeer van geestelijke licht, omdat hij verbonden is met de wereld van licht, en wandelt met Christus, die het licht van de wereld is. Argumenten kunnen worden bestreden, overredingskracht en smeekbeden kunnen worden veracht, de meest welsprekende beroep, ondersteund door de strengheid van de logica, kunnen buiten beschouwing worden gelaten; maar een levende karakter van gerechtigheid, een dagelijkse vroomheid in de gangen van het leven, een bezorgdheid voor de zondaar waar ook gevonden, de geest der waarheid brandend in het hart, stralend van het gelaat, en ademhaling van de lippen in elk woord, vormen een preek die moeilijk te weerstaan is of opzij te zetten, en waardoor de bolwerken van Satan beven. Predikanten die met God wandelen zijn bekleed met het arsenaal van de hemel, en overwinning zal aanwezig zijn op hun inspanningen.

Degenen die bij het grote en plechtige werk van waarschuwen van de wereld betrokken zijn moeten niet alleen een individuele ervaring hebben in de dingen van God, maar ze moeten liefde voor elkaar kweken, en moeten werken om van één geest te zijn, van één oordeel, om elkaar in de ogen kijken om te zien. De afwezigheid van deze liefde bevalt hartelijk onze ijselijk vijand. Hij is de auteur van afgunst, jaloezie, haat en verdeeldheid; en hij verheugt zich om te zien hoe deze verachtelijke onkruid de liefde verstikt, die tedere plant van hemelse groei.

Het behaagt God niet dat Zijn dienaren elkaar afkeuren, kritiseren en beoordelen. Hij heeft hen een speciale werk gegeven, die ter verdediging van de waarheid. Zij zijn Zijn werklieden; allen moeten hen respecteren, en zij moeten elkaar respecteren. —*Lift Him Up*, p. 225.

Maandag 31 augustus: Wachten aan tafel

Wanneer de genade van Christus is uitgedrukt in de woorden en de werken van de gelovigen, zal licht schijnen aan degenen die in duisternis zijn; want terwijl de lippen over het lof van God spreken, zullen de handen worden uitgestrekt in weldadigheid voor de hulp aan de degenen die vergaan. We lezen dat op de dag van Pinksteren, toen de Heilige Geest neergedaald was over de discipels, dat geen mens zei dat wat hij bezit zijn eigen was. Alles ze bezaten werd ingehouden voor het

bevorderen van de prachtige reformatie. En duizenden werden bekeerd op één dag. Wanneer dezelfde geest de gelovigen vandaag actief maakt en ze aan God terug geven wat van Hem is met dezelfde gulheid, zal een breed en verreikende werk worden bereikt.—*Manuscript 95*, 1907

De armen zijn Gods erfgoed. Christus heeft voor hen Zijn leven gegeven. Hij doet een beroep op degenen die Hij heeft aangewezen om op te treden als Zijn rentmeesters, royaal geven van de middelen die aan hen zijn toevertrouwd voor het verlichten van de armen en ter ondersteuning van Zijn werk hier op aarde. De Heer is rijk aan hulpbronnen. Hij heeft mensen benoemd om op te treden als Zijn penningmeesters in deze wereld. Dat wat Hij aan hen gegeven heeft dienen zij tot Zijn dienst te gebruiken.

In elk gemeente moet er een fonds voor de armen worden vastgesteld. Laat dan elk lid een dankoffer aan God brengen, eenmaal per week of eenmaal per maand, zoals het meest schikt. Deze offer zal onze dank uiten voor de giften van gezondheid, voedsel, en comfortabele kleding. En zoals God ons heeft gezegend met deze comfort zullen wij bijleggen voor de armen, degenen die lijden en de beproefden. Ik zou de aandacht van onze broeders speciaal op dit punt vestigen.

Vergeet niet de armen. Ziet af van sommige van uw luxe, ja, zelfs comfort, en help degenen die alleen de meest schamele voedsel en kleding kunnen verkrijgen. In het doen voor hen doet u voor Jezus in de persoon van Zijn heiligen. Hij identificeert Zich met het lijden van de mensheid. Wacht niet tot al uw fantasierijke wensen vervuld zijn. Vertrouwt op uw gevoelens en geef wanneer u voelt om het te doen en geeft niet wanneer u het gevoel niet hebt. Geef regelmatig, het kan tien, twintig, of vijftig cent per week zijn, zoals u zou willen zien op de hemelse register op de dag van God. —*Welfare Ministry*, p. 272

... De harten van hen die door het werk van de apostelen bekeerd waren werden door de liefde van Christus vertederd en met elkander verbonden. Ondanks vroegere vooroordelen leefden zij nu met elkander in volle harmonie. Satan wist dat hij machteloos zou zijn om de uitbreiding van de evangeliewaarheid te weerstaan, zolang deze eensgezindheid standhield, en hij zocht zijn voordeel te doen met vroegere onhebbelijkheden, in de hoop daardoor elementen van tweedracht binnen de gemeente te brengen.... De discipelen van Jezus hadden een beslissend moment in hun godsdienstig beleven bereikt. Onder het wijs beleid van de apostelen, in samenwerking met de kracht van de Heilige Geest, breidde hun arbeid ter verspreiding van de evangelieboodschap zich snel uit. De gemeente werd steeds groter en deze groei in aantal legde de leiders steeds zwaardere lasten op. Niet een enkele man, noch zelfs een groep van mannen, kon deze last alleen dragen zonder de toekomstige voorspoed van de gemeente schade toe te brengen. De verdeling der verantwoordelijkheid welke gedurende de eerste tijd der gemeente zo getrouw door slechts enkelen was gedragen, bleek nu noodzakelijk. De apostelen moesten nu, om de godsdienstige regeling in de gemeente te vervolmaken, een belangrijke stap nemen door op anderen een deel van de lasten te leggen welke zij tot dusver alleen hadden gedragen. —*The Acts of the Apostles*, hfdst 9: De zeven diakenen, p 87,88

Dinsdag 1 september: Filippus in Samaria

De vervolging die over de gemeente te Jeruzalem kwam, werkte sterk mee tot uitbreiding van het evangeliewerk. De verkondiging van het woord ging daar met succes gepaard, en nu bestond het gevaar dat de discipelen er te lang zouden vertoeven, zonder zich rekenschap te geven van de opdracht van de Heiland om uit te gaan in de gehele wereld. Vergetend dat kracht om het boze te weerstaan het best wordt verkregen door in de aanval te gaan, begonnen ze te denken dat er voor hen geen belangrijker taak bestond dan de gemeente te Jeruzalem te beveiligen tegen de aanvallen van de vijand. In plaats van de nieuwe bekeerlingen op te leiden om het evangelie te brengen aan diegenen die het nog niet hadden gehoord, liepen ze gevaar een weg in te slaan die allen ertoe zou brengen tevreden te zijn met wat was bereikt. Om degenen die Hem vertegenwoordigden wijd en zijd te verspreiden, waar zij voor anderen konden werken, liet God toe, dat vervolging over hen kwam. Vanuit Jeruzalem verdreven, trokken de gelovigen „het land door, het evangelie verkondigende“.

Onder hen aan wie de Heiland de opdracht: „Gaaf dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen“ (Matth.28:19) had gegeven, bevonden zich velen uit bescheiden levenskringen — mannen en vrouwen die geleerd hadden hun Here lief te hebben en die zich hadden voorgenomen Zijn voorbeeld van onzelfzuchtig dienen op te volgen. Aan deze deemoedige zielen, zowel als aan de discipelen die tijdens Zijn aardse bediening met de Heiland waren geweest, was een kostbaar pand toevertrouwd. Zij moesten de wereld de blijde boodschap van de verlossing door Christus brengen. --- *The Acts of the Apostles, hfdst 11: Het evangelie in Samaria*, p. 105

Het onzelfzuchtige werk van christenen in het verleden moet ons tot voorbeeld en bezieling strekken. De leden van Gods gemeente moeten krachtig streven naar goede werken, zich losmaken van wereldse grootheid en wandelen in de voetstappen van Hem die rondging, weldoende. Met harten vervuld van sympathie en medelijden moeten zij de noodlijdenden dienen en de zondaren de kennis van 's Heilands liefde brengen. Zulk een werk vereist moeizame krachtsinspanning, maar geeft rijke beloning. Degenen die met oprechte bedoelingen het werk op zich nemen, zullen zielen voor de Heiland gewonnen zien, want de invloed die de daadwerkelijke uitvoerder van de goddelijke opdrachten vergezelt, is onweerstaanbaar....

Ieder die Christus heeft aangenomen is geroepen om voor het heil van zijn medemens te arbeiden. ...De opdracht om deze uitnodiging door te geven geldt voor de hele gemeente. Ieder die de uitnodiging heeft gehoord, moet de boodschap over berg en dal laten weerklinken, en zeggen: „Kom“.

Het is een noodlottige dwaling te veronderstellen dat het werk tot het redden van zielen alleen van de predikanten afhangt. De ootmoedige, toegewijde gelovige, op wie de Here van de wijngaard een last voor zielen heeft gelegd, moet door degenen op wie de Here grotere verantwoordelijkheden heeft gelegd, worden aangemoedigd. De leiders van de gemeente Gods moeten beseffen dat de opdracht van de Heiland gegeven is aan allen die in Zijn naam geloven. God zal velen in Zijn wijngaard zenden die niet door handoplegging tot het predikambt werden afgezonderd. — *The Acts of the Apostles, hfdst 11: Het evangelie in Samaria*, pp. 109,110

Woensdag 2 september: Bij de Ethiopiër

... Deze Ethiopiër was een man van aanzien en van verreikende invloed. God zag, dat, wanneer hij zich bekeerde, hij anderen het licht dat hijzelf had ontvangen zou

meedelen, en een sterke invloed ten gunste van het evangelie zou uitoefenen. Engelen Gods vergezelden deze zoeker naar licht, en hij werd tot de Heiland getrokken. Door de leiding van de Heilige Geest bracht de Here hem in verbinding met iemand die hem tot het licht kon leiden.

Aan Philippus werd opgedragen naar de Ethiopiër te gaan en hem de profetie die hij las, te verklaren....

Toen opende Philippus hem de ogen voor de grote waarheid van verlossing. Beginnende bij hetzelfde Schriftwoord, "predikte hij hem Jezus."

Het hart van de man werd ontroerd door belangstelling toen de Schriften hem geopend werden, en toen de discipel eindigde, was hij bereid het licht te aanvaarden. Hij liet zijn hoge positie in de wereld niet gelden als een excuus om het evangelie te verwerpen. "En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water, en de kamerling zei: Zie, daar is water; wat is er tegen, dat ik gedoopt wordt?" En Philippus zeide: "Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilhouden en beiden daalden af in het water, zowel Philippus als de kamerling, en hij doopte hem".

Deze Ethiopiër vertegenwoordigt een grote klasse van mensen die de onderwijzing behoeven van zendelingen zoals Philippus — mannen die naar de stem van God willen luisteren en die gaan waarheen Hij hen zendt. Velen zijn er die de Schriften lezen, maar de ware betekenis niet kunnen begrijpen. Over de gehele wereld zien mannen en vrouwen verlangend op naar de hemel. Gebeden, tranen en vragen stijgen op uit zielen die hunkeren naar licht, naar genade, naar de Heilige Geest. Velen staan op de drempel van het Koninkrijk, wachtend om binnengehaald te worden.

Een engel zond Philippus naar iemand die zocht naar licht en die bereid was het evangelie aan te nemen. Ook nu willen engelen de schreden leiden van die arbeiders die de Heilige Geest willen toestaan hun tongen te heiligen en hun harten te louteren en te veredelen. De engel die tot Philippus gezonden was, had zelf het werk voor de Ethiopiër kunnen doen, maar dit is niet de wijze waarop God werkt. Het is zijn opzet dat mensen voor hun medemensen zullen arbeiden. — *The Acts of the Apostles, hfdst 11: Het evangelie in Samaria*, pp. 107-109

De engelen zouden graag inzicht willen hebben in het thema van de verlossing. Dit zal het onderwerp van studie en het lied van de verlostten zijn tot in de eeuwigheid. Is het dan ook nu niet de moeite van overpeinzing en studie waard? De oneindige genade en liefde van Christus en het offer dat ter wille van ons werd gebracht, moeten onze gedachten uiterst ernstig bezighouden. We zouden moeten stilstaan bij het karakter van onze dierbare Verlosser en Middelaar en moeten mediteren over de zending van Hem, Die kwam om Zijn volk van hun zonden te verlossen. Wanneer we zo nadenken over hemelse dingen, wordt ons geloof en onze liefde sterker, en worden onze gebeden meer aanvaardbaar voor God, omdat zij meer en meer met geloof en liefde zijn verweven. Zij zullen verstandig en indringend zijn. Er zal meer sprake zijn van een ononderbroken vertrouwen op Jezus en van een dagelijkse, levende ervaring van Zijn kracht om een ieder, die tot Hem komt, volkomen zalig te maken.

Als wij erover nadenken, hoe volmaakt de Zaligmaker is, ontstaat bij ons de wens om geheel veranderd en vernieuwd te worden naar het beeld van Zijn reinheid. Wij

zullen ernaar hongeren en dorsten om meer te gaan lijken op Hem, Die wij vereren. Hoe meer onze gedachten zich met Christus bezighouden, hoe meer we over Hem zullen spreken en Hem aan de wereld zullen voorhouden. —*Schreden Naar Christus*, p. 42

Donderdag 3 september: Filippus als evangelist, vader, en gastheer

God heeft aan een ieder van ons ons werk gegeven, niet de tijdelijke arbeid als planten, zaaien, en oogsten, maar voor de opbouw van Zijn koninkrijk, om zielen tot de kennis van de waarheid te brengen, en om dit te beschouwen als onze eerste en hoogste plicht. God heeft aanspraak op ons. Hij heeft ons begiftigd met mogelijkheden en ons kansen gegeven, als wij ze willen zien en verbeteren. Deze verplichtingen tot God kan niemand anders dan wij zelf, individueel, opnemen. De wandaden van anderen... zullen geen excuus voor iemand moeten zijn om hun voorbeeld te volgen, omdat Christus is verheven als het enige ware Voorbeeld—volmaakt, puur, foutloos. —*Our High Calling*, p.303

Vaders en moeders moeten hun verantwoordelijkheid begrijpen. De wereld is vol van strikken voor de voeten van de jonge.... Ze kunnen de verborgen gevaren van de angstwekkende einde van het pad dat aan hen een pad van geluk lijkt, niet onderscheiden. Via de toegeeflijkheid van eetlust en passie, worden hun energieën verspild, en miljoenen zijn geruïneerd voor deze wereld en voor de toekomstige wereld. Ouders mogen niet vergeten dat hun kinderen deze verleidingen moeten ondervinden. Zelfs vóór de geboorte van het kind, moet de voorbereiding beginnen dat zal toelaten om met succes de strijd tegen het kwaad te strijden..

Meer dan menselijke wijsheid is nodig voor de ouders bij elke stap, dat zij kunnen begrijpen hoe zij het best hun kinderen kunnen opvoeden voor een nuttig, gelukkig leven hier, en voor hogere godsdienst en grotere vreugde hierna.

Velen die beweren volgelingen van Christus te zijn, verwaarlozen helaas hun huiselijke taken en plichten; ze zien het heilige belang niet van het vertrouwen dat God in hun handen heeft geplaatst, om de karakters van hun kinderen zo te vormen dat ze de morele uithoudingsvermogen kunnen hebben om de vele verleidingen die de voeten van de jeugd verstrikken te weerstaan. —*Child Guidance*, pp. 21,22

Vrijdag 4 september: Voor verdere bestudering

The Acts of the Apostles, pp. 103-111

11. Paulus, achtergrond en roeping

Sabbatmiddag, 5 September

Ten tijde van Paulus' bekering had de Here verklaard dat hij tot een dienaar van de heidenen zou worden uitgezonden „om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door het geloof in Mij.” (Hand.26:18)

De engel die aan Ananias verscheen, had over Paulus gezegd: „Deze is Mij een uitverkoren werktuig om Mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls.” (Hand.9:15) En Paulus zelf had later in zijn christelijke ervaring, terwijl hij in de tempel te Jeruzalem bad, bezoek van een hemelse engel gehad, die

hem beval: „Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen" (Hand.22:21)

Zo had de Here Paulus de opdracht gegeven om het grote zendingsveld der heidenen te betreden. Om hem op dit uitgebreide en moeilijke werk voor te bereiden, had God hem in nauwe verbinding met Zichzelf gebracht en voor zijn in vervoering gebrachte blikken tonelen van hemelse schoonheid en heerlijkheid onthuld. Hem was het ambt ten deel gevallen om „het geheimenis" bekend te maken, dat „eeuwenlang verzwegen" (Rom.16:25) is geweest - „het geheimenis van Zijn wil" (Ef. 1:9), "dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, Zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie, waarvan ik", zo verklaart Paulus, „een dienaar geworden ben Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoud), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden, naar het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd." (Ef. 3: 5-11) —*The Acts of the Apostles*, p. 159

Vooraanstaand onder hen die geroepen waren om het evangelie van Christus te prediken staat de apostel Paulus, voor elke predikant een voorbeeld van loyaliteit, toewijding en onvermoeibare inspanningen. Zijn ervaringen en zijn instructie over de heiligheid van het werk van de predikant, zijn een bron van hulp en inspiratie voor degenen die zich bezighouden met het de bediening van het evangelie.

Vóór zijn bekering was Paulus een bittere vervolger van de volgelingen van Christus. Maar bij de poort van Damascus sprak een stem tot hem, er scheen licht uit de hemel in zijn ziel en in de openbaring van de Gekruisigde die daar tot hem kwam, aanschouwde hij dat wat de loop van zijn leven veranderde. Vanaf dat moment kwam liefde voor de Heer der glorie, die hij zo meedogenloos had vervolgd in de persoon van Zijn heiligen, voor al het andere. Aan hem werd het zendingswerk gegeven om "de geheimenis" bekend te maken de "openbaring van het geheimenis, eeuwenlang verzwegen" [Romeinen 16:25.] "Hij is Mij een uitverkoren werktuig," verklaarde de engel die verscheen aan Ananias, "om Mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls." (Handelingen 9:15)

En gedurende zijn lange diensttijd heeft Paulus nooit gefaald in zijn trouw aan Zijn redder. "Ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb," schreef hij aan de Filippenzen; "maar èèn ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus." (Filippenzen 3:13,14) —*Gospel Workers*, p. 58

Zondag 6 september: Saulus van Tarsus

Onder de Joodse leiders die door het opmerkelijke succes waarmee de verkondiging van het evangelie gepaard ging, in grote opwinding verkeerden, nam Saulus van Tarsus een vooraanstaande plaats in. Van geboorte een Romeins burger,

was hij evenwel door afstamming een Jood, en was hij te Jeruzalem door de meest voortreffelijke rabbi's onderwezen. "Uit het volk Israël, van de stam Benjamin", was Saul „een Hebreëer uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeeër, naar" zijn „ijver een vervolger der gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk." (Fil.3:5,6)

Hij werd door de rabbi's beschouwd als een veelbelovende jongeman, en men koesterde grote verwachtingen van hem als een bekwaam en ijverig voorstander van het oude geloof. Zijn verheffing tot lid van het Sanhedrin verleende hem een invloedrijke positie. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 12, Van vervolger tot discipel*

Heeft de grote apostel van de heidenen een echt offer gebracht toen hij Farizeïsme inruilde voor het evangelie van Christus? We antwoorden Nee! Vastbesloten keerde hij rijkdom, omgang met vrienden en sociale en openbare onderscheidingen en zijn naaste familie van wie hij vurig en eerlijk hield de rug toe. Hij koos om zijn naam en zijn lot te koppelen aan die van mensen die hij had beschouwd als laag en het uitschot, maar omwille van Christus leed hij het verlies van alles.

Zijn arbeid werd meer dan van alle discipelen, zijn striemen onmetelijk. Hij was geslagen met stokken, gestenigd, leed schipbreuk, vaak een doodsgevaar. Hij was in gevaar over land en zee, in de stad en in de woestijn, door rovers en door zijn eigen landgenoten. Hij volbracht zijn opdracht onder voortdurende zwakheden, in pijn, in vermoeidheid, vaak in waken, in koude, in naaktheid.... Toen hij de bloeddorstige Nero te woord moest staan, stond niemand hem bij

Paulus was een levend voorbeeld van wat elke ware Christen zou moeten zijn. Hij leefde voor Gods heerlijkheid.... "Want het leven is mij Christus en het sterven gewin." Filippenzen 1:21 —*Our High Calling*, p. 363

Degenen die Jezus liefhebben en de zielen voor wie Hij gestorven is, zullen de dingen navolgen die voor vrede zorgen. Maar zij moeten ervoor zorgen dat zij in hun inspanningen om onenigheid te voorkomen de waarheid niet opgeven, opdat zij in het afweren van verdeeldheid principes opofferen. Ware broederschap kan nooit worden gehandhaafd door compromissen te sluiten met principes. Als christenen het christelijke model benaderen en rein in geest en daden zijn, zullen zij het gif van de slang voelen. De tegenstand van de kinderen van ongehoorzaamheid is opgewekt door een christendom die geestelijk is..... Die vrede en harmonie die gewaarborgd wordt door wederzijdse concessies om alle meningsverschillen te voorkomen is die naam niet waardig. Op punten van gevoel tussen mens en mens, moeten soms concessies worden gedaan; maar nooit mag een jota van het principe worden opgeofferd om harmonie te krijgen. —*Review and Herald*, 16 januari, 1900

Maandag 7 september: Paulus, de mens

Nogmaals schrijft Paulus als volgt: "Dit is een getrouw woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem. Maar hiertoe is mij ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwenten eeuwigen leven. De Koning der eeuwen, de onvergangelijke, de onzienlijke, de enige God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid!" (1 Timotheus 1:15-17) —*Selected Messages*, Book 1, p.297

Maar heeft Paul zijn kostbare tijd besteed aan de gebeurtenissen die verband hielden met zijn pijnlijke mishandelingen? Nee, hij bracht de aandacht van zichzelf naar Jezus. Hij leefde niet voor zijn eigen geluk, maar toch was hij gelukkig. "Overstelt van die blijdschap bij al onze druk." 2 Korintheërs 7:4. En in de laatste dagen van zijn leven, met een marteldood vol in zicht, roept hij tevreden, "Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden." 2 Timoteüs 4:7.

En met zijn ogen gericht op de onsterfelijke toekomst, die het grote inspirerende motief van zijn hele carrière was, voegt hij eraan toe, met alle zekerheid van het geloof, "voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven"- en dan vergeet deze man die voor anderen heeft geleefd, zichzelf - doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad." Wat een nobel man van geloof!

Paulus was een levend voorbeeld van wat elke ware christen zou moeten zijn. Hij leefde voor Gods heerlijkheid.... "Want het leven is mij Christus." Filippenzen 1:21 — *Our High Calling*, p. 363

Hoewel de grootste onder de menselijke leraars, aanvaardde Paulus zowel de nederigste als de hoogste plichten. Hij erkende de noodzakelijkheid om zowel met de hand als met het hoofd te arbeiden en voorzag in zijn onderhoud door een ambacht. Hij oefende zijn beroep van tentenmaker uit, terwijl hij dagelijks in de grote centra der beschaving het Evangelie verkondigde. "Deze handen", zei hij, toen hij afscheid nam van de ouderlingen van Efeze, "hebben voorzien in mijn behoeften en in die van hen die bij mij waren". Hand. 20:34.

Hoewel in het bezit van verheven verstandelijke begaafdheden, openbaarde het leven van Paulus de kracht van een nog zeldzamer wijsheid. Beginselen van het grootste belang, beginselen waartegenover de grootste geleerden van zijn tijd onwetend stonden, worden in zijn onderwijzingen uiteengezet en treden aan de dag in zijn leven. Hij bezat de grootste van alle wijsheid, die een vlug begrip en sympathie des harten doet ontstaan, die de mens in aanraking brengt met mensen en hen in staat stelt hun betere natuur op te wekken en hen inspireert tot een hoger leven. — *Karaktervorming, hfdst 7 – Uit het leven van grote mannen.*

Dinsdag 8 september: Van Saulus naar Paulus

De rabbi's waren trots op hun voortreffelijkheid en voelden zich verheven, niet alleen boven andere volken, maar ook boven de grote massa van hun eigen natie. Terwijl zij hun Romeinse verdrukkers haatten met een vurige haat, koesterden zij de gedachte om door de kracht der wapenen hun onafhankelijkheid te herwinnen en zich vooraan te plaatsen in de volkerenrij. Zij haatten en doodden de volgelingen van Jezus, Wiens boodschap van vrede zo lijnrecht tegenover hun eierzuchtige plannen stond. Aan deze vervolging nam Paulus deel op de meest verbitterde en meedogenloze wijze.

Op de militaire scholen van Egypte werd Mozes onderwezen in de wet van geweld, en dat onderricht was zo diep ingeprent in zijn karakter, dat het veertig jaar vereiste in een rustige omgeving en gemeenschap met God en de natuur om hem door de wet der liefde geschikt te maken voor het leiderschap van Israël. Dezelfde les moest Paulus leren.

Bij de poort van Damascus bracht het visioen van de Gekruisigde een volkomen verandering in zijn leven teweeg. De vervolger werd een discipel, de leraar een leerling. De dagen der duisternis, doorgebracht in Damascus in alle eenzaamheid, waren voor zijn ervaring als jaren. De Oudtestamentische Schriften, gegrift in zijn geheugen, waren het onderwerp van zijn studie en Christus was zijn Leraar. Ook voor hem werden de eenzame plaatsen in de natuur een school. Hij ging naar de woestijn van Arabië om daar de Schriften te bestuderen en van God te leren. Hij bevrijdde zijn ziel van de vooroordelen en inzettingen die aan zijn leven vorm hadden gegeven en ontving onderricht van de Bron der waarheid.

Zijn latere leven werd geïnspireerd door het beginsel van zelfopoffering, de dienst der liefde. "Ik ben een schuldenaar," zei hij, "van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden". "De liefde van Christus dringt ons". Rom. 1:14; 2 Cor. 5:14. — *Karaktervorming, hfdst 7 – Uit het leven van grote mannen.*

De openbaring van Gods liefde voor de mens concentreert zich in het kruis. De volle betekenis hiervan kan geen tong tot uiting brengen, pennen kunnen het niet beschrijven, het verstand van de mens kan het niet vatten. Kijkend op het kruis van Golgotha kan men slechts zeggen: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe." (Johannes 3:16)

Christus, gekruisigd voor onze zonden, Christus uit de dood verreezen, Christus opgevaren ten hemel, is de wetenschap der verlossing die wij moeten leren en onderwijzen. — *De Weg tot Gezondheid*, p. 232

Iedere bekeerde ziel heeft een werk te doen. Wij zullen genade moeten ontvangen om ongedwongen genade te geven. We moeten het licht laten schijnen van de schitterende en morgen ster, om licht te weergeven in werken van zelfverloochening en zelfopoffering, naar het voorbeeld dat Christus ons heeft gegeven in Zijn eigen leven en karakter. Wij moeten uit de wortel de substantie trekken dat ons geschikt maakt om veel vruchten af te werpen. Iedere ziel die de goddelijke uitnodiging heeft gehoord moet het bericht van als een echo van heuvel tit vallei laten klinken door aan degenen met wie hij in contact komt te zeggen, "Kom."....

De liefde van Jezus in het hart zal altijd worden onthuld in tedere mededogen voor de zielen van degenen voor wie Christus zo een dierbaar prijs heeft betaald. "Laten we niet in woord, noch met de tong liefhebben; maar in daad en in waarheid.... Er is geen dergelijk ding als een Christen zonder liefde....

Elke ware gelovige vangt de stralen uit de Morgenster en stuurt het licht aan degenen die in het donker zitten. Niet alleen schijnen ze te midden van de duisternis van hun eigen buurt, maar als een gemeente schijnen zij aan regios daarbuiten. De Heer verwacht dat ieder mens zijn plicht doet. Iedereen die bij de gemeente aansluit moet èen zijn met Christus om de stralen van de Morgen Ster te verspreiden, en als licht van de wereld worden, zullen Christus en Zijn volk als copartners in het grote werk van het redden van de wereld zijn. — *This Day With God*, p. 327

Woensdag 9 september: Paulus in het zendingsveld

Paulus vertelde de Thessalonicenzen van zijn voormalige ijver voor de ceremoniële wet, en van zijn wonderbare ervaring op de weg naar Damascus. Vóór zijn bekering

had hij zijn vertrouwen gesteld in een overgeërfde vroomheid, in een valse hoop. Zijn geloof was niet in Christus verankerd; in plaats daarvan had hij zich op vormen en ceremoniën verlaten. Zijn ijver voor de wet stond los van het geloof in Christus en was vruchteloos. Terwijl hij er zich op beroemde dat hij in de vervulling van de werken der wet onberispelijk was, had hij Hem afgewezen die aan de wet zijn waarde had verleend.

Maar bij zijn bekering was alles veranderd. Jezus van Nazareth, die hij had vervolgd in de persoon van Zijn heiligen, verscheen hem als de beloofde Messias. De vervolger zag in Hem de Zoon van God, degene die ter vervulling van de profetieën naar de aarde was gekomen, en die in Zijn leven aan alle hoedanigheden van de Heilige Schriften had voldaan.

Toen Paulus met heilige stoutmoedigheid het evangelie in de synagoge te Thessalonica verkondigde, werd een stroom van licht geworpen op de ware betekenis van de met de tempeldienst verbonden gebruiken en ceremoniën. Hij leidde de aandacht van zijn toehoorders van de aardse bediening en de dienst van Christus in het hemelse heiligdom naar de tijd wanneer Christus, na beëindiging van Zijn middelaarswerk, in kracht en grote heerlijkheid zou wederkomen, en Zijn koninkrijk op aarde zou vestigen. Paulus geloofde in de tweede komst van Christus. De waarheden betreffende deze gebeurtenis verkondigde hij zo helder en krachtig, dat de geest van vele toehoorders een indruk ontvingen die nooit meer werd uitgewist.). — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 22 – Tessalonica*

De apostel Paulus voelde een grote verantwoordelijkheid voor hen die door zijn arbeid bekeerd waren. Vóór alle dingen verlangde hij dat zij getrouw waren, "mij ten roem tegen de dag van Christus", zei hij, „dat ik niet vruchteloos (mijn wedloop) gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb.” (Filip.2:16) Hij vreesde voor het resultaat van zijn arbeid. Hij was van mening dat zelfs zijn eigen verlossing in gevaar kwam, wanneer hij in de vervulling van zijn plicht te kort zou schieten, en de gemeente zou falen in haar samenwerking met hem tot het redden van zielen. Hij wist dat prediken alleen niet voldoende zou zijn om de gelovigen zover te brengen om woorden des levens te spreken. Hij wist dat regel op regel, gebod op gebod, hier een weinig en daar een weinig moest worden onderwezen om voortgang te kunnen maken in het werk van Christus.

Het is een algemene stelregel dat, wanneer iemand weigert de hem door God gegeven krachten te benutten, deze krachten afnemen en verloren gaan. Waarheid die niet wordt beleefd, niet wordt medegedeeld, verliest haar levengevende kracht en heilzame hoedanigheid. Vandaar de vrees van de apostel dat hij zou falen om een ieder tot de volmaaktheid in Christus te brengen.

Paulus' hoop op de hemel verbleekte wanneer hij enig tekort van zijn kant overdacht, dat tot gevolg kon hebben dat de gemeente menselijke eigenschappen zou openbaren in plaats van goddelijke. Zijn kennis, zijn welsprekendheid, zijn wonderen, zijn blik op de eeuwige dingen toen hij tot in de derde hemel werd opgetrokken, — alles zou nutteloos zijn geweest wanneer zij voor wie hij had gearbeid, de genade van God misten. Zowel mondeling als schriftelijk smeekte hij degenen die Christus hadden aangenomen, een levenswijze te volgen die hen in staat zou stellen "onberispelijk en onbesmet te zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht... als lichtende sterren in de wereld,

het woord des levens vasthoudende." (Filip. 2:15,16). —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 20 – Roemen in het Kruis*

Donderdag 10 september: Multiculturele zending

In bijna elke gemeente waren er enkele leden die joods door geboorte waren. Tot deze bekeerlingen kregen de joodse leraren snel toegang, en via hen kregen ze toegang tot de gemeente. Het was onmogelijk door argumenten van de schriften, de doctrines onderwezen door Paulus te weerspreken; daarom namen ze hun toevlucht tot de meest gewetenloze maatregelen om zijn invloed tegen te werken en zijn gezag te verzwakken. Zij verklaarden dat hij geen discipel van Jezus was, en geen opdracht van Hem kreeg; en dat hij leringen leerde die regelrecht tegengesteld aan die van Petrus, Jacobus, en de andere apostelen waren. Zo hadden de gezanten van het jodendom succes geboekt in het vervreemden van veel van de christelijke bekeerlingen van hun leraar in het evangelie. Dit punt opgedaan, hadden ze hen overgehaald terug te keren naar de naleving van de ceremoniële wet als noodzakelijk voor zaligheid. Geloof in Christus, en gehoorzaamheid aan de wet van tien geboden, werden beschouwd als van minder belang. Scheiding, ketterij en sensualisme wonnen snel terrein onder de gelovigen in Galatië.

De ziel van Paulus was geroerd toen hij de kwaden zag die snel deze gemeente dreigden te vernietigen. Hij schreef onmiddellijk aan de Galaten, stelde hun valse theorieën bloot, en met grote ernst berispte hij degenen die zich van het geloof afkeerden.

Overgelaten aan zichzelf, zullen zelfs de beste mensen, ernstige blunders maken. Hoe meer verantwoordelijkheden op de menselijke agent wordt geplaatst, des te hoger zijn positie om te dwingen en te heersen, hoe meer ellende zal hij zeker veroorzaken in het verdraaien van gedachten en harten als hij niet zorgvuldig de weg van de Heer volgt. In Antiochië heeft Petrus gefaald in de principes van integriteit. Paulus moest zijn ondermijnde invloed openlijk weerstaan. Dit is geschreven zodat anderen baat er bij kunnen hebben en dat de les een plechtige waarschuwing aan de mensen in hoge plaatsen kan zijn, dat zij niet falen in integriteit, maar dicht bij het principe blijven.

Na alle falen van Petrus, na zijn val en herstel, zijn lange staat van dienst, zijn intieme kennismaking met Christus, zijn kennis van de pure, eenvoudige praktijk van principe van Christus; na alle instructies die hij had ontvangen, alle gaven en kennis en grote invloed in prediken en het Woord onderwijzen, is het niet vreemd dat hij de principes van het evangelie opzij uit angst voor de mens, of om achting te krijgen? Is het niet vreemd dat hij moest wankelen en dubbelhartig in zijn opstelling worden? Moge God aan ieder mens een gevoel van zijn eigen persoonlijke hulpeloosheid geven om zijn eigen vaarttuig recht en veilig de haven binnen te varen. De genade van Christus is elke dag nodig. Zijn weergaloze genade alleen kan onze voeten voor struikelen behoeden.—*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1108.*

Vrijdag 11 september: Voor verdere bestudering

The Acts of the Apostles, p. 196.

12. Paulus: Zending en boodschap

Sabbatmiddag 12 september

Christus houdt ons de hoogste perfectie van het christelijke karakter voor, die wij als doel moeten stellen gedurende ons hele leven. Over deze perfectie schrijft Paulus: "Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag... naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus" (Filippenzen 3:12-15)

Hoe kunnen we deze perfectie bij onze Heer en Heiland Jezus Christus, onze Grote Leraar bereiken? Kunnen we aan de voorwaarden voldoen om zulk ene hoge standaard te bereiken? We kunnen dat, anders zou Christus ons niet oproepen dat te doen. Hij is onze gerechtigheid. In Zijn menselijkheid is Hij ons voorgegaan en heeft Hij het voor ons die perfectie van karakter bewerkt. We moeten geloof in Hem hebben, dat werkt door liefde en de ziel reinigt. Perfectie van karakter is gebaseerd op dat wat Christus voor ons is. Als we ons voortdurend afhankelijk stellen van de verdiensten van onze Heiland, en wandelen in Zijn voetstappen, zullen de als Hij zijn, puur en zonder vlek of rimpel.

Onze Heiland vraagt geen onmogelijkheden van de mens. Hij verwacht niets van Zijn discipelen dat Hij niet gewillig is hen te geven in genade en kracht zodat zij het kunnen volbrengen. Hij zou hen niet oproepen om volmaakt te zijn als Hij het niet in Zijn macht had elke volmaakte genade te schenken aan hen die Hij zo een hoog en edel voorrecht wil schenken. Hij heeft ons verzekerd dat Hij meer gewillig is om de Heilige Geest te geven aan hen die Hem daarom vragen dan ouders goede gaven geven aan hun kinderen. — *That I May Know Him*, p. 130.

Paulus heeft veel dingen gedaan. Hij was een wijs leraar. Zijn vele brieven zitten vol instructieve lessen die de correcte principes uiteenzetten. Hij werkte met zijn handen, want hij was een tentenmaker en op die manier verdiende hij zijn dagelijks brood... Hij heeft zware lasten gedragen voor de gemeenten. Hij streefde ernaar in alle oprechtheid naar hen op hun fouten te duiden opdat zij die zouden corrigeren en niet misleid zouden worden en afvallen van God. Hij zocht er altijd naar om hen te helpen in hun moeilijkheden en toch verklaart hij: "Een ding doe ik ...". Hij had veel verantwoordelijkheden in zijn leven en toch hield hij zichzelf "een ding" voortdurend voor. Het constante gevoel van de tegenwoordigheid van God drong hem om zijn ogen altijd op Jezus te houden, de Leidsman en Voleinder van zijn geloof.

Het grote doel dat Paulus drong om voorwaarts te gaan ondanks strijd en moeite zou elke christenwerker ertoe moeten brengen zichzelf volledig in Gods dienst te wijden. Wereldse aantrekkelijkheden zullen gepresenteerd worden om zijn aandacht van de heiland af te leiden, maar hij gaat voort naar het doel, getuigend voor de wereld, aan engelen en aan mensen dat de hoop op het zien van het gezicht van God in waarde al de inspanningen en opofferingen te boven gaat teneinde te ontvangen wat deze hoop van hem vraagt. — *Conflict and Courage*, p. 353.

Zondag 13 september: Grieken en joden

We zouden er goed aan doen het eerste en tweede hoofdstuk van 1 Corinthiërs nauwkeurig te bestuderen. "Wij prediken een gekruisigde Christus," verklaarde de apostel, "voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, (prediken wij) Christus, de kracht Gods

en de wijsheid Gods. Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen..." (1 Cor. 1:3-25).

In de volgende woorden brengt de apostel de bron van ware wijsheid voor de gelovige naar voren: "Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods.." (1 Cor. 2:10,11).

Deze woorden betekenen zoveel meer voor een ziel die probeert de wedren die voor hem is gesteld in het evangelie te lopen...

In onze persoonlijke ervaring moeten we van God geleerd zijn. Wanneer we Hem zoeken met een oprecht hart, zullen we de gebreken in ons karakter aan Hem belijden en Hij heeft beloofd iedereen te ontvangen die in nederige afhankelijkheid tot Hem komt. Degene die zich onderwerpt aan de aanspraken van God zal de voortdurende aanwezigheid van Christus ervaren en deze kameraadschap zal voor hem zeer kostbaar zijn. Beslag leggend op goddelijke wijsheid zal hij ontkomen aan het verderf dat in de wereld heerst door de begeerte. Dag aan dag zal hij meer leren hoe hij zijn gebreken bij de Ene te brengen die heeft beloofd een gereedstaande hulp te zijn in elke moment van nood. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 482, 483.

Veel belijdende Christenen bouwen op het fundament met hout, hooi en stro (1 Cor. 3: 12), dat door het vuur van de jongste dag zal worden verteerd. Ze zijn bezig met een werk dat uitput, werk dat gouden uren in beslag neemt; maar het is werk dat niet nodig is. Hun tijd wordt in beslag genomen en hun energie uitgeput, door dingen die noch in dit leven, noch in het toekomstige, onsterfelijke leven, kostbare vruchten opleveren. Wat een verschil, als geestelijk werk ons denken in beslag neemt, wanneer onze talenten in dienst van Jezus worden gebruikt! Het licht dat Hij ons heeft gegeven zal dan in een rechtstreekse, dichte stralenbundel naar anderen schijnen. Alles wat we voor Jezus doen helpt ons, meer van dit leven te genieten.

O, dat iedereen zoals ik de vreugde zou kunnen zien van hen die naar hun beste kunnen, nederig en zachtmoedig, hebben gewerkt om zielen te helpen tot Jezus te komen! O, wat een vreugde zal er voor die werkers worden bereid, wanneer de zielen die door hun toedoen zijn gered hun dankbaarheid in de hemelse hoven tot uitdrukking brengen! — *Christus weerspiegelen, 10 augustus*

Aan de nieuwsgierige mensen die om Jezus heen drongen was geen vitale kracht meegegeven. Maar de lijdende vrouw die Hem in geloof aanraakte, ontving genezing. Zo verschilt in geestelijke zaken een toevallig contact van een aanraking in geloof. Enkel in Christus geloven als de Zaligmaker der wereld kan nooit genezing brengen aan de ziel. Het geloof dat tot het eeuwige leven leidt, is niet slechts een puur instemmen met de waarheid van het evangelie. Waar geloof is dat wat Christus aanvaardt als een persoonlijke Zaligmaker....

Velen houden het geloof voor een opinie. Reddend geloof is een overeenkomst, waarbij degenen die Christus aannemen een verbondsrelatie met God aangaan. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vrijmoedig vertrouwen, waarbij door de genade van Christus, de ziel een overwinnende macht wordt.— *De weg tot gezondheid, hfdst 4 – De aanraking van het geloof*

Maandag 14 september: Soldaten en atleten

Hier worden de goede resultaten van zelfbeheersing en gematigde gewoontes benadrukt. De verschillende spelen die onder de oude Grieken zijn ingesteld ter ere van hun goden, worden ons door de apostel Paulus voorgehouden als beeld van de geestelijke oorlogvoering en de beloning die daarop volgt. Zij die aan deze spelen deelnamen werden onder de strengste discipline getraind. Ieder genot dat kon leiden tot het afnemen van de lichaamskracht was verboden. Luxueus voedsel en wijn waren niet toegestaan, om de lichaamskracht, de dapperheid en de stevigheid te bevorderen.

Het winnen van de prijs waarnaar zij streefden – een krans van vergankelijke bloemen, ontvangen onder het applaus van de menigte – werd als de hoogste eer beschouwd. Als men zoveel kon verdragen, zoveel zelfopoffering kon opbrengen, in de hoop op het winnen van zo'n waardeloze prijs – die dan ook nog door slechts één kon worden verworven – hoeveel groter zou dan de opoffering moeten zijn, hoeveel gewilliger de zelfverloochening, wanneer het gaat om een onvergankelijke kroon en om eeuwig leven! — *Adviezen over dieet en voeding, hfdst 1, nr. 32*

De Heer Jezus wil dat de door Hem gekochte bezit zich losmaakt van alles dat hen zou bloot kunne stellen aan verleiding. We zijn van de Heer door de schepping; we zijn van Hem door de verlossing. Al onze zintuigen moeten scherp in de gaten gehouden worden dat we onszelf in een rechte relatie tot God zouden stellen.

Het gezelschap dat we kiezen zal ons helpen of ons hinderen. We moeten niet het risico lopen door naar plaatsen te gaan waar boze engelen ons omringen met hun verleidingen en hun vallen. Satan plaatst aanlokkelijke verleidingen voor onze ziel. Hij verschijnt als een engel des lichts en omkleedt zijn verleidingen met een voorkomen van goedheid. Ons eerste werk is om onszelf los te maken van alles dat op welke manier dan ook het doel heeft om onze ziel te besmetten. — *In Heavenly Places*, p. 170

Als wij in onze beproevingen standhouden en de overwinning behalen over de verzoeken van Satan, zal ons geloof beproeft tevoorschijn komen, wat kostbaarder is dan goud en we zullen beter in staat zijn de volgende beproeving te doorstaan. Maar als wij bezwijken, en toegeven aan de verzoeken van Satan, zullen wij zwakker worden en geen loon voor de beproeving ontvangen, en niet zo goed voorbereid zijn voor de volgende. Op die wijze zullen wij zwakker en zwakker worden, totdat wij in de strik des duivels gevangen zijn tot het doen van zijn wil. Wij moeten de gehele wapenrusting Gods aanhebben en ieder ogenblik klaar staan voor een strijd met de machtender duisternis. Wanneer verzoeken en beproevingen met geweld op ons aandringen, laat ons dan tot God gaan, en met Hem worstelen in gebed. Hij zal ons niet ledig wegzenden, maar ons genade en kracht geven om te overwinnen, en de macht van de vijand te breken. O, dat allen deze dingen in het ware licht mochten zien, en verdrukkingen wilden verdragen, als een goed krijgsknecht van Jezus Christus! Dan zou Israel voorwaarts gaan, krachtig in God, en in de sterkte Zijner macht. — *Eerste geschriften, p. 44*

Dinsdag 15 september: Paulus en de wet

Omdat de wet van God volmaakt is, en daarom onveranderlijk, is het onmogelijk voor zondige mensen om uit zichzelf aan de hoogte van haar eisen te voldoen. Daarom kwam Jezus als onze Verlosser. Het was Zijn taak om, door de mensen deelgenoten te maken van de goddelijke natuur, hen in harmonie te brengen met de beginselen van de wet des hemels. Wanneer wij onze zonden afleggen, en Christus aannemen als onze Heiland, wordt de wet verheerlijkt. De apostel Paulus vraagt: „Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.” Rom. 3:31. De belofte van het nieuwe verbond luidt: „Ik zal Mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven.” Hebr. 10:16. Terwijl het systeem bestaande uit typen, die wees op Christus als het Lam van God dat de zonden der wereld zou wegnemen, bij Zijn dood zou ophouden te bestaan, zijn de beginselen der gerechtigheid, zoals die vervat zijn in de decaloog even onveranderlijk als de eeuwige troon. Niet één gebod is vervallen, geen jota noch tittel is veranderd. Deze beginselen werden aan de mens in het Paradijs bekend gemaakt als de grote levenswet, en zij zullen blijven bestaan tot in het herstelde Paradijs. Wan eer Eden weer op aarde zal bloeien, zal Gods wet der liefde gehoorzaamd worden door allen onder de zon. —*Gedachten van de Berg der zaligsprekingen, p. 49,50*

Toen de wet werd uitgesproken, stond de Heer, de Schepper van hemel en aarde, aan de zijde van Zijn Zoon, omhuld door het vuur en de rook op de berg. Het was niet hier dat de wet voor het eerst gegeven werd, maar het werd afgekondigd, opdat de kinderen van Israel, wiens ideeën verward waren door de omgang met afgodendienaars in Egypte, herinnerd mochten worden aan de aanspraken ervan en konden begrijpen wat de ware aanbidding van Jehovah inhield.

Adam en Eva, hadden bij hun schepping een kennis van de wet van God. Het was gedrukt in hun harten en zij begrepen de aanspraken die de wet op hen had.

De wet van God bestond voordat de mens geschapen was. Het was aangepast aan de situatie van heilige wezens, zelfs de engelen moesten eraan gehoorzamen. Tenslotte zijn de principes van gerechtigheid onveranderlijk. Niets was van de wet afgehaald, niet een van haar heilige voorschriften kon verbeterd worden. En zoals het bestond vanaf het begin, zo zal het voortbestaan door alle oneindige eeuwen van de eeuwigheid. De Psalmist zegt: “Aangaande uw getuigenissen, van oudsher weet ik, dat Gij ze voor eeuwig hebt vastgesteld (Ps 119:152). —*Ellen G. White Comments, on The SDA Bible Commentary vol. 1, pp. 1103, 1104*

Zij die Jezus echt willen volgen moeten Hem in hun hart hebben en hem daarin de troon van de eerste plaats geven. Zij moeten Zijn gedachten en karakter in hun huiselijk leven vertegenwoordigen en beleefdheid en vriendelijkheid tonen aan hen met wie ze in contact komen. —*Messages to Young People, p. 331.*

Woensdag 16 september: Het kruis en de opstanding

Toen Paulus deze dingen in zijn hart overwoog, verstond hij steeds duidelijker de betekenis van zijn roeping, te zijn „een apostel van Jezus Christus door de wil van God.” (1 Cor.1:1) Zijn roeping was geschied, “niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God de Vader.” (Gal.1:1). De grootheid van het werk dat hem te wachten stond, leidde hem tot grondige bestudering van de Heilige Schriften, opdat hij het evangelie zou verkondigen “niet met wijsheid van woorden,

om niet het kruis van Christus tot een holle klank te maken", „maar met betoon van geest en kracht", opdat het geloof van allen die het hoorden, „niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God". 1 Cor.1:17; 2:4, 5

Toen Paulus de Schriften doorzocht, leerde hij dat te allen tijde „niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken" zijn uitgeroepen.

„Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wél iets is, zijn kracht te ontnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God." (1 Cor.1:26-29) En zo, de wijsheid der wereld ziende in het licht van het kruis, besloot Paulus „niets te weten ... dan Jezus Christus en die gekruisigd." (1 Cor.2:2) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 13 – Dagen van voorbereiding.*

Met overtuigende kracht zette de apostel de grote waarheid van de opstanding uiteen. „Indien er geen opstanding der doden is", betoogde hij, „dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn, want dan hebben wij tegen God in getuigd, dat Hij de Christus opgewekt heeft, die Hij toch niet heeft opgewekt, indien er geen doden opgewekt worden. Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn."

De apostel richtte de geest van de Korintische broeders op de zegeningen van de opstandingsmorgen, wanneer alle slapende heiligen zullen worden opgewekt om voortaan voor eeuwig met hun Here te leven. „Zie", verklaarde de apostel, „ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden

Een glorierijke overwinning staat de getrouwen te wachten. Zich bewust van de mogelijkheden die binnen het bereik lagen van de Korintische gelovigen, trachtte de apostel hun datgene voor te stellen, wat hen zou opheffen uit zelfzucht en materialisme en wat het leven rijker zou maken door de hoop op de onsterfelijkheid. Ernstig vermaande hij hen om hun hoge roeping in Christus getrouw te zijn. „Mijn geliefde broeders", smeekte hij, „weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Here". — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 30 – Geroepen tot een hoger niveau*

Donderdag 17 september: Met elkaar opschieten

Gedurende zijn gehele predikambt had Paulus tot God opgezien voor directe leiding. Terzelfder tijd was hij erop bedacht geweest te handelen in overeenstemming met de besluiten van de algemene vergadering te Jeruzalem; met als gevolg dat de gemeenten „werden bevestigd in het geloof en dagelijks in zielental toenamen." (Hand. 16:5) En nu vond hij, niettegenstaande dat hij van sommigen het gemis aan medeleven ondervond, troost in het bewustzijn dat hij zijn plicht had

gedaan door in zijn bekeerlingen een geest van trouw, edelmoedigheid en broederlijke liefde aan te moedigen, zoals bij deze gelegenheid openbaar werd in de overvloedige bijdragen die hij aan de Joodse oudsten kon afdragen. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 38 – Paulus gevangen genomen*

Eerst toen Paulus hun ontnomen was, beseften de gelovigen hoe zwaar de lasten waren die hij om hunnentwil had gedragen. Tot nu toe hadden zij zich meestal verontschuldigd verantwoordelijkheden en lasten op zich te nemen, omdat zij zijn wijsheid, tact en onbedwingbare energie niet bezaten; maar nu, in hun onervarenheid, doordat zij hadden nagelaten de door hen geschuwde lessen te leren, prezen zij zijn waarschuwingen, raadgevingen en onderrichtingen, terwijl zij zijn persoonlijk werk niet op prijs hadden gesteld. En toen zij vernamen van zijn moed en geloof gedurende zijn lange gevangenschap, werden zij tot grotere trouw en ijver in de zaak van Christus aangespoord. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 43 – In Rome*

Paulus tracht ons duidelijk te maken dat liefde zowel de grondslag is van alle aanvaardbare dienst aan God, als de ware kroon van alle christelijke gaven. Alleen in zielen waar liefde heerst kan de vrede Gods vertoeven.

“Doe dan aan, als door God uitverkoren heiligen, en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid. En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar. Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten. En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God de Vader dankende door Hem.” (Kol.3:12-17). — *Het geheiligd leven, hfdst 10F – De wil van God*

Vrijdag 18 september: Voor verdere bestudering

The Acts of the Apostles, pp. 123–130.

13. Moet de hele wereld het horen?

Sabbatmiddag 19 september

De aarde was donker, doordat men God miskende. Om de donkere schaduwen te verdrijven en de wereld tot God terug te brengen, moest Satans misleidende macht worden verbroken. Dit kon niet door geweld gebeuren. Het uitoefenen van geweld is in strijd met de beginselen van Gods regering. Hij wil alleen in liefde worden gediend; en liefde kan niet worden gedwongen; ze kan niet worden gewonnen door geweld of macht. Liefde wordt alleen door liefde opgewekt. God kennen is Hem liefhebben; Zijn karakter moet geopenbaard worden als tegengesteld aan het karakter van Satan. Dit werk kon slechts door één Wezen in het ganse heelal worden verricht. Alleen Hij Die de hoogte en diepte van de liefde Gods kent, kon deze bekendmaken. Over de donkere nacht van de wereld moest de Zon der Gerechtigheid opgaan met "genezing onder haar vleugelen". (Mal.4:2) — *Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 1 – God met ons.*

Voor Hem die in de hemelen regeert zijn zowel de geheimenissen van het verleden als die van de toekomst blootgelegd en God ziet verder dan het onheil en de duisternis en de vernietiging die de zonde teweeg heeft gebracht naar de uitwerking van Zijn doel van liefde en zegen. Hoewel wolken en duisternis rondom hem zijn, zijn gerechtigheid en oordeel het fundament van Zijn troon.... Door het plan van verlossing moet zelfs een groter doel tot stand gebracht worden dan de verlossing van de mens en het herstel van de aarde. Door de openbaring van het karakter van God in Christus zou de goedheid van het godsbestuur geopenbaard worden aan het universum, de aanklacht van Satan weersproken, de natuur en het resultaat van de zonde duidelijk worden en de eeuwigdurendheid van de wel volledig gedemonstreerd worden.

Dan zal de uitroeiing van de zonde Gods liefde en Zijn eer bevestigen voor een universum van wezens die zich erin verlustigen Zijn wil te doen en in wiens harten Zijn wet heerst. —That I May Know Him, p. 366

Zondag 20 september: Geen andere naam onder de hemel

De gasten op het bruiloftsfeest werden door de koning geïnspecteerd. Alleen zij werden aanvaard die aan de eisen hadden voldaan en het bruiloftskleed droegen. Dit is ook bij geval met het evangeliefeest. Allen moeten de onderzoekende blik van de grote Koning doorstaan en alleen zij die het kleed van Christus' gerechtigheid dragen, worden aangenomen.

Gerechtigheid is goed doen. Allen zullen door hun daden worden geoordeeld. Ons karakter wordt geopenbaard door wat wij doen. Onze werken tonen of ons geloof echt is. —*Lessen uit het leven van alledag, hfdst 24 – Zonder bruiloftskleed*

Heden zijn er duizenden mensen die dezelfde waarheid moeten leren die Nicodemus leerde door de verhoogde slang. Zij vertrouwen op hun gehoorzaamheid aan de wet van God om Zijn gunst te verwerven. Wanneer hun gezegd wordt, op Jezus te zien en te geloven dat Hij hen redt door Zijn genade alleen, roepen ze uit: "Hoe kan dit geschieden?" (Joh.3:9)

Evenals Nicodemus moeten we gewillig zijn het leven binnen te gaan op dezelfde wijze als de voornaamste zondaars. "Want er is ook onder de hemel geen andere naam de mensen gegeven waardoor wij moeten behouden worden" (Hand.4:12) dan Christus. Door het geloof ontvangen we de genade van God; maar het geloof is niet onze Heiland. Het verdient niets. Het is de hand waardoor wij Christus vastgrijpen en ons Zijn verdiensten, het geneesmiddel voor de zonde, toeëigenen. En we kunnen zelfs geen berouw hebben zonder de hulp van de Geest van God. De Schrift zegt van Christus "Dezen heeft God door Zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering, en vergeving van zonden te schenken". (Hand.5:31) Berouw komt evenzeer van Christus als vergeving. —*Jezus, de Wens der Eeuwen, hfdst 17 – Nicodemus*

Wilt u een volgeling van Christus worden, maar weet u niet hoe u moet beginnen? Bent u in de duisternis en weet u niet hoe u het licht moet vinden? Volg het licht dat u hebt. Stel uw hart erop om datgene te gehoorzamen wat u weet van het Woord van God. Zijn kracht, Zijn leven woont in Zijn Woord. Wanneer u het Woord in het geloof aanneemt, zal het u kracht geven om te gehoorzamen. Wanneer u acht wilt

slaan op het licht dat u hebt, zal een groter licht komen. U bouwt dan op Gods Woord, en uw karakter zal worden opgebouwd naar het beeld van het karakter van Christus.

Christus, de ware fundering, is een levende steen; Zijn leven wordt geschonken aan allen die op Hem bouwen. „Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis.” „In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here.” 1 Petr. 2:5; Ef. 2 21. De stenen worden één met het fundament, want een gemeenschappelijk leven woont daarin. —*Gedachten van de Berg der zaligsprekingen*, p. 132

Maandag 21 september: Hoeveel moet iemand weten?

“Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden een kudde, een herder” (Joh. 10:16).

De waarheid moet gepresenteerd worden met goddelijke tact, zachtheid en tederheid. Het moet komen uit een hart dat zacht en medelevend gemaakt is ... Laten onze woorden zacht klinken als we zielen willen winnen. God zal wijsheid zijn voor hem die wijsheid uit een goddelijke bron zoekt. We moeten voortdurend naar gelegenheden zoeken, we moeten waken in gebed en altijd gereed zijn om een reden te geven van de hoop die in ons is met zachthoedigheid en vreze. Als we geen slechte indruk willen maken op een ziel voor wie Christus gestorven is, moeten we onze harten tot God verheffen, zodat wanneer de gelegenheid zich voordoet we de juiste woorden mogen spreken op de juiste tijd. Als u zo het werk van God onderneemt, zal de Geest van God uw hulp zijn. De Heilige geest zal de woorden geven om te spreken tot de ziel. De waarheid zal een verkwikkende kracht hebben wanneer het gesproken wordt onder de invloed van de genade van Christus. —*Lift Him Up*, p. 211.

In elke plaats, in elk uur van de dag, is er een heilige Wachter die de balans opmaakt, wiens oog de gehele situatie overziet, of het iets van trouw is of van ontrouw en misleiding ...

“Here, Gij doorgrondt en kent mij,” schrijft de Psalmist. “Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd.... Zeide ik: Duisternis moge mij overvallen, dan is de nacht een licht om mij heen; Zelfs de duisternis verbergt niet voor U, maar de nacht licht als de dag, de duisternis is als het licht” (Ps. 139:1-12).

De hele hemel is geïnteresseerd in onze redding. De engelen van God maken aantekeningen van de daden van de mensen. Zij doen verslag van de woorden van geloof, de daden van liefde, de nederigheid van geest in de Gods herinneringsboeken en in die dag wanneer iedereens werk getoetst zal worden van wat voor soort materiaal het is, zal het werk van de nederige volgeling van Christus de toets doorstaan en de aanbeveling van de heel ontvangen. “Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore!” (Mat 13:43)).—*That I May Know Him*, p. 234.

Er is in de wereldse mens een hang naar iets dat hij niet heeft. Hij heeft uit de macht der gewoonte, elke gedachte, elk doel omgebogen in de richting van het zekerstellen van de toekomst, en terwijl hij ouder is hij steeds meer geneigd alles te

verkrijgen dat mogelijk te winnen is. Het is natuurlijk dat de begerige mens begeriger wordt als hij het einde van de tijd nadert waarop hij zijn grip op al het aardse aan het verliezen is. — *Counsels on Stewardship*, p. 149.

Dinsdag 22 september: Universalisme en Pluralisme

Velen roepen uit naar de levende God en verlangen naar zijn tegenwoordigheid. Wijsgerige theorieën of literatuur kunnen het hart niet bevredigen, hoe prachtig ze ook mogen zijn. De beweringen en bedenkingen van mensen hebben geen waarde. Laat Gods Woord tot de mensen spreken. Laten zij die alleen maar overleveringen en menselijke meningen en eisen hebben gehoord, luisteren naar de stem van Hem, wiens Woord de mens kan vernieuwen tot eeuwig leven.

Christus' geliefkoosde onderwerp was de vaderlijke tederheid en overvloedige genade van God. Hij stond veel stil bij de heiligheid van zijn karakter en zijn wet. Hij maakte Zich aan de mensen bekend als de Weg, de Waarheid en het Leven. Dit moeten de onderwerpen zijn van Christus' dienstknechten. Breng de waarheid zoals deze is in Christus. Maak de eisen van de wet en van het evangelie duidelijk. Spreek met de mensen over Christus' leven van zelfverloochening en opoffering, over zijn vernedering en dood, zijn opstanding en hemelvaart. Spreek over zijn middelaarswerk bij de Vader en over zijn belofte: 'Ik kom weer om u tot Mij te nemen.' (Joh. 14:3) — *Lessen uit het leven van alledag, hfdst 2 – de zaaier ging uit om te zaaien*

“Wederom dan sprak Jezus tot hen en zeide: Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben” (Joh 8:12).

Allen die op de weg naar de hemel reizen moeten een veilige gids hebben. We meten niet wandelen in menselijke wijsheid. Het is ons voorrecht te luisteren naar de stem van Christus die tot ons spreekt terwijl we de reis van het leven gaan en Zijn woorden zijn altijd woorden van wijsheid

Satan werkt ijverig aan de ondergang van de zielen van mensen. Hij is in grote macht op de aarde nedergedaald, wetende dat hij maar een korte tijd heeft om te werken. Onze enige veiligheid ligt in het dicht achter Jezus wandelen, wandelen in Zijn wijsheid en het uitleven van Zijn waarheid. We kunnen niet altijd meteen de werkingen van Satan ontdekken, we weten niet waar hij zijn vallen heeft uitgezet. Maar Jezus begrijpt de subtiele kunsten van de vijand en Hij kan onze voeten op veilige paden leiden ... Jezus verklaart: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven” (Joh 14:6).

Christus, Zijn karakter en werk, is de kern en de omtrek van alle waarheid. Hij is de ketting waaraan de juwelen van doctrine zijn vastgemaakt. In Hem vinden we het gehele systeem van waarheid.

Zij die in gehoorzaamheid wandelen zullen weten wat waarheid is... Om waarheid te kennen, moeten we gewillig zijn om te gehoorzamen. Zij die de wereld aanhangen zijn niet gewillig om hun plannen op te geven voor de plannen van Christus. Zij aandelen in duisternis, niet wetende waar ze naar toe gaan.

Het kostbare licht van de waarheid verlicht de weg van iedereen die ernaar zoekt. — *Our High Calling*, p. 16.

Christus is ons voorbeeld en zij die Christus volgen wandelen niet in duisternis want ze zoeken niet naar hun eigen plezier. Om God te verheerlijken zal het constante doel in hun leven zijn. Christus vertegenwoordigt het karakter van God aan de wereld. De Heer Jezus heeft Zijn leven zo ingericht dat de mensen ertoe gedrongen werden te erkennen dat Hij alle dingen goed had gedaan. De Heiland van de wereld was het licht van de wereld, want Zijn karakter was zonder fouten. Hoewel Hij de eniggeboren Zoon van God was, en de erfgenaam van alle dingen in de hemel en de aarde, heeft Hij ons niet een voorbeeld van gemakzucht en toegeeflijkheid nagelaten.... — *That I May Know Him*, p. 156.

Woensdag 23 september: Zondaars die genade nodig hebben

Het verlossingsplan van God is ruim genoeg om heel de wereld te omvatten. God verlangt ernaar om in de verslagen mensheid de adem des levens te blazen. En Hij zal geen enkele ziel teleurstellen die oprecht verlangt naar iets hogers en nobeler dan de wereld hem kan bieden. Gedurig zendt Hij zijn engelen tot hen die, hoewel ze omringd zijn door de meest ontmoedigende omstandigheden, in geloof bidden om een kracht, groter dan zij zelf bezitten, om van hen bezit te nemen en verlossing en vrede te brengen. Op verschillende manieren zal God Zich aan hen openbaren en voor hun voorzienigheden openen waardoor hun vertrouwen gesterkt zal worden in Hem, die Zich als losprijs heeft gegeven voor allen "die hun vertrouwen op God zouden stellen, en Gods werken niet vergeten, maar zijn geboden bewaren." (Psalm 78:7) — *Profeten en Koningen, hfdst 31- Hoop voor de heidenen*

God gaf Zijn eniggeboren Zoon om te sterven voor een ras van rebellen, opdat wie ook in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven moge hebben. Waarom zouden we niet wandelen en werken op de manier die God heeft uitgestippeld? Waarom zou iemand de vijand een plezier doen door iemand anders werk af te breken, zijn door God gegeven macht gebruiken om hoop in de kiem te smoren en zielen tot ontmoediging te brengen? In elke gemeente zijn er jonge mannen en vrouwen die hulp nodig hebben van een sterke, medelevende hand, van een liefhebbende christus gelijkende geïnteresseerde die hen niet loslaat. Laat er een einde gemaakt worden aan gebekvecht over kleine dingen. Houd op met onvriendelijk gepraat als iets dat u haat en geen enkel voordeel brengt. Houd op woorden te spreken die geen enkel goed doen en ga naast degene staan die verkeerd heeft gedaan. Neem hen in uw armen en breng hen tot Christus. Zeg tegen Satan dat hij geen recht heeft op hen, want zij zijn het eigendom van de Heiland

"Ik ben niet gekomen om te veroordelen, maar om te redden," verklaarde Christus. Engelen worden vanuit de hemel gezonden, niet om te vernietigen, maar om over ongelukkige zielen te waken en hen te beschermen, om de verlorenen te redden en de afgedwaalden terug te brengen naar de kooi. Hebt u geen enkel woord te spreken uit een medelijdend hart tot de verlorenen en de dwalenden? Zal u hen verloren laten gaan, of zal u hen een helpende hand toesteken? Houd op met uw bestraffingen en spreek woorden die hen zullen inspireren tot geloof en moed. — *Manuscript 36, April 13, 1904, "The New Life in Christ"*

Mensen zijn sterfelijk. Zij kunnen uiterst vroom zijn en toch vele foute begrippen hebben en vele gebreken in hun karakter, maar zij kunnen geen volgelingen van Christus zijn en tegelijkertijd een bondgenootschap aangaan met hen "die de leugen

liefhebben." Zulk een leven is een leugen, een voortdurende valse en fatale misleiding. Het is een zware test voor de moed van mannen en vrouwen om oog in oog et staan met hun zonden en ze openlijk te erkennen. Te zeggen: "die fout moet op mijn conto geschreven worden," vraagt om een kracht van principe die van binnenuit komt, waar de wereld maar heel weinig van heeft. Maar hij die de moed heeft om te in alle oprechtheid te zeggen, heeft de overwinning over zichzelf behaald en heeft op zeer effectieve wijze de deur voor de vijand gesloten.

Het strikt aanhangen van de principes van waarheid zal vaak ongemakken veroorzaken of zelfs verlies in aardse zaken, maar het zal een beloning inhouden voor het toekomstige leven. Godsdienst bestaan niet alleen in een systeem van droge doctrines, maar uit praktisch geloof die het leven heiligt en het handelen in het gezin en in de gemeente corrigeert. Velen mogen munt en dille verdienen, maar nalatig zijn in de meer gewichtiger zaken, genade en liefde tot God. Nederig te wandelen met God is essentieel voor het vervolmaking van het christelijke karakter. God eist onwankelbare principes in de kleinste details van de handelingen van het leven. Christus zei: "Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw" (Luk 16:10).

Donderdag 24 september: De zendingsopdracht

De Heer zal wijsheid geven aan allen die Hem daarom vragen, maar laten zij die in moeilijke en vreemde plaatsen moeten werken de methoden van Christus bestuderen. Laten zij niet hun eigen vreemde karaktertrekken in het werk brengen, want Satan weet welke karaktertrekken hij kan uitbuiten, opdat er geen verwerpelijke kenmerken aan het licht komen. Deze karaktertrekken, door overerving of opvoeding, moeten uit de ziel weggesneden worden en de Geest van Christus moet bezit nemen van de spreekorganen, van en mentale kracht, van de fysieke en morele krachten anders zal, te midden van de belangrijke belangen, Satan het werk met zijn meesterlijke kracht situaties scheppen die het nodig maken dat deze speciale karaktertrekken uitgeoefend worden en een falen veroorzaken waar er een overwinning zou moeten zijn, en zo zal de zaak van God schade lijden.

"En ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om Joden te winnen; hun, die onder de wet staan, als onder de wet - hoewel persoonlijk niet onder de wet - om hen, die onder de wet staan, te winnen; hun, die zonder wet zijn, ben ik geworden als zonder wet - hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder de wet van Christus - om hen, die zonder wet zijn, te winnen. Ik ben voor de zwakken zwak geworden, om de zwakken te winnen; voor allen ben ik alles geweest, om in elk geval enigen te redden. Alles doe ik ter wille van het evangelie, om er zelf ook deel aan te verkrijgen" (1 Cor 9:20-23). We weten dat de apostel geen jota van principe heeft opgeofferd. Hij heeft zichzelf niet toegestaan om in verwarring gebracht te worden door schone schijn en de eisen van mensen. Hij is niet meegegaan met de voorstellingen en zekerheden van mensen die de geboden van mensen als doctrine verkondigden; omdat zonde en overtreding in opmars waren en toenamen, heeft hij niet toegestaan zijn liefde koud te laten worden. Alle ijver en oprechtheid moeten behouden blijven, maar tegelijkertijd zullen sommige kenmerken van ons geloof, als ze tot uitdrukking komen, bij sommigen met wie u te maken hebt, meteen een vooroordeel opwekken. [Het zij zo,..] — *The Southern Work*, p. 76

Terwijl de discipelen voortgingen om het evangelie te verkondigen, vol van de kracht van de Geest, zo moeten Gods dienstknechten vandaag op pad gaan. Overal om ons heen zijn de velden wit voor de oogst. Deze velden moeten gemaaid worden. We moeten het werk op ons nemen, vervuld met een onzelfzuchtig verlangen om de boodschap van genade te geven aan gen die in duisternis van leugen en ongeloof leven. God zal de harten van gelovigen bewegen om in de verre landen het werk op te pakken ... De Here God heeft Zichzelf gebonden aan een eed om kracht en genade te geven aan iedereen die geheiligd is dor gehoorzaamheid aan de waarheid. Jezus Christus, aan wie alle macht op hemel en op aarde gegeven is, verenigt Zich in sympathie met Zijn werkers – de oprechte zielen die dag aan dag deelnemen aan het levend brood “die uit de hemel is nedergedaald” (Joh 6:33). De gemeente op aarde, verenigd met de gemeente in de hemel, kan alles bereiken. — *That I May Know Him*, p. 344.

Vrijdag 25 september: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, p. 633.

“Speedy Preparation,” in *Fundamentals of Christian Education*, p. 335.